

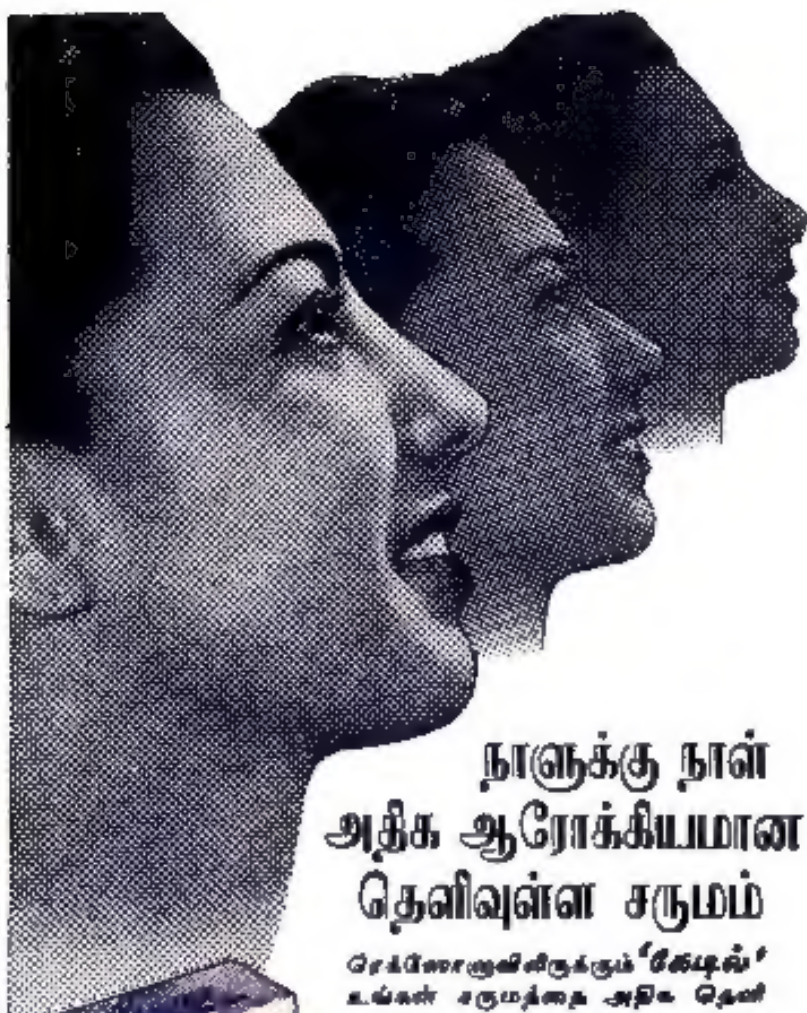
கல்சி

KALKI

ஏப்ரல் 20, 1952

4 அணு

நாளுக்கு நாள் அதிக ஆரோக்கியமான தெளிவுள்ள சருமம்

ரெக்ஸோனானிலிருக்கும் 'கேடில்' உங்கள் சருமத்தை அதிக தெளிவுடையதாகவும், அழகுடையதாகவும் செய்யும். தினமும் இருமுறை இச்சோப்பினால் கழுவுங்கள்.

ரெக்ஸோனா

'கேடில்' கலந்த சோப்
இது ஒன்றே

* சருமத்தை விருதுவாக்கும் எண்ணெய்களின் பிரதிநிதியாக உணவளின் ரெஜிஸ்டர் செய்யப்பட்ட பெயர் இது.

ரெக்ஸோனா பரோபதாட்டர் கரிமேடுக்காக இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்டது. R.F. 88-60 TM

கஸ்கி பொருளடக்கம்

பக்கம் 11 }
தேதி 28 }

1952 ஏப்ரல் 20

{ தந்தை கு
{ தந்தை 8

புது மத்திர் சபை	(தலைவர்கள்)	...	3
மல்லைகாவர்	4
கடவுளும் வம்புகும்	6
உரிமைப்போரின் உச்ச நிலை	7
மொண்டியின் செல்வம்	கல்வி	...	8
ராஜாஜிதின் உதவி!	(கார்ட்டூன்)	...	14
இந்திய அரசாங்கத்தின் நிமிர் விழிப்பு!	ராஜா	...	16
வம்பர் தரும் காட்சி	டி. கே. சி.	...	19
படித்துப் பாருங்கள்!	20
அஞ்சலியின் கனவு	ம. சங்கராஜன்	...	22
மத்திய தேத்திரம்	ஜெயமணி	...	26
என்ன உபகாரம்?	சாமா	...	29
பூதம் மிரண்டது! (பாப்பா மணி)	சோ	...	30
காதலர் உலகம்	ஜோதன் பார்டென்—யாஜ்ஜி	...	33
ராஜாஜி மடம்	ம. ரா. கோபாலன்	...	39
மழை வந்தது!	பி. எஸ். முனி	...	43
உழைப்பும் உயர்வு	கோமதி கவாமிராதன்	...	45
சிங்கப்பூர் ஆறுமுகம்	சீமா சாமுத்திரி	...	51
பிராயச்சித்தம்	கவி	...	57
ஆரோக்கிய சகலியம்	வி. எம். குமாரசாமி	...	63

"கவி"யின் மெனியாரும் கதைகளில் உலகப் பெயர்கள் எல்லாம் உத்பலும் பெயர்களை; உலகங்களும் உத்பலும்.

**இவை இல்லாமலா
கல்யாணம்?**

டி.எஸ்.ஆர்

- பன்னீர்
- சந்தனம்
- வாசனைப்பாக்கு
- வாசனைச் சுண்ணாம்பு

தென்னிந்தியாவின் எல்லாவிதமான
ஆற்றலும் ஒரு கோவைகளையும்
முடிவையும் அளிக்க ஜனங்கள்
டி. எஸ். ஆர். தயாரிப்புகளையே
தாண்டுகிறார்கள். ஆகவே 1952
நிரந்தர பிரசித்தி பெற்றவை.

டி.எஸ்.ஆர். & கோ., கும்பகோணம்.

RAE-171-1221

மேலே கார்த்திக் குண்டிப்பூட்டல்:

கராஜ் ஏஜன்ஸிஸ், 37, ஜூனியர் ஜான்சன் ரோட், திருவல்லிக்கேணி, மதிலும்

கோமத்தூர், பாலையூர், கோமத்தூர் கோம ஏஜன்ஸி:

B. பாலையூர் (1952-ல் கந்தாபிக்கப்பட்டது). கோமத்தூர்

ஜீபிடர்

தயாரிப்பு

நான்

இயக்கினார்:
பிரசாத்

சென்ட்ரல் உ. வெப்பியூன்

புது மந்திரி சபை

பின் ஆண்டுக்குப் பின்னர் சென்னைக் கடற்கரையில் தமிழ்ப் புத்தாண்டு நிறைவு அன்று மாபெரும் வாய்ப்பைப் போதுக் கட்டம் நடத்தது. ஒரு கட்டத்துக்கு மேல் இரண்டு ஸ்டாம் வரை மதிப்பீடுகள் அளவுக்குச் சென்னை நகர மக்கள் நிரண்டு வந்து கூடியிருந்தார்கள். அவர்களுடைய உற்சாகம் சென்னை மாகாணப் போது மக்களின் உற்சாகத்தைப் பிரதிபலிப்பதா யிருந்தது. "ராஜாஜி வாழ்க!" என்ற கோஷம் உடன் அங்குள்ளிள் ழுமையை அடக்கி விட்டு வான அளாவியது என்று கூறு வது மிகையடக் கூறுவதாகாது.

மக்களின் வாழ்க்கை ஒரு மாதத்துக்கு முன்பு இருந்தது போலவே இன்றும் இருக்கிறது. வேய்விட இன்றும் கொஞ்சம் கடுமையாகி விடுகிறது. ஆனால் எம்மா ருடைய இதயங்களிலும் ஒரு புதிய உற்சாகமும் தம்பிக்கையும் உதவமாகி விடுகின்ற ன். வேய்வே வேய்ப்பம் அகிலமா விடுந்தாலும் மக்களின் உண்மையின் குளிர்ந்திருக் கின்றன. காரணம் என்ன?

ஐந்தாறு வருஷங்களுக்கு முன்பு திகழ்ந்த விட்ட ஒரு தவறு திருத்தப் பட்டது என்ற எண்ணம் காரணமா யிருக்கலாம். "இனி எம்மாம் சரிவாடி விடும்" என்ற ஆணை ஒரு வேளை காரணமா யிருக்கலாம். "உள்ள நிலைமைக்குப் பங்கம் விளையாது" என்ற தம்பிக்கையும் காரணமா யிருக்கலாம்.

நாறு பக்கத்திலும் திருட்டுப் பணம் ஏதப்படிருக்குப் போது விட்டுக்குச் சரிவான பூட்டுப் போட்டுப் பூட்டி விட்டாக ஒரு திருப்பி ஏதப்படுகிற தம்மமா? அத்தகைய பத்திர உணர்ச்சியும் காரணமா யிருக்கக்கூடும்.

போது மக்களின் ஆணையும் தம்பிக்கையும் நிறைவேறுவதற்குரிய உடன் வலியை ராஜாஜிக்கு அருள் வேண்டுவென்று இதறவகிள் பிரார்த்திப்போமாக.

நீதித் திர்வமமாக எதிர்பார்க்கக் கூடியது ஒன்று உண்டு. அரசாங்க நிர்வாகம் கட்டாயம் அபிவிருத்தி அடைவும். அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களின் காரியங்களில் மற்றவர்கள் அதாவடியமாகத் தலையிட மாட்டார்கள். அந்நேரமவற்றில் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்கள் பொதுஜன ஹழியர்கள் என்பதை உணர்ந்து புலர்களுக்கு இடம் கொடாமல் நடந்து கொள்வார்கள். ராஜாஜி உத்தியோகஸ்தர்களையும் உத்தியோக வர்க்கத்தையும் புரட்சித்தான் பேசுவார். அவர்கள் மீது அதாவடியமாகக் குறை கூற மாட்டார்; அகட்சியமாகவோ அமைதிப்பாகவோ பேச மாட்டார். உத்தியோக வர்க்கத்தில் கடுமையான அளவுக்கு மீறி ராஜாஜி தாக்கிப் பேசுவதாகவும் தோன்றும். ஆனால் காரியாஸ்தரில் அகவளவுக் கண்வளவு கண்டிப் பாக இருப்பார். நிறைமக் குறைமையும், ஊழல்களையும் தயவு தாட்சண்யமின்றிக் களைத் தேறியார். கடமைமையச் சரிவாகச் செய்வோருக்கும் பாராட்டு; நிறைமைக்குப் புகழுரை; சோய்ப்புக்குக் கைதா; வருஷத்துக்குக் கடுத்தண்டனை.

ராஜாஜியின் இத்தகைய கபாவத்தை முன்னமே நாம் அறிந்திருக்கிறோம். இனியும் பாப்போம் என்பதில் எந்தேமயில்லை. ஆகையாக அரசாங்க நிர்வாகம் எம்மாத் துறையிலும் அபிவிருத்தி அடைவும் என்று உறுதியாக நம்பலாம்.

நீதி ராஜாஜியின் மந்திரி சபையில் அவரைத் தனியா பதினாறுக்குமேல் இருக்கெடுத்தல் நேரத் நேரம்குப் பிரபலமானவர்களும் இருக்கெடுத்தல்; புதிய மனிதர்களும் இருக்

பொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 19

சமய சஞ்சீவி

நம்பியாண்டார் நம்பிக்கு நடந்த உபசாரத்தின்போது பிணுகபாணி அந்த சபாமண்டபத்துக்குள் பிரவேசிக்க முடியவில்லை. வாசற்படிக்கு அப்பால் நின்ற கூட்டத்தில் நின்று உள்ளே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். வந்தியத் தேவனுடைய கவனம் வேறு இடத்தில் இருந்தது என்பதை முன்னமே பார்த்தோம். பிணுகபாணியோ வந்தியத்தேவன் முகத்தையே உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தான். இவ்வளவையும் பார்த்தும் பார்க்காதது போல் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான் இன்னொருவன். அவன்தான் நம் பழைய தோழனாகிய ஆழ்வார்க்கடியான்.

இளவரசர் மதுராந்தகருக்கு நியித்தம் பார்த்துச் சொல்லி அவர் மனத்தைக் கவக்கி விட்டு வந்தியத்தேவன் அரண்மனைக்கு வெளியில் வந்தான். அங்கே சற்றுத் தூரத்தில் நின்று காத்துக் கொண்டிருந்த வைத்தியர் மகன் அவனை நெருங்கி வந்து. "அப்பனே! நீ யார்?" என்று கேட்டான். வந்தியத் தேவன் பிணுகபாணியைப் பார்த்துத் திடுக்கிட்டான். அதை வெளியில் காட்டிக் கொள்ளாமல், "என்ன கேட்டாய்?" என்றான். "நீ யார் என்று கேட்டேன்."

"நான் யார் என்று கேட்கிறாய்? எந்த நாளைக் கேட்கிறாய்? மண், நீர், தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்கிற புஞ்ச பூதங்களினாலான இந்த உடம்பைக் கேட்கிறாயா? இந்த உடம்புக்குள் மறைந்திருக்கும் உயிரைக் கேட்கிறாயா? உயிருக்கு ஆதாரமான ஆத்மாவைக் கேட்கிறாயா? ஆத்மவுக்கும் அடிப்படையான

பரமாத்மாவைக் கேட்கிறாயா? அப்பனே! இது என்ன கேள்வி? நீயும் இவ்வீ; நானும் இவ்வீ. எல்லாம் இறைவன் மயம்! உலகம் என்பது மாயை. பசு, பதி, பாசத்தின் உண்மையைத் திருநாரையூர் நம்பியைப் போன்ற பெரியோர்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்!" என்று கூறி விட்டு வந்தியத்தேவன் அரண்மனை வாசலில் நின்றதன் குதிரை மேல் தாவி ஏறினான். குதிரையைச் செறித்து நேரம் வேகமாகச் செலுத்திய பிறகு வைத்தியர் மகன் தன்னைப் பின்பு தொடர வில்லை என்று தெரிந்து கொண்டு மென்ன மென்ன விட்டுக் கொண்டு போனான்.

ஆனால் வைத்தியர் மகன் அவ்வளவு எளிதில் ஏமாந்து போகிறவனா? அவனுடைய சந்தேகம் இப்போது நிச்சயமாகி விட்டது. நகர் காவல் அதிகாரியிடம் சென்று செய்தியைத் தெரிவித்தான். அதிகாரி அனுப்பிய இரண்டு காவல் வீரர்களை அழைத்துக் கொண்டு அவனும் ஊரைச் சுற்றி வந்தான். அவன் எதிர்பார்த்தது போலவே வந்தியத் தேவனை ஒரு நாற்சந்தியில் சந்தித்தான். "இவன்தான் ஒற்றன்! இவனைச் சிறைப் பிடியுங்கள்!" என்று கூவினான். "என்னடா, அப்பா! உனக்குப் பைத்தியமா?" என்றான் வல்லவரையன். "யாரைப் பைத்தியமா என்று கேட்கிறாய்? இந்த உடம்பையா, இதற்குள்

இருக்கும் உயிரையா, ஆத்மாவையா, பரமாத்மாவையா! அல்லது பசு, பதி, பாசத்தையா?" என்று கூறினான் வைத்தியர் மகன் பிணுகபாணி.

கஸ்கி

"ஈ இப்பொழுது உளறியதிலிருந்தே ஈ அபத்தியம் என்று தெரிகிறதே?"

"நான் அபத்தியம் இல்லை; உன்னோடு கோடிக்கண வரையில் வந்த கைத்தியம்! காவலர்களே! தஞ்சாவூர் கோட்டையிலிருந்து தப்பி இவர்களுக்கு ஒடிப ஒற்றன் இவ்வாற்தான்! உடனே இவர்களை நிறைப் பிடி புங்கள்!"

காவலர்கள் லவ்வ வறையனை கோர்த்து நெருங்கினார்கள்.

"ஜாக்ரோத! இவர் சொல்வதைக் கேட்டுத் தவறு செய்வாதீர்கள்! என் இளவரசர் மதுராந்தகத் தேவரோடு வந்த சிமித்தக்காரன்!" என்று கூறினான் வந்தியத்தேவன்.

"இல்லை, இல்லை! இவர் பெரும் பொய்யன். இவனை உடனே நிறைப்படுத்தங்கள்!" என்று கைத்தியர் மகன் வாய் விட்டுக் கூவினான்.

இதற்குள் அவர்களைச் சுற்றிலும்

ஜாக்ரோத கோட்டையிலிருந்து தப்பி இவர்களுக்கு ஒடிப ஒற்றன் இவ்வாற்தான்! உடனே இவர்களை நிறைப் பிடி புங்கள்!"

காவலர்கள் லவ்வ வறையனை கோர்த்து நெருங்கினார்கள்.

"ஜாக்ரோத! இவர் சொல்வதைக் கேட்டுத் தவறு செய்வாதீர்கள்! என் இளவரசர் மதுராந்தகத் தேவரோடு வந்த சிமித்தக்காரன்!" என்று கூறினான் வந்தியத்தேவன்.

"இல்லை, இல்லை! இவர் பெரும் பொய்யன். இவனை உடனே நிறைப்படுத்தங்கள்!" என்று கைத்தியர் மகன் வாய் விட்டுக் கூவினான்.

இதற்குள் அவர்களைச் சுற்றிலும் ஒரு பெரும் கூட்டம் கூடியிட்டது. கூட்டத்தில் சிலர் வந்தியத் தேவனுடைய கட்டிப் பேசினார்கள். சிலர் கைத்தியர் மகனின் கட்டிப் பேசினார்கள்.

"இவனைப் பார்த்தால் சிமித்தக்காரனுக்குத் தோன்றவில்லை!" என்றான் ஒருவன். "சுத்தக்காரன்! கோர்த்து நிறைப்பிடுங்கள்!"

பகவதர்

பவருக்கு வந்தியத் தேவன்மேல் அதுதராம் உண்டாகி விட்டது. அவனை எப்படியாவது தப்பி விட வழி உண்டா என்று பார்த்தார்கள்.

இதற்கிடையில் ஆழ் வார்த்தையால் அந்தக் கூட்டத்தின் ஓரத்தில் வந்து சேர்ந்தான். "இளவரசரோடு வந்த சிமித்தக்காரன் இங்கே இருக்கிறானா?" என்று கூவினான்.

"இதோ இருக்கிறேன்!" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

"இல்லை; இவர் ஒற்றன்!" என்று பிளுவாணி உச்சரித்தான்.

"இதென்ன வம்பு! ஈ மதுராந்தகத் தேவருடன் வந்த சிமித்தக் காரனாயிருந்தால் என்னுடன் வா! உன்னை இளவரசி அழைத்து வரச் சொன்னா!" என்றான் ஆழ்வார்த்தையான்.

வந்தியத்தேவனின் உள்ளம் துள்ளிக் குதித்தது. "அந்த சிமித்தக்காரன் நான் தான்! இதோ வருகிறேன்" என்றான்.

"விடாதீர்கள்! ஒற்றனை விட்டு விடா

பகவதர்

வந்து சேர்ந்தான். "இளவரசரோடு வந்த சிமித்தக்காரன் இங்கே இருக்கிறானா?" என்று கூவினான்.

"இதோ இருக்கிறேன்!" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

"இல்லை; இவர் ஒற்றன்!" என்று பிளுவாணி உச்சரித்தான்.

"இதென்ன வம்பு! ஈ மதுராந்தகத் தேவருடன் வந்த சிமித்தக் காரனாயிருந்தால் என்னுடன் வா! உன்னை இளவரசி அழைத்து வரச் சொன்னா!" என்றான் ஆழ்வார்த்தையான்.

வந்தியத்தேவனின் உள்ளம் துள்ளிக் குதித்தது. "அந்த சிமித்தக்காரன் நான் தான்! இதோ வருகிறேன்" என்றான்.

"விடாதீர்கள்! ஒற்றனை விட்டு விடா தீர்கள்!" என்று கைத்தியர் மகன் பிளுவாணி உத்தினான்.

ஆழ்வார்த்தையான், "ஈ சிமித்தக் காரன் தானா என்பதை சிறுபித்துவிடு! அப்படியானால் தான். என்னுடன் வா வா!" என்று கூறிக்கொண்டே வந்தான்.

இப்படிச் சொல்லி வாய் மூடுவதற்குள் குதிரைகள் ஐனக் கூட்டத்தை வெருவி விட்டன. ஐனங்கள் மேலே போக வழி விடாதபடியாகக் குதிரைகள் சிந்தன.

"சீங்கன் தூதர்கள் போகிறார்களே, என்ன செய்தி கொண்டு வருகிறார்கள்?" என்று ஆழ்வார்க்கடியால் கேட்டான்.

"ஆம், நாங்கள் தூதர்கள்தான்! துக்கச் செய்தி கொண்டு வருகிறோம்! இளவரசர் அருள்மொழி வாய் ஏறி வந்த கப்பல் கழற்காற்றில் அகப்பட்டுக்

கொண்டதாம். இளவரசர்தான் போகப்போகிற வதற்காகக் கடலில் குதித்து மூழ்கிப் போய் விட்டாராம்!"

குதிரை மீது வந்தவர்களில் ஒருவன் இப்போது கூறியதும் அந்த ஐனக் கூட்டத்தில் "ஐயோ!" "ஐயோ!" என்ற பரிதாபக் குரல்கள் கெஞ்சினனாக் குழம்படியான சோகத் தொனியில் எழுந்தன.

எங்கிருந்துதான் அங்கவாய் ஐனக் களும் வந்தார்களோ, தெரியாது. அங்கவாய் கெட்டு ரத்தில் அவர்கள் எப்படி வந்து சேர்ந்தார்கள் என்றும் சொல்ல

முடியாது. ஆன்களும், பென்களும் வயோதிகர்களும், நெயர், நெயில்களும் அந்தத் தூதர்களைப் பெருங் கூட்டமாகச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். பலர் அவர்களைப் பல கேள்விகள் கேட்டார்கள். பலர் அழுது புலங்கிறார்கள்.

பழுவேட்டரைவர்கள் அருள்மொழி வாய்க்கா விருப்பமில்லை யென்பது அக்கோ மக்களில் பலருக்கு ஏற்கெனவே தெரியும். இளவரசனாகச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டு வருவதற்காகப் பழுவேட்டரைவர்கள் எழத்துக்கு ஆள் அனுப்பி யிருக்கிறார்கள் என்ற பிரஸ்தாபமும் அவர்கள் காதக்கு எட்டி யிருந்தது. எனவே, கூட்டத்தில் பலர் பழுவேட்டரைவர்களைப் பற்றி முதலில் முனா முனாக்கத் தொடங்கினார்கள். பிறகு உரத்த குரலில் சபிக்கவும் தொடங்கினார்கள். "பழுவேட்டரைவர்கள் வேண்டுமென்றே இளவரசரைக் கடலில் மூழ்க அடித்துக் கொன்றிருக்க வேண்டும்!" என்றும் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டார்கள். அந்த ஐனக் கூட்டத்தார் பேசிக் கொண்ட சத்தமும் அவர்கள் புலம்பிய சத்தமும் பழுவேட்டரைவர்களைச் சபித்த சத்தமும் சேர்ந்து எழுந்திரத்தின் பேசிகாரச்சொல்போல் எழுந்தது.

இந்தக் கூட்டத்துக்கு மத்தியில் அகப் பட்டுக் கொண்ட தஞ்சாவூர் தூதர்கள் மேலே அரண்மனைக்குப் போக முடியாமல் தவித்தார்கள். ஐனக்களை விலக்கிக்கொண்டு போக அவர்கள் முயன்றும் பலிக்க வில்லை. "எப்படி?" "எங்கே?" "எங்குக்கு?" "சீச்சயமாகவா?" என்றெல்லாம் ஐனங்கள் அந்த

தூதர்களைக் கெட்ட வண்ணம் மெய்யை போக முடியாதபடி தடை செய்தார்கள். கைத்திரை மகனுடன் வந்திருந்த காவலர்களைப் பார்த்து ஆழ்வார்க்கடியார்கள், "சீங்கன் ஏன் கம்பா சித்திரர்கள்? கூட்டத்தை விலக்கித் தூதர்களை அரண்மனைக்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள்!" என்றான். காவலர்களும் மேற்படி செய்தி கேட்டுக் கதிகவங்கிப் போயிருந்தார்கள். அவர்கள் இப்போது முன்வந்து தூதர்களுக்கு வநிலைக்கித் கொடுக்க முயன்றார்கள். தூதர்கள் சிறிது சிறிதாக அரண்மனையை நோக்கி முன்னேறினார்கள். ஜனக்கூட்டமும் அவர்களை விடாமல் தொடர்ந்து சென்றது. மேலும் மேலும் ஜனங்களின் கூட்டம் பெருகிக் கொண்டும் வந்தது.

அவ்வளவு பெரிய ஜனக்கூட்டத்தில், ஒரே மனதாக இளவரசர் அருள்மொழி வர்மரின் கதையை சினைத்துக் கவங்கிப் புலம்பிக் கொண்டிருந்த கூட்டத்தில், ஒரே ஒரு சொனி-மட்டும், "ஐயோ! இது ஏதோ குழ்ச்சி! ஒற்றனைத் தப்பித்துவிடச் குழ்ச்சி!" என்று அவரிக் கொண்டிருந்தது. அவ்வாறு அவரைய கைத்திரை மகனை பாரும் பொருட்படுத்தவில்லை. அவனுடைய கங்குரங் கருடைய செவியிலும் ஏறவில்லை. மாந்தியின் பெருவெள்ளம் அதில் விழுந்துவிட்ட சிறு தரும்கை அடித்துக் கொண்டு போவதுபோல் அந்தப் பெயர்

ஜனக்கூட்டம் கைத்திரை மகனையும் தள்ளிக்கொண்டு முன்னே சென்றது. ஜனக்கூட்டம் சேரத் தொடங்கிய போதே கைத்திரை தேவன் குதிரை மேலிருந்து இறங்கி விட்டான். கூட்டம் சேரத் தொடங்கியபோது ஆழ்வார்க்கடியவான் அவன் அருகில் வந்து அவன் கையைப் பற்றிக் கொண்டான். "குதிரையை விட்டுவிடு! பிரதகு அழைத்த தேயுப் பிடித்துக் கொள்ளலாம். உடனே என்னுடன் வா!" என்று அவன் உரத்தோரெ சொன்னான்.

"அப்பனா! கம்ப சஞ்சலி பாக வந்து சேர்ந்தாய்! இவ்வாறியில் என் சினைமை என்ன ஆகியிருக்குமோ, தெரியாது!" என்றான் கைத்திரை மகன்.

"இதுதான் உன் தொழில் ஆயிற்றோ? சீங்கடத்தில் அகப்படற்கு

கொன்ன வேண்டியது; பாராவது வந்து உன்னை அந்த நெருக்கடியிலிருந்து விடுவீக்க வேண்டியது!" என்று எதிர்தாளம் செய்தான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

இருவரும் ஜனக்கட்டம் அவர்களைத் தன்னிக்கொண்டு போகாத வண்ணம் வீதி ஓரமாக ஒதுங்கி நின்றார்கள். கூட்டம் போன பிறகு வந்தியத் தேவனுடைய கையை ஆழ்வார்க்கடியான் பற்றிக்கொண்டு வேறு திசையாக அகலி அழைத்துச் சென்றான்.

அத்தியாயம் 20

தாயும் மகனும்

அன்னை அழைத்து வரச்சொன்னதாகச் சேவகன் வந்து உறியதன் பேரில் மதுரார்த்தன் செம்பியன் மாதேவியைப் பார்த்துச் சென்றான். சில பத்தியிற் பிறந்த அந்த மூதாட்டியின் புகழ் நாடெங்கும் பரவி யிருந்தது. ஒரு காலத்தில் மதுரார்த்தனும் அனையிடம் அனையிடாத பத்தி கொண்டிருந்தான். இப்போது அந்த பத்தி கோப வெறிபாக மாறிப் போயிருந்தது. பெற்ற மகனுக்குத் துரோகம் செய்து தாய்க்கணின் கட்சி பேசிய தாயைப் பற்றிக் கதைகளிலே கூடக் கேட்டதில்லையோ! தனக்கு இப்படிப்பட்ட அன்னைவா வந்து வாய்க்க வேண்டும்?... இதை நினைக்க நினைக்க அவன் உள்ளத்திலிருந்து அன்பு அந்தணையும் துலேஷமாகவே மாறி நாளடைவில் கொழுந்து விட்டு வளர்ந்திருந்தது. அபூர்வமான சாத்தம் குடி கொண்ட அன்னையின் மூகத்தைப் பார்த்ததும் கொஞ்சம் அலுனுடைய கோபம் தணிந்தது. பழைய வழக்கத்தை அனுசரித்து கமஸ்கரித்து எழுந்து நின்றான். "சில பத்திச் செல்லம் பெருகி வளரட்டும்!" என்று மகாராணி ஆகி உறி அவளை ஆசனத்தில் உட்காரச் செய்தாள்.

அந்த ஆசிரவதம் மதுரார்த்தனுடைய மனதில் அம்பைப் போல் தைத்தது.

"மதுரார்த்தனா! என் மருமகன் ககமா? உன் மாமனார் வீட்டிலும்தனது திகாரியின் வீட்டிலும் எல்லாரும் செனக்கியமா?" என்று அன்னை கேட்டாள்.

"எல்லாரும் செனக்கியமாகவே இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றித் தங்களுக்கு என்ன கவலை?" என்று குமாரன் முறு முறுத்தான்.

"தஞ்சையிலிருந்து புறப்படுவதற்கு முன்னால் நீ சக்கரவர்த்தியைப் பார்த்தாயா? அவருடைய உடல் கவம் தற்சமயம் எப்படி யிருக்கிறது?" என்று மகாராணி கேட்டாள்.

அரண்மனைகள் இருந்த வீதியில் முன் நோகு தடவை நாம் பார்த்திருக்கும் பூட்டிக் கிடத்தகோடி வீட்டில் அவர்கள் புருந்தார்கள். கொல்லிப் புறத்தில் இருந்த கந்தவனத்தில், பிரவேசித்துக் கொடி வழிகளில் நடந்தார்கள். சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் நில நில ஒடை தெரிந்தது. அதில் ஒரு ஓடம் மிதந்தது. ஓடத்தில் ஒரு மாதரி இருந்தாள். அவளைக் கண்டதும் வந்தியத் தேவனுடைய உள்ளம் துள்ளிக் குதித்தது.

தாயா? அவருடைய உடல் கவம் தற்சமயம் எப்படி யிருக்கிறது?" என்று மகாராணி கேட்டாள்.

"பார்த்து விடை பெற்றுக் கொண்டு தான் புறப்பட்டேன். சக்கரவர்த்தியின் உடம்பு நாளுக்கு நான் கலிந்துதான் வருகிறது. உடல் வேதனைபைக் காட்டிலும் மன வேதனை அவருக்கு அதிகமாகியிருக்கிறது!" என்னுள் மதுரார்த்தன்.

"அது என்ன, குழந்தாய்? சக்கரவர்த்தி மன வேதனைப் படுப்படியாக என்ன நேர்ந்தது?"

"குற்றம் செய்தவர்கள், — அரிதிசெய்தவர்கள், — பிறர் உடைமையைப் பறித்து அதுபலிக்கிறவர்கள், — மன வேதனை கொள்வது இல்லாது தானே?"

"இது என்ன சொல்கியும்? சக்கரவர்த்தி அவ்வாறு என்ன குற்றம், — அரிதி, — செய்து விட்டாள்?"

"வேறு என்ன செய்ய வேண்டும்? என் இருக்க வேண்டிய சிம்மாசனத்தில் அவர் இத்தனை வருஷங்களுக்காய் இருப்பது போதாதா? அது குற்றம் இல்லையா? அரிதி இல்லையா?"

"குழந்தாய்! பரவ் போலத் தாய்மை யாக இருக்க உன் உள்ளத்தில் இந்த விஷம் எப்படி வந்தது? பார் உனக்குத் துரப்போதனை செய்து கெடுத்து விட்டார்கள்!" என்று இரக்கமான குரலில் அன்னை கேட்டாள்.

"எனக்கு ஒருவரும் துரப்போதனை செய்து கெடுக்கவில்லை. தங்கள் மகனை அவ்வளவு கீழ்மூடனாக ஏன் கருதுகிறீர்கள்? எனக்குச் சய அரிவே விடை யாது என்பது தங்கள் எண்ணமா?"

"எத்தனை அறிவாளிகளா யிருந்தாலும் துரப்போதனையினால் மனம் கெடுவது உண்டு. கரைப்பவர்கள் கரைத்தால்

என்றுக் காரையும் அல்லவா? உதிரித் தர்ப்போதிரியினும் காலேசிரித் மனம் கெட்டுப் போகவில்லையா?"

"பெண்ணின் மனதை அப்படித் தர்ப்போதிரியினும் கெடுத்த விடவாம் என்பதை நானும் தெரிந்து கொண்டு தாவிருக்கிறேன்."

"மதுரந்தரே! பாசரக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுங்கள்?"

"தாயே! என்னை எதற்காக அழைத்தீர்கள்? அதைச் சொல்லுங்கள்!"

"சந்தமும் உட்குத கைபவத்தில் சிறைக்கார யிருந்தால் அல்லவா?"

"இருக்கிறேன். யாரோ வறியோடு போகிற சிறுவனைப் பங்கவியென்றி அழைத்தவாச் சொந்தீர்கள். சிம்மாசனத்தில் ஏற்றி வைத்து உபசரித்தீர்கள். அவன் தனிக் கால் தெரியாத காலம் கொண்டிருப்பான்....."

"ஐயோ! அப்படி அபகாரமாய்ப் போகிறேன். குழந்தாய்! வந்திருந்தவர் வயதில் வாரியாரானும் சிலநூன் பரிபக்குவம் அடைந்த மகான்....."

"அவர் மகானாவே யிருக்கட்டும். நான் குறைத்துப் பேசினால் அவருடைய பெருமை குறைத்து விடாதவையா? அந்த மகனுக்குத் தாய்க்குள் இராஜரீக மரிபாசனம் சொந்ததையும் நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. என்னை எதற்காக அழைத்தீர்கள் என்று சொல்லுங்கள்!"

செய்யின்மாதேவி ஒரு சேடிய பெருமூச்சு விட்டாள். பிறகு கூறினாள்:—
 "உன்னுடைய குறைத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் மாததம் எனக்குப் பிரமிப்பை உண்டாக்குகிறது. பழுவெட்டையாப் மானிகையின் இரண்டு வரைய வாய் இப்படி உன்னை மாற்றியிருக்கிறது என்று நான் கனவிலும் சினைக்கவில்லை. போனும் போவட்டும். என்னுடைய உட்குமைய நான் செய்வ வேண்டும். உன் தந்தைக்கு நான் அளித்த யாக்குறுதியை சிறை வேந்த என்னுளியன்ற வகையில் முயல் வேண்டும். மாதே! உன்னை அழைத்த காரியத்தைச் சொல்வதற்கு முன்னால், என்னுடைய கதைகள்,—என் உன் தந்தையை மனக்கூர் வரவாந்ததைக் கூற வேண்டும். சந்தம் பொதுமையாகக் கெட்டுக் கொண்டிருக்கிறது!"

மதுரந்தரன் பொதுமையுடன் கெட்டுக் கொண்டிருக்கப் போவதற்கு அறி குறிவாகக் கால்களை மண்டி போட்டுக் கொண்டு கைகளைப் பிடித்தில் என்றும் வளர்திக் கொண்டு உட்கார்க்கான்.

"என் பிறந்த காரணம் மழபாடிக்கு சிறும்கதையா யிருந்தபோது இரண்டொரு தடவை வந்திருக்கிறேன். அந்த காலில் உள்ள பெருமான் ஆவயத்தையும் பார்த்திருக்கிறேன். கோச்செல் கோழமன்னர் விராவயம் எடுப்பித்த அதுபத்த நானு கந்தவக்கனில் அதுவும் ஓண்டு எனப் பெரியோர்கள் சொல்லிக் கெட்டிருக்கிறேன். உன்னுடைய பாட்டினர், என்னுடைய தந்தை, மழபாடியில் பெரிய குடித்தனக்காரர். எங்கள் குடும்ப நொக்கமயானது. ஒரு காலத்தில் மழ வகையர்கள் செய்வாக்குப் பெற்ற சிந்தார்க்கனா யிருந்தார்கள். விஜயாவய சோழர் காலத்தில் உட்குத யுத்தங்களில் பாண்டியர்களை நோர்ந்திருந்தார்கள். அந்நாள் சோழர்கள் வெற்றி பெற்ற பிறகு மழவகையர்களின் செய்வாக்குக் குன்றி யிருந்தது. சிறு பெண்ணு யிருந்தபோது அதைப் பற்றி பெய்வாய் நான் குறைப்பாடவில்லை. என் உன்னம் மழபாடி ஆவயத்தில் உள்ள டொராஜப் பெருமான் யிரு சொந்திருந்தது. மழபாடியின் சரித்திரத்தில் சிறந்த ஒரு வரவாந்தை ஒரு பெரியவர் நான் குழைத்தவா யிருந்தபோது எனக்குச் சொன்னார். கந்தாழ்ந்தி வகையின் தமது சிட்டுக்கூட்டின எங்குண்பப் பக்கமாய் போய்க்கொன் டிருந்தார். மழபாடி விராவயத்ததைச் சந்திச் செழித்து வளர்ந்து கொடுத்துக் கொத்தாடிப் பூத்துக் குறுங்கிய கொன்னை மாய்க்கன் ஆவயத்தை மகைத்திருந்தவாயம். ஆகையால் கோயிலைக் கணியாமல் கந்தார் சொன்னாராம். 'கந்தாம்! என்னை மறந்தாயோ!' என்ற குரல் அவர் காதில் கேட்டதாம். கந்தார் சந்த மூத்தம் பார்த்த 'யாராவது ஏதேனும் சொல்லிவரனா?' என்று கேட்டாராம். சிட்டுகள் இவ்விடம் என்னுள்ளாம். தங்கள் காதில் குரல் எதுவும் கேட்கவில்லை என்றும் சொன்னுள்ளாம். கந்தார் உடனே அருகில் ஏதாவது ஆவயம் மகைத்திருக்கிறதா என்று விசாரித்தாராம். கொன்னை மாய்க்கனக் கிடைப்பில் மகைத்திருந்த மழபாடி நிருக்கோயிலைக் கண்டு யிடித்து ஓடியவந்து இதுறவன் சந்திரியில் 'பொன்னார் மெனியினே!' என்ற பதி கத்தைப் பாடினாராம். இந்த வரவாந்ததைக் கேட்டது மூத்த கொண்டு.

•கங்கோ! வரவியே!
 கழபாடியைச் சாணிக்கிறே!
 அகிலை உன்னையக்கை
 இவ் வகை நினைக்கிறேன்!•

ராணுவத்தின் உதவி!

“இந்திய ராணுவம் சமய சேமம் பஞ்சப் பிரதேசம்
என்க்கு உதவி செய்ய விவரத்திற்குத்தொது.” —செய்தி

என்ற வரிகள் என் மனத்தில் பதிந்துவிட்டன. கோவிலுக்கு அடிக்கடி போவேன். நடராஜ மூர்த்தியின் முன்னால் நின்று அந்த வரிகளை ஓயாத சொல்லுவேன். நாளாக ஆக, என் உள்ளத்தில் மழபாடி இறைவர் குடிக்கொண்டு விட்டார். சிவ பெருமானையே நான் மணந்து கொள்ளப் போவதாக மனக் கோட்டை கட்டினேன். என்னை நான் உதமபாளையம், பார்வதியாசலம், தாட்சாயணியாசலம் என்னுடிக் கொள்வேன். அவர்கள் சிவ பெருமானைப் பதியாக அடைவதற்குத் தலம் செய்தது போல நானும் கண்ணை மூடிக்கொண்டு தலம் செய்வேன். யாராவது என் கவியாணத்தைப் பற்றிய பேச்சு எடுத்தால் வெறுப்பு அடைவேன். இவ்விதம் என் குழந்தைப் பருவம் சென்றது. மயக்கம் பருவத்தை அடைந்த போது என் உள்ளம் சிவபெருமானுடைய பக்தியில் மூண்டவிட அதிகமாக நடுபட்டது. வீட்டாரும் ஊராரும் என்னைப் ‘பிச்சி’ என்று சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். அதை யெல்லாம் நான் பொருட்படுத்தவே யில்லை. வீட்டில் உண்டு உறங்கிய நேரம் போக மிச்சப் பொழுதை யெல்லாம் கோவிலிலேயே கழித்தேன். பூதஜெஞ்சரிய மலர்களைப் பறித்து விதம் விதமான மாடுகளைத் தொடுத்து நடராஜப் பெருமானுக்கு அணிவச் செய்து பார்த்து மகிழ்வேன்.

நெடுநேரம் கண்ணை மூடிக்கொண்டு தியானத்தில் ஆழ்ந்திருப்பேன். இவ்விதம் ஒரு நாள் கண்ணை மூடிக்கொண்டு மனத்தில் இறைவனையே தியானித்தக் கொண்டிருந்த போது திடீரென்று கலகலவென்று சத்தம் கேட்டுக் கண் விழித்துப் பார்த்தேன். என் எதிரே ஐந்தாறு பேர் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் மூன்றாம் நின்ற ஒருவர் மீதுதான் என் கண்ணும் குறித்தும் சென்றன. நான் மனத்தில் தியானித்துக் கொண்டிருந்த சிவபெருமான் தாமதம் பரிவாரங்களுடன் என்னை ஆட்கொள்ள வந்து விட்டார் என்று என்னுடிக் கொண்டேன். எழுந்து நின்று தலை குனிந்து வணங்கி நின்றேன். என் கண்களிலிருந்து தாரா தாரையாய்க் கண்ணீர் பொழிந்தது. இதை அவர் கவனித்திருக்க வேண்டும். ‘இந்தப் பெண் யார்? இவன் என் கண்ணீர் விட்டு அழுதிருன்?’ என்று ஒரு குரல் கேட்டது. அதற்கு என் தந்தையின் குரல் ‘இவன் என் மகன். பிஞ்சிலே பழுத்தவனைப் போல் இவளுக்கு இப்போதே சிவபக்தி வந்துவிட்டது. ஓயாமல் இப்படிக்கோவிலில் வந்து உட்கார்ந்து கண்ணை மூடிக்கொண்டு தியானம் செய்வதும் பதிகம் பாடுவதும் கண்ணீர் விடுவதுமாயிருக்கிறான்!’ என்று கூறிய மறுமொழி என் காது விழுந்தது. மறுபடி நான்

நிமிர்ந்து பார்த்தபோது முன்னும் சின்றவர் சிவபெருமான் இவ்விடம் பெய்துக் காரோ அரக குலத்தவர் என்றும் தெரிந்து கொண்டேன். எனக்கு அவமானம் தாங்கவில்லை. அங்கிருந்து ஓடிக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்த நேரத்தில் என்னை விடவில்லை. என் தந்தையுடன் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்து விட்டார். மகனே! அவர்தான் என் கணவரும் உன் அருமைத் தந்தையாவே கண்டாதித்தேவன்!"

இவ்விதம் கூறி விட்டுப் பெரிய மகாராணி சிறிது நிறுத்தினார். பழைய நினைவுகள் அவருடைய கண்களில் மீண்டும் கண்ணீர் துளிகளை வரவித்தன. கண்ணீர் துடைத்துக் கொண்டு மறுபடியும் கூறினார்:—

"பிறகு உன் தந்தையைப் பற்றிய விவரங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன். அவர் சிறிது காலத்துக்கு முன்புதான் சோழநாட்டின் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தார். அது முதல் பற்பல சிவஸ்தவங்களுக்கும் சென்று ஆய்வு நகரம் செய்து வந்தார். அவருக்குப் பிராயம் அப்போது நாற்பதாதி இருந்தது. இவ்வயதில் அவர் மணந்து கொண்டிருந்த மாதிரி காலமாகி விட்டான். மறுபடி கவிபாணம் செய்து கொள்ளும் எண்ணமே அவருக்கு இருக்க வில்லை. மீண்டும் மணம் புரிந்து கொண்டிருக்கிற பென்று விரதம் கொண்டிருந்தார். ஆனால் அவருடைய புனித உண்பம்

இந்தப் பேரவையைக் கண்டதிலும் சுவை மடைந்தது. என் தந்தையின் முன்னிலையில் என் விருப்பத்தை அவர் கேட்டார். காரணம், சிவ பெருமானே மணம் உருவிக் கொண்டு என்னை ஆட்கொள்ள வந்திருப்பதாக எண்ணிப் பரவசம் கொண்டிருந்தேன். அவரை மணந்து கொள்ளப் பூரண சம்மதம் என்பதைத் தெரிவித்தேன். எங்களுக்கு விதாயில் திருமணம் நடந்தது. அதன் பின்னால்தான் பாட்டனார் இயற்கிருந்த சேவ்வாக்கை மீண்டும் அடைந்து 'மழவனாபர்' என்ற பட்டப் பெயரையும் பெற்றார்....

"மகனே! எனக்கும் உன் தந்தைக்கும் திருமணம் நடந்த பிறகு நான்கு வருஷம் மணம் விட்டுப் பேரி ஒரு முடிவுக்கு வந்தோம். சிவபெருமானுடைய திருப்பணிகளை எங்கள் வாழ்க்கையை அப்பணம் செய்வது என்றும், இருவரும் மகப் பேற்றை விதம்புலத்தில் என்றும் தீர்மானித்திருந்தோம். அதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் இருந்தது. குழந்தாய்! இதை வெல்லாம் உன்னிடம் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும் என்று நான் கனவிலும் கருதவில்லை. ஆரிதும் அந்தகையை அவசியம் தேர்ந்து விட்டதனால் சொல்லுகிறேன். கொஞ்சம் செலிக்கொடுத்துக் கவனமாகக்கேள்!"

இவ்விதம் செம்பியன் மகாதேவி கூறி மீண்டும் ஒரு கொடு முக்க விட்டார். மதராந்தகமும் முன்னைக் காட்டிலும் அதிக சிரத்தையுடன் காது கொடுத்துக் கேட்கத் தொடங்கினார்.

பிரபல திருமணம்

திருமென்காடு நாதன்வர் வித்தவன் ஸ்ரீ டி. சி. சுப்பிரமணியம் பிள்ளை அவர்களின் மூவரில் மத்திய வித்தவன் ஸ்ரீ செல்வரத்தினத்துக்கும் பத்தாதி ஸ்ரீ மகாலிங்கம் பிள்ளை அவர்களின் மருமகன் செல்வி தேவநாயகிக்கும் மாண்பு மருமகன் 31வது மாநாட்டில் மணமகன் இரங்கத்தில் நெப்பாக்க திருமணம் நடந்திருப்பது.

திருமணத்தின் போது செல்வி வித்தவன் கணம் சீனிமா தட்சதிரங்கமும் மற்றும் பூசா பிரமுகங்களும் தம்பங்களும் திரளாக விஜயம் செய்து மணமக்களை ஆசீர்வதித்துப் நெப்பித்தனர்.

அன்று இரவுவரக எம்.எம். தண்டராணி தேவி, கணாரங்கதி டி. கே. ராஜம் மான் குறியவர்களின் இரங்கி கைகேசிகளும், நாதன்வர் செல்வரத்தின ஸ்ரீ டி. எம். ராஜரத்தினம் பிள்ளை அவர்களின் நாதன்வரக கைகேசியும் நடந்தது. தம்பங்களிக்கு ஏராளமான வாழ்த்துச் செய்திகள் வந்து குவித்தன. வாழ்க செல்வரத்தினம்—தேவநாயகி.

இந்திய அரசாங்கத்தின் திடீர் விழிப்பு!

George, 50 of 100

[illegible]

“இவ்வகையில் அடுத்த பாதம் கடைபிடிப்பதற்கும் நேரத்தில் இத்தியஸ்களில் கிணைப்புகள்! அவர்களுக்கு உட்கொள்ள வேண்டியது! அடுத்த பாதம் கடைபிடிப்பதற்கு இத்தியப் பிரதிக்ஷணம்! உங்கள் தேவியை சேவகப்படுத்துவது சாத்தியமாக!” என்று இத்திய பாதம்! அசாஸ்யம் இவருக்கு இத்திய கதை கவிதைகளைப் போட்டிருக்கிறார்.

[illegible]

பிரதமருக்கு ஆட்கேள்பணித் தரத்

2. தனது இடத்தை இ.வே.க. வந்தோடு
வந்தேன். குறாவை குறாவாகப் பார்த்தேன்.
என்னை? என்னை? என்னை? என்னை?

விந்து ஒரு கடுமையான ஆட்டுமேயைத் தந்தியை அனுப்பியிருக்கிறது. ஷாஹ் ஜோஷியின் பிரகடனத்தின்படி பாதிமேகாட் சபை கிளவர்த்து முறையில் இரவு இத்தத் தந்தி பிரதம மந்திரிக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஒப்பந்த வட்டம் இந்தப் பரிந்துரை ஒட்டுரிமையைப் பறித்துப் கொடுத்தே தந்தக் கடத்துவது உலகின் வேறு எங்கும் உடைய அச்சமேயொன்றும். ஐராயவாத்துக்கு இது ஒரளப்பட்டதென்றும் முந்திய தேர்தலில் ஒட்டுரிமை வீரத்த இந்தியர்களுக்கு வேலாயுத அடுத்து வரும் தேர்தலில் ஒட்டுரிமை வீரத்தினால் உலகத்திற்கு உரைக்க வேண்டுமென்றும் எங்கிலும் காணிக் காட்டி தனது தந்தியை பிரதம மந்திரியைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறது.

[illegible]

கனம்மாக்கோ அப்பா

இந்த அபாயநிலை தகுந்ததில் இத்தீர்வு எடுக்கப்படவேண்டிய வகையில் உள்ளதென்பதும் ஒத்திருக்கின்றனவென்பதும் தகுந்ததில் அவர்களுக்குத் தேவையான வகையில் இதை எட்டுவதும் நினைப்பும் பதவிக்குத் தேவையான போட்டியாளரும் ஏற்படுத்தவேண்டிய போதும் சிறையும் விளக்கத்திற்குத் தகுந்தது. போட்டியாளர் தவிர்க்கவும், ஒத்திருப்பவன் சில சிறைகளையும் வீரதீபம் இயந்திரங்கள் எடுத்து, இந்த சிறையில் வராத ஒத்திருப்பவரை அகற்றுவதில் சிறைகளில் வருகிறார்கள். —எஸ்.

“**五子登科**”

புள்ள எழுன் அரி மஃற் பம்

1967-ல் கருமல் பிரபாகர் மரத்திற்குத் தீயெரிவிட்டுத் தீயிடுவான். உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் எனக் கோரியும்.

புதிதாய்த், என், மென

தமிழகம் கிராமங்கள், 38, மொடக் தெரு, என்.கம்
பிரகாசுதேவன் "கவி" துன்பங்கள் இனி ஸ்ரீ மணி அவர்களிட
மிருந்தே கவிதை பிரதிபலிப்பு பெற்றுக் கொள்ளக் கோருகிறோம்.

சதாநிதம், மரகதம், "௧௮௪"

இன்றே ஆரம்பியுங்கள்.....

உத்தமம் வாழ்க்கைக்கு நுழைதல்
பழையதிலிருந்தே போஷைக்கு அடையல்.

உங்கள் பெண்ணும் தங்க பருமனப்பாவு
அழகிய உத்தமன் விவாக வேண்டுமானால்
இப்பொழுதிலிருந்தே உங்கதிக வாஸனை
கேஸ்டர் ஆயில் உபயோகியுங்கள்.

எவ்வளவிற்கு.

வாஸனை கேஸ்டர் ஆயில்

கூந்தல் அழகிற்கும், முக மலர்ச்சிக்கும்

எவ்வளவிற்கு ஆயில் மிகக் கிமிடெட், வடாஸா, பம்பாய்

அந்த வயிற்று வலியை கிப்போதே குணப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்!

அவ்விப்படுத்தப் பட்ட அஜீரணம் ஆபத்தை உண்டாக்கும்.

உங்களுக்குப் பிடித்ததைச் சாப்பிட முடியாதபடி அஜீரணம் உங்களுக்கு ஏற்படுகிறது என்றுத் தங்கம் பரதி உயிடுவதற்கு வானுநீர் சின்னம் உதவுகிறது. மக்ளீன் பிரான்ட் ஸ்டமக் பவுடர் உங்களுக்கு உதவியளிக்குமா? அது உங்களுக்கு உதவியளிக்கும் ஆவிரகத்தை உங்களுக்கு உதவியளித்திருக்கிறது.

அஜீரணத்தினால் உண்டாகும் நோயை சிகிச்சிக்கும் துணையாகவே ஹீரோ டோன் மருத்துவ உபயோகிக்கும். அஜீரணத்தினால் உண்டாகும் நோயை சிகிச்சிப்பதில் உதவுவதற்கு மருத்துவ மருந்துகளை உட்கொள்ள வேண்டும். அவ்விப்படுத்தப் பட்ட அஜீரணம் ஆபத்தானது! குடும்பத்தினுக்கும், இக்கூடிய அனாதைகளைப் பாதிக்க நோயாகவாதி இதைவிட ஆபத்தானதும் குணப்படுத்த இயலாததுமான் நோய் நிகழுவது உண்டாகவேண்டும். மக்ளீன் பிரான்ட் ஸ்டமக் பவுடர் உங்களுக்கு உதவியளிக்கும் ஆவிரகத்தை உண்டாக்கும் மக்ளீன் பிரான்ட் ஸ்டமக் பவுடர் உங்களுக்கு உதவியளிக்கும் ஆவிரகத்தை உண்டாக்கும் மக்ளீன் பிரான்ட் ஸ்டமக் பவுடர் உங்களுக்கு உதவியளிக்கும் ஆவிரகத்தை உண்டாக்கும்.

குடும்பத்தினுக்கும், இக்கூடிய அனாதைகளைப் பாதிக்க நோயாகவாதி இதைவிட ஆபத்தானதும் குணப்படுத்த இயலாததுமான் நோய் நிகழுவது உண்டாகவேண்டும். மக்ளீன் பிரான்ட் ஸ்டமக் பவுடர் உங்களுக்கு உதவியளிக்கும் ஆவிரகத்தை உண்டாக்கும் மக்ளீன் பிரான்ட் ஸ்டமக் பவுடர் உங்களுக்கு உதவியளிக்கும் ஆவிரகத்தை உண்டாக்கும் மக்ளீன் பிரான்ட் ஸ்டமக் பவுடர் உங்களுக்கு உதவியளிக்கும் ஆவிரகத்தை உண்டாக்கும்.

மக்ளீன் பிரான்ட் ஸ்டமக் பவுடர்

விவரம் விவரங்களுக்கு:

ஜே. எம். மாக்ளீன், மக்ளீன் & கோவ்ஸ் (இந்தியா) லிமிடெட்
தபாக் பெட்டி 8527, மதராஸ் 38; தபாக் பெட்டி 187, கன்சுத்தா
தபாக் பெட்டி 1370, மதராஸ்

தும்பர் திரும வர்

319, வருக தேர் விரைவில்

4 கோ. சி

எந்திரியோ வீரர்கள் மடிந்தபோதி
லும் இந்நிரஜித்து ஒருவன் தான் கடைசி
வரை யுத்தம் செய்து வெற்றியைத் தரக்
கூடும் என்ற ஒரு சம்பிக்கை யிருந்தது
ராவணனுக்கு.

இந்நிரஜித்துக்கும் ஒருவன் வக்ஷண
னோடு யுத்தம் செய்ததில் போதும்
போதும் என்றும் விட்டது. ஏதோ
மாய வித்தைகள் செய்து எதிரிகளைக்
கொன்று விடலாம் என்று பார்த்தான்.
அதையும் பலிக்கவில்லை.

எதிரிகளைச் சமாதானப் படுத்தினும்த்
தான் ராவணன் காரியமும் அரக்கர்
காரியமும் ஒப்பேறும் என்று எண்ணி
மிகக் துணிவோடு தானே சேதையை
விட்டு விடும்படி ராவணனிடம் சேல்
சிப் பார்த்தான்.

ஆனால் ராவணனுக்குக் கோபம்தான்
வந்தது. அதோடு வீராவேசமும் கலந்து
கொண்டது.

"விடுவதற்கு உடைமை, உடல், உயிர்
எல்லாம் இருக்கின்றன. சேதையை விட்டு
விடுகிற காரியம் கிடையாது" என்று
கூறினான் ராவணன்.

மேலும், "சேதையை விட்டுவிட்டால்
என்ன நேரும் என்பது உனக்குத் தெரிய
வில்லை, சிறு பிள்ளை" என்றான்.

விட்டான் சேதைக் கி
யென்னதும், விட்டுவிட்டான் விக்க
வ்ருவ(து) அகலாகப்பின் கி
யானெனக் கருதுவ ரோ:
பட்டான் எந்தபோ தும்
என்கைமிகப் படுகிறென் யாக்,
எட்டினோடு இரண்டும் ஆய
நிலைகிள் எறித்துவென் தேய்:

[விட்டான் சேத தான் என்னதும்:
சேதையை விட்டு விட்டால் ராவணன் எந்த
செய்தி நேரிக் கென்குயததும் பாகி ---
உடனே: விட்டுவிட்ட தன்மிக் கட்டுவதற்காக:
அவரைய எந்த படைத் தோள்க தன்
எந்து சொக்கக் கருப பண அவரின்
வாதோடு பயனும் இல்லாமல் எத்து எகிள்க்
எட்டித் சேதையக் அல்லவ தவத்து விடு
வாரிக்! ராவணன் எக்தும் எகிள்க் கருது
வாரிகளோ: பட்டான் எந்து போதும் எகி
கைமிக் படுகிறென் யாக்: உயிரை விட்ட
போதும் சாயக்கவகம் விட்டோக் எந்து கைக்
கிக் வாக் உடனே: எட்டினோடு இரண்டும் ஆய
நிலைகிள் எறித்து கெட்டுறக்: எட்டித் திரை
யென் வானமென் பாதனம் எகன் எக
கெகிறுத்ததும் பணை, அவரின் தரக்கி
செந்தி கெக்டயக் ஆகிவ தன்-என்கை
மிகப் படுகிறென்.]

குறிப்பு:—அழிவான பல உருவம் படைத் த
கெவ்வக்.

கோபம் வந்தது: வீராவேசம்
வந்தது. அடுத்தாற் போல் இகழ்ச்சி
பிறக்கிறது இந்நிரஜித்தின் மீது.

“உள்ளிடத்தில் என்னத்தைச் சொல்லி என்ன சொல்! போதும், போதும்! மென்ன உன் ஐக்கைக்கு இப்படியே போ, நோனில் ஏதேனும் அம்பு எதத்திருந்தால் அதையும் மென்ன வெளியே எடுத்துக் கொள், வான்தவர்தான்! யுத்தத்தில் சொம்ப சொம்ப சிரமப் பட்டு விட்டால்! சிரமத்தை நீக்கிக் கொள்.”

கோவலினன் பங்கு; நீ தன் இருக்கையைத் தொடர்ந்து, நோனில் புகுவியபகுதி வாய்க்கப் போகத் தொழிற் சிரமப்போகி உன்விடம் வழித்தியென் னு எழுந்தான்; எழுந்த, பெரும் வாய் வல்லியம் முனித்தானன் னு—
“வருகிறேன் விவரணிக்” என்று.

[என்கியும் புத்தி பெற்று: ‘பாக்கியன் ஐராக் காந்தவதும் வேண்டியவர்க்கு புத்திக் கொள்’ என்று உதரம் பெரிவிட்டு; எழுந்தான்;

புடிஞ்சுப் பாருங்கோ!

நான் கண்ட ஜப்பான்

67 சிமங்க வெநிப்பு, நான் அருகில் இருக்கும் இடத்தில் ஜப்பான் போய், தொழில் வந்ததிலும் வந்ததைத் துறையிலும் சென்ற விவரமுறிதது. ஜப்பான் என்னும் பெருக்கு அகலட்டு மக்கள் வந்த பெருக் உதிர்தலும், பிறாட்டு மக்கள் அந்தப் பெருக்குத் ‘தொழில் திறமை’ என்று தான் பெருக் கோக்குகின்றனர். உதிர்தலும் பெருத்தவைய பெருக்கதான். உலகத்தில் மத்திர காடுகளில் உற்பத்தியாகும் எண்ணெய்ப் பெருக்கையும் ஜப்பான் தொழிலில் உற்பத்தி யாகின்றன. சிங்கக் குன்றி குதம் பெரிய போர்க் கப்பல்கள் வரையில் ஜப்பானிய மிகத் திறமைபொரு சொல்கின்றனர்.

இத்தகைய இணைந்த எட்டுக்குப் போய் வந்தது பிரபாணம் சென்ற வந்த ஸ்ரீ என். ராம சுவாமி ஈவரு அவர்கள் அகலட்டைப் பத்திர வாராங்கமமாக இத்தாலிக் உதிரினர்.

எம் காட்டில் வராததிலும் பங்குளலிக் போது பெரும்பாலும் பெரும்பாலும் சென்ற வாய் பதப்போய் ஜப்பானிலும் செங்கமக் கோது வாகுக்கும் வழக்கம் உண்டு. சிறுமிக் மட்டும் அகலாயம் சிறுமிகளும் அந்தக் கோதுவிக் வாகுத் கோவாரகோனம். சிறுமிக் வாகுளும் கோதுவிக் சாதாரணப் பதமணன் வாகுப்பட் டுக்குக்கும், சிறுமிக் கோதுவிக், போர்வாரக, வாக், சட்டி, குதிரை குதவியவாகக் சிறுத்த வித்தக விக் குதவாக விருக்கும் என்பதை இத்தாலிக் பட்டிலும்போது ஜப்பானியர்க் வீர உணர்ச்சியைப் பாராட்டியே தொன்றிறை.

ஜப்பானியர் சமிக், டிராமி, பன் இவற்றில் பிரபாணம் செந்தால் அகலெட்டு வாகவாக இதுக்க

எழுத்தா: பெரும்பாலும் வகுவியம் குனித்தால் அக னுக்: எழுத்தா திக் தவறும், பங்குளலாக் வித்த வாகுடக் புரி கோயா ரோக் கொக்கு திக் தா போக்த ராவாக—வேருக்குதும் பெருத்தவாக் வருகிறேன் விவரணிக் என்னும்.]

குதிரை:—இப்போது வந்ததுக்கு ஒரு புதிய வேகம் கொடுக்கிறது. “வருகிறேன் விவரணிக்” என்று வாகவாகத் தனித்தத் துண்டாய் திற்பது.

..

அப்படி எழுந்த ராவாகவிக் கோக்கி இத்திரஜித்தானயன் “கோபம் வெண்டாம், அப்பா! காணோ போய் அந்த கரக்கிக் வென்ற வகுதிறேன்” என்று உதறி உதிரி கடத்து சென்றான். அப்படி கடத்து போகும்போது தந்தைமேலுள்ள பாகம், பரிவு, காணாமாகக் கடைக் கண்ணும் கோக்கி விட்டு நாட்கிலுன், கண்ணில் கண்ணிர் பெருகிக் கொட்டுச் சொட்டாக உதிர்த்துது. விவரணிக் வீர னு இத்திரஜித்துக்கு.

வீரம், பாகம், இரக்கம் எல்லாம் காடு கண்ணும் வகுகின்றன.

காட்டிலானம், தங்கம் போல் வெண்டிய இடத்தா அகலத்தும் புதிருக்கடக் கண்ட இத்திக் கோபமாக் அந்ததுகொன் அகல வாகும் பட்டிலுக்கும் பெட்டிகளிலேயே போடு வாகவாக. ஓர் இடத்தில் எத்தனை வெண்டிக் இத்திரதும், குதவாகவம் இருத்ததும் உத்தம் எகலித் திராதம். எகலொரும் அகலத்திரை இருப்பாகவாக.

ஜப்பானிக் போய்வித் திரியுதிரை கண்டது. கண்டபய உபரிவாகக் கோவட்டைகளில் ஜப்பானியர். இவற்றை வெண்டிக் அகலிய் விவராக் எழுதி விருக்கினர். இக் துறிய் பத்திரதம் எமே ஜப்பா னுக்குப் போய் வந்த போக்த உணர்ச்சி உகலட்டை, “எம் கண்ட ஜப்பான்” என்று இத்திரைக் பெருவ வாதிக் கோக்தத் தொன்றிறை.

வீரமம்: வெண்டிக் பதிப்புக் கழகம், கண்ட னுர், ராவாகதுரம் காட்டும்; விவ: கு. 9

கனல் தழிற் அகாதி

இத்தாலிக் போழிவிக் என்னித்திர துறிக் இருப்பது போனமே, அகாதிவாகும் பன் இருக்கின்றன. தமிழிக் பழைய போதாதி ஓர் துறிக் தொட்டு இருத்த வகுகிறது. அகலும் பழைய பழையவாகுக் கோவாகப் பகலும் வித்திக் சிறி அகலிக் ஓர் அகாதி வெண்டி வததாக். அந்தத் தொண்டைப் புத்தி சென்ற இத்த அகாதி. கண் வகித்ததிலி அகலாக் அகலெட்டப்பட்டிருக்கிறது. கண்டியிக் அகலத்தம் எக்த பகுதியிக் வகுக்கிலுள்ள பன் கண்டமொழிப் பதங்குக்குப் போருத் தாப்பட்டிருக்கிறது.

தொகுத்தல்:—பங்குத மே. ராவகத்திரை கண்; பிரதம்: B. S. & F. Mart. 113, Armenian St., Madras-1. விவ: கு. 7—13—0.

காஞ்சி

"லக்ஷ்மி"

எழுதிய கிர்தக்கதையை
மெகனாவ பல லக்ஷக்-
கணக்கான வாசகர்கள்

ஆனந்தவிவரம்

வாசித்து மகிழ்ந்ததற்கிணங்க
இப்போது பொறுத்தமான
நடிக நகடித்திரங்களுடன்
திரைப்படமாகத் தயாரிப்பு
பெற்றுள்ளது...

கடவுள்:

எஸ்.எம். பூரணசுந்தரம்
பகடிராஜா ஸ்டுடியோஸ்
தயாரிப்பு...

விரைவில் வெளிவருகிறது

அஞ்சலியின் கிளவு

வி. சங்கராஜன்

அன்று நிரூபி ரயில்வே ஸ்டேஷனில் வழக்கத்தை மீட்க வட்டம் அதிகமாக இருந்தது. பிரயாணிகளில் கூர்சையும், குழந்தைகளில் அலறலும் காணத் துணிந்தன.

இரவு எட்டு மணி இருக்கும். ஸ்டேஷன் ஹோடு சம்பந்தப்பாடாமல், எங்கோ ஒரு ஸ்தலத்தில் உட்கார்ந்தபடி போலீஸ் வருவானாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான் செல்வமுத்து. நிரூபி ரயிலின் ஸ்டேஷனிலிருந்து, முதல் வான் காணவில் விடுவது அடைந்த அவன், தன் சொந்த ஊரான கும்பகோணத்துக்குப் போக சினைத்து ரயிலடியில் வந்து உட்கார்ந்திருந்தான். காணா வருஷமாகப் பரிகாரம் அந்த ஊர் சமுத்திரத்தை அன்று அவன் பார்த்தபோது அவனுக்கே ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஓர் கொஞ்சம் பிரயாணிகளாக வந்தது வந்தது பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். தனக்குத் தெரிந்தவர்கள் யாராவது அங்கு வருகிறார்களா என்று பார்த்தான். எல்லாருமே பூத ஸ்தலமாக இருந்தது. இவ்வளவு பெரிய ஸ்டேஷனில் யாராவது ஒருவர்

உடனடி தனக்குத் தெரிந்தவராய் இல்லை என்று சினைத்து விட்டான்.

அவன் விடப்பு அதிக வேரம் சிடிக்கவில்லை. ஒருவர் போனது காணவில்லை யென்கொண்டேயே கிளையுமாதல் பார்த்தான். "அட, எம்ம காணாத செட்டியார் அவன்!" என்று மனத்துக்குள் சொல்லிக் கொண்டான். கும்பகோணம் போகிறேனா அங்கு அங்கிருந்து வருகிறேனா தெரியவில்லையே என்று சினைத்த அவன், அவனையும் அவர் குடும்பத்தையும் தெரிவித்தான்.

சினைத்து அவர்களுடன் போனதும், விஷயம் ஒருவாறு விளங்கிற்று. என்னோடு வந்த சினைத்துப் போட்பார்த்துக்குள் அவர்கள் புருத்தார்கள். அவர்களை மேலும் பின்போட சாமல் நிரூபிக்கும்.

"தஞ்சாவூர், மதுரை வழியாகச் செல்வது எல்லாம் செல்லும் இத்தோ மனோன் என்னை பிரம்ம ஸந்தருவது பின்பாட்பார்த்துக்குள் வந்து கொண்டிருக்கிறது" என்று அறிவிப்பு காதில் தாக்கினதும், செல்வமுத்து வேகமாக ஸந்தருவது பின்பாட்பார்த்து அதுவிடமிருந்து, ரயில் சினைத்தும் கடைசிப் பெட்டிக் குள் ஏறினான்.

கும்பகோணத்தில் தனக்கு அப்பொழுது தெரிந்தவர்கள் ஒவ்வொருவரையும், அவர் விட்டையும் சினைவு படுத்திக் கொண்டான், செல்வமுத்து. பெரிய தெரு அவன் மனத்தில் காட்டி அளித்தது. ஸ்டேஷனில் பார்த்த செட்டியார் விட்டு, தெருவில் கடுமையத்தில் இருக்கிறது. மூடிக் கைப்பிடிச் சைர் வழியாக "ஜி"யாக உங்களை போகலாம்.

ஸந்தருவது கட்டிக் ஸந்தருவது ஒரு கிழவி குடியிருந்தான். அவந்தான் இப்பொழுதும் காலதூக்காக இருப்பான். ஸந்தரு பார்த்த போதே அவனுக்கு சொம்ப வயல. இப்பொழுது இன்னும் அதிகமாவிக் குடும்பம் கட்டிக் இருக்கிறேனா இல்லையோ என்றெல்லாம் சினைத்தான்.

இரவு பதினொன்றரை மணிக்கு ரயில் கும்பகோணம் வந்தது. கும்பகோணம் வந்தது இருட்டு. ஸ்டேஷனில் அதிக வட்டம் இல்லை. டிக்கெட்டைக் கொடுத்து விட்டு வேகமாக வெளியே வந்தான்.

பெரிய தெரு எல்லாவும் மிதித்தபோது மணிக்கண்டிக் பன்னிரண்டு மணி அடித்தது. இரண்டாவது சினைவா ஸந்தருவதுக்குள் ஏதாவது தோது பன்னிக்கொண்டு விட்டுக்குப் போய்விட்ட வேண்டும் என்று சினைத்தான். காலதூக்க வருஷமாகப் பரிகாரம் அஞ்சலியைப் பரிகாரம் போகும்போது வெறும் கைவிரை போவது அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஒவ்வொரு விடாகப் பார்த்துக்

கணவன்:—தீ தூரம் போய் உட்கார்ந்திருக்கும் போதே உனக்கு முத்தாய் குபாயில் ஒரு புதுமை வேண்டும் என்பது உன் குத்தத்தில் எழுதி ஒட்டியிருப்பதை என்னால் தன் குடும்பம் படிக்க முடியுமே.....!

மனைவி:—பேஷ், பேஷ்! சொம்ப சரி. இன்னும், மேலே படியுங்கள்!

கேள்வி, பொருள், சில வினாக்கள் அவ
ளுக்கு அடையாளம் தெரியவில்லை. மூன்று
பயிற்சியைச் செய்து கொண்டு இருந்ததை
பெயரால் இப்பொழுது அந்த சிலை மீது
மாடி விடுவார்களேயென்று.

செட்டியார் வீட்டு அம்மாவின் ஏதாவது
மாதிரியைப் பின்பிட்டு இருக்கிறேன் என்ற
பயிற்சியை அந்த வீட்டில் வாசலில் அடைத்
தார். ஆனால் அவர் பயிற்சியை அந்த
வீட்டுக்கு மாதிரியைப் பெறவில்லை. பெரிய
தெருவில் ஓடுவதற்கு வீட்டின் 'பிளா'வும்
அவர் மாதிரியை இருக்கும் போது, அந்த
வீட்டுக்குள் துழைவது அவருக்கு ஒரு பிர
மதமாகத் தோன்றவில்லை.

அவர் எழுந்தவழி மறுக்கும் புகுத்து விட்
டார் செல்லமுற்ற. மறுமீது காண்பது
பிரேமம் இருந்தது. இரண்டு மூன்று
செல்லங்கள், எட்டியங்கள் எல்லாம் இருந்தது.
அவர் தாமஸ் ஒரு பெரிய இரும்பு செட்டி.
"ஹ, ஹ" என்று செல்லமுற்ற தலை
அமைத்தது.

செட்டியார் சிலை பாக்ஸைத். அம்மாவின்
அவதூறியப் பாக்ஸைத். சிலை எல்லாருக்கு
அவதூறிய ஏதாவது ஒன்றைத் தட்டித்
கேள்வி போய்க்கிட்டு காண்பதையும், மறுமீது
தாமஸ் அவருக்குத் குடைக் கிணியை
எடுத்தார். குடைக் கிணியை அவருடைய பாக்
பாக்ஸைத். அந்த அம்மாவிற்கு ஒரு
சிலை இரும்பு செட்டியும் தலைவாக்கித்
தார் அம்மாவின்.

ஆகிறது; அந்த செட்டியின் மீட்டு நினைவு
கேள்வியும் அந்த சிலைமீது காண்பது எதுவு

நினைவும் எந்தப் செட்டி போய் இருந்தது
குறித்துப் பார்த்தார். அந்த அம்மாவின்! ஹ?
அது? அம்மாவின்? அம்மாவின் அந்த எதற்கு
வந்தார்? அந்த செட்டியின் அவர் மாதிரி
நினைவுகளை. எதற்கு வந்திருக்கப் போகிறார்?
அவர் நினைவு மீதுவந்தார்! தம்
அம்மாவின் குறையும் அவருக்கும் மறுமீது
தாமஸ் செட்டியும்! அந்த அவர் இட்டி
கேள்விமீது நினைவு செட்டி போய் அம்மாவின்
அம்மாவின்! அந்த அம்மாவின் மறுமீது
தாமஸ்? எது எப்போது அம்மாவின் இப்பொழுது
அவர் எல்லாவிடங்களிலும் அந்த செட்டி
தாமஸ், அந்த செட்டியின் நினைவு விட்டார்.

அந்த செட்டியின் தலைவாக்கித் படுத்
தார் செட்டியின். அவருக்கு அந்த செட்டி
கேள்விமீது செட்டியின் இருந்தது. பாக்ஸ் எல்
லாம் அவர் அவர் மாதிரியைத் தோன்றி வந்தது
தார். அம்மாவின் அம்மாவின் அம்மாவின்
அந்த அம்மாவின்! அம்மாவின் எது
மாதிரியைத் தோன்றிவந்தார். செட்டியின்
விட்டார், எட்டு மாதிரியைத் தோன்றிவந்தார்.

பிறகு பாக்ஸைத் எழுந்த செட்டியின்
விட்டிருப்பது போலும். அம்மாவின் அம்மாவின்
மீது அம்மாவின் காண்பது செட்டியின்.

"அந்த செட்டி, எந்தவாறு?" என்று
கேட்டுக் கேள்வி செட்டி செட்டி தலைவந்தார்.
"பாக்ஸ்" என்று செட்டி செட்டி
நினைவிலும். செட்டி செட்டி செட்டியின்.
தாமஸ் மீதுவந்தார் செட்டியின் செட்டி
மாதிரி செட்டியின் அவர். "ஹ, ஹ"
மாதிரி! எப்போதுவந்தார், செட்டி!" என்று
வந்தவந்தவந்தார் "எல்லா செட்டியின்

குடும்பமானத்தில் அக்கா கெத்துப் பாரிசு புனிதமான பெயருடன் மூர்தி மூன்று வருட கண்டிராகத் கண்டிரியாய் மாதச் சங்கம் நடந்து வருகிறது. இச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த பெண்மணிகள் காதலி மகாத்மாவிற்குப் பிரேமமான நிர்வாகம் வேண்டுகளை எழுப்பி அருமைபாடு வேலை செய்து வருகிறார்கள். சென்ற மாதம் மாதம் 30-ம் தேதியன்று சங்கத்தின் ஆண்டு விழா "கம்பி" ஆசிரியர் தரிசுமயின் சிறப்பாக நடைபெற்றது. ஸ்ரீ மகாத்மத் தொண்டையாக் சேந்திய மாதச் சங்கத்தின் ஆதாரிக் நடந்த பட்டம் போட்டியில் பரிசு பெற்ற குழந்தைகளுக்கும் பரிசாகக் வழங்கினார். சங்கத்தை நிர்வகித்த தொண்டு செய்யும் சேவாதினிகள் மூகியேமாவாகக் சிவகா இப் பட்டத்தில் காணலாம்.

இந்தர, குடும்ப ஆப்பம் வார்த்திருக்கேன்" என்று பேசுவார் தட்டை எடுத்த அதில் இரண்டு ஆப்பத்தைப் போட்டான்.

பரி வேசத்தில் அந்த ஆப்பம் அயிர்தமாக இருந்தது செல்லமுத்துவுக்கு. ஆப்பத்தைத் தின்றவோண்டே, "ஆமாம், இந்த லாது வருஷமான என்ன செய்திட்டிருக்கிறீர் எப்படி குடும்பம் வடக்குது?" என்று கேட்டான்.

உடனே அஞ்சலிக்கு அழுத கவந்த விட்டது. அழுதுகொண்டே, "வெண்ணெய் திரையும் போத" என்று என்னயோ சொல்லு வாய்க்கோ அது ஊக்கோ அல்ல ஆயிரக்கி? நீ கம்பிக்குள்ளைப் போனதும், பாடு, எங்கு காது வீடு திறக்கிறீர். பெரிய தெருவிலே கம்பம் லாசனாக சேட்டியார் விட்டியே மூன்று மாதமான வேலை செய்து விட்டிருக்கேன். சேட்டியார் சொல்ப கல்வாய்க், அயங்க சம்சாரம் அதுக்கு மேலே, அயங்க விட்டே கம்பம் குடும்பத்தைப் பற்றிச் சொன்னி அழுதேன். 'அஞ்சலி, நீ கம்பப்பாடுதே, உன் புகுசாளுக்கு கல்வ வேலை போட்டுத் தரேன்' என்றுள்ள" என்று சொன்னான்.

"காலை போய் அயங்ககளைப் பார்க்கலாமா?" என்றுள் செல்லமுத்து.

"அயங்க குடும்பத்தோடே செத்துக்கு அந்தானிடே, ஒரு கருக்குப் போகிறீர் காய்க். அயங்க சொந்தக்காரங்க விட்டியே கல்வாலாமாம். வந்தத்துக்கு காலைக் காணாம். அயங்க வந்த உடனே காலை கொண்டு

தாலது தொது பம்பேதன். அயங்க போர்ப்ப விட்டுச் சாயியை என்னன்னாட கொடுத்த வந்தவகாரக்கும் தாத்திரியிலே கம்பம் விட்டியேயே படுத்திட்டி என்று சொன்னாங்க. காந்தாக் கூறு செட்டுப் போய், அயங்க செஞ்சு கந்தியை மறந்து சேத்த வகாரக்கும் போகாமே இருந்தாவிட்டேன். சேத்த ராவுலே துங்கறப்ப ஒரு கனாக் கண்டேன். பாரோ ஒரு திருடன் அயங்க விட்டுக்குள்ளைப் புகுந்து கைவாடிக்கிட்டிருக்காப்பிலே கனாக் கண்டேன். திடீர்னு மூளிக்கிட்டு ஓட்டமான ஒடியென் அயங்க விட்டுக்கு. கம்பமேகா திருடனும் இயங்க. ஒன்றுமிங்க. கம்பமாம் கைவச்சது கைவச்ச படியே இருந்தது. காணும் போகாமே, கனாக் கம்பம் பரிச்சிருந்தா என்ன ஆகிவிருக்கும்? சந்தேகம் யார் மேலே உளும்? நீ ஸ்ரீயி விடுவ விருந்து வெளியே வந்தத்துக்கும், காய் உங்கே போர்த்துக்கும் காயா இருந்திருக்கும். நீ என்ன கொம்பே?" என்றுள் அஞ்சலி.

செல்லமுத்து ஒன்றும் கொம்புகிங்க. கம்பமேகா. அஞ்சலி அந்த கடுகியிலே சேட்டியார் விட்டுக்குப் போகாமல் அசைக்கையால் இருந்திருந்தால் என்ன ஆகி இருக்கும் என்று கிணத்தப் பார்த்தான். அப்படி ஒன்றும் விபரீதம் ஏற்படாமல் தங்கியும், தன் மனைகையையும் காப்பாற்றின சுவ தெய்வம் காணியாத்தானுக்கு கந்தி செலுத்திய கனாக், "இன்னொரு ஆப்பம் போடு, கல்வா இருக்குது" என்று சொன்னான் செல்லமுத்து.

When in BOMBAY, stay at

“HOTEL AJANTA”

(The biggest & best South Indian Hotel & Restaurant in Bombay)

8, Mangalore Street, Ballard Estate, Bombay

TELEPHONE: 23917

○○○

Where accommodation though limited,
you get all the conveniences and com-
forts of RAILWAY RETIRING ROOMS.

Well furnished single and double
rooms with modern conveniences.

A couple of minutes drive from V. T.

Book in advance to avoid disappointment.

OK OK OK OK OK OK OK OK OK OK

OK சிறந்த சலவை OK

OK இந்த ஒ.கே. OK ஸோப்பிலை OK

OK OK OK OK OK OK OK OK OK OK

OK ஒ.கே.சலவை ஸோப் OK

OK OK OK OK OK OK OK OK OK OK

The advertisement features a central grid of 'OK' logos. In the center, there is a large 'OK' logo with a shield-like border. Below it, there is a small illustration of a bar of soap. The text is in Tamil, promoting the 'OK' brand soap as 'Best Soap' and 'OK Soap'.

உலக சமீப்தர்த்தம் போகாத மூத்தர்தம்
மாத்திர அமைத்த மாபெரும் சிவன் மத்
தம் கோத்திரப் பிரதேசத்தின்தான் தகவ
கீர்த்தியை நிலைநாட்டினர்.

உயரத்தின் வேறெந்தப் பாதத்தையும் காட்டிலும் மதிப்புகேட்கிற காடுகளில்தான் மானிடவர்க்கத்தை ஆட்டிவாய்ந்த அரவெல் போர்ச்சுளும் மதப்போர்ச்சுளும் வீசும்ந்தன.

உலகத்திலே மோட்டார்கள் ஒவ்வொன்றும்
விமானங்கள் பறப்பதற்கும் வந்திராதால்
இயங்குவதற்கும் இன்றியமையாத என்
னென்பச் சொல்வதற்கு உலக எழுநூல்
செய்தல் மத்திய தேவதீரப் பிரதேசத்தின்
தபாலத்தான் டீடல் வேண்டியிருக்கிறது.

அதனுடைய மேற்படி பிரதேசம் கக்
கவத்தியும் பஸம் பொருத்திய கடுகளில்
பொட்டிக்கும் பொருளையும் கருணாக
இருந்து வந்திருக்கிறது.

மத்திய கேரளப் பிரதேசத்தில் சூப்பாவின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டு விடாமல் இருப்பதற்காக மூன்று பிரிட்டிஷர் மத்திய சர்க்கார் கடன் தகவலுடைய கடற்படாவின் பெரும் பலகலை வைத்திருந்தார்கள்.

இப்போது அங்கு ஏராளமான அமெரிக்கத் கடற்படைகள் இருக்கின்றன. அமெரிக்க, பிரிட்டிஷ் தளபதிகளின் தலைமையில் ஐரோப்பிய நாடுகளிடம் சேர்ந்த படைகள் ஐரோப்பாவிலும் மத்திய கென்சிரப் பிரதேசங்களிலும் குடியேறியிருக்கின்றன. ஏற்படாமல் கண் காணித்து வருகின்றன.

சத்தெனவே பண்டேறு காடுகளின் மீது
பாடபெடுத்தவர்களுக்கும் மத்திய தளரக்
காடு உதவியாக இருப்பிருக்கிறது.

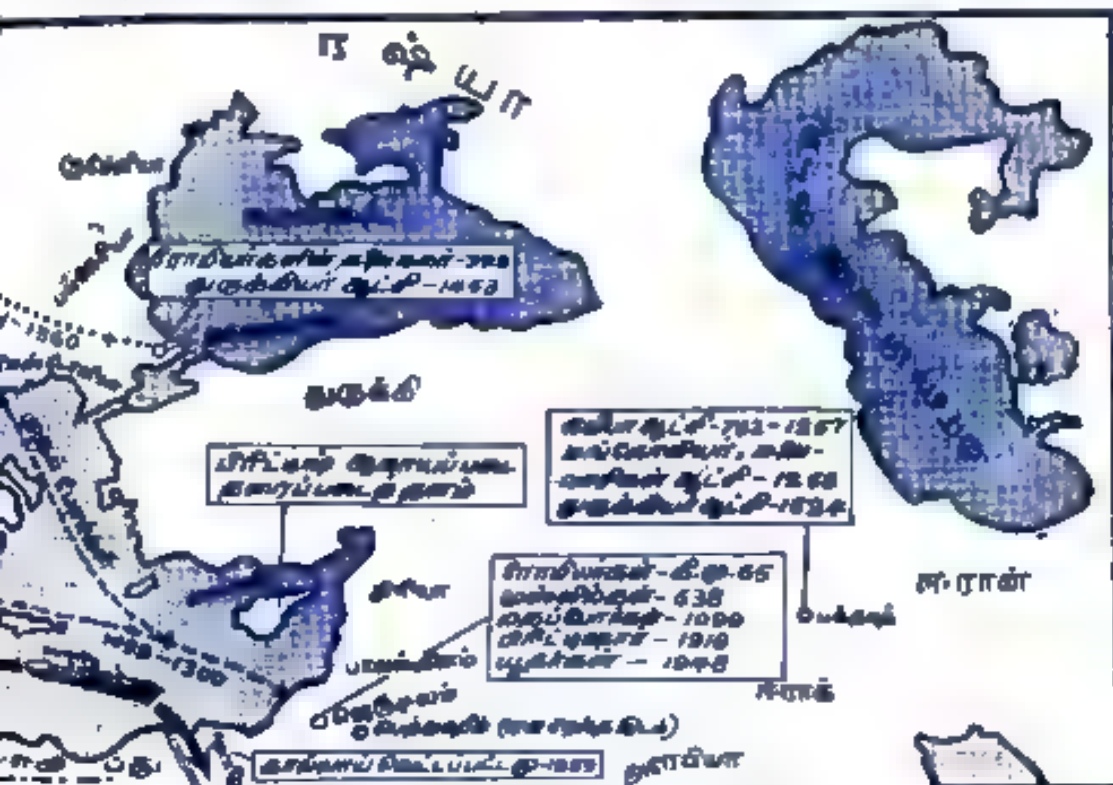
இந்தியாவை வெற்றி கொள்ள வேண்டும் என்ற கெட்டுப்போவியின் ஆகாச. மத்திய தரைக் கடலில் அகலக் கூடாத்த மரபெழும்பு. தோவ்வி கரணமாக சிதைவெழவில்லை. அந்தப் போரின் வெற்றி பெற்ற பரிபட்ச வாயே இரண்டாவது உலக மகாபுத்தம் முடிவும் வகாரயில். அதுவது கனம் ஸ்ரீ கந்தப்பதரஞ்ஜ கலம் ஏக போகமாக அகல்வக் கடலின் ஏதுமன்களையு லிளங்கினர்.

ஆறாம் இப்போது அந்த சட்டப்பின்பின்பு
அந்தந்த அமெரிக்கக் கடற்படை ஏற்
துக் கொண்டிருக்கிறது.

சென்ற மகா புத்தத்தின்போது ஸீலியா
யில் ஜேம்ஸ் தருப்புகன் சரன் அடைந்
ததினால்தான் ஜேம்ஸ் ஸ்தலிய அன்
னாடுகளின் நோக்கி ஆரம்பமாகிற்று.

இந்தும் மத்திய சேந்திர பிரதேசத்தில்
மேர் முகாமகலோ மஹ முகாமகலோ
பாருடய ஆதிகம் இருக்கிறதே அவர்
கனகதாஸ் பெருங் புத்தத்தை ஆரம்பித்
தலோ கல்வத தருக்கலோ மூடபும்.

தொழிலாளர் மகத்தான வெற்றிகள்
தொழிலிகள், வீரர்கள் புரிந்த சாதனைகள்,
கொடிபரக்கலும் அட்பூயங்கள், மாண்புபெற்ற
தேவரூபங்களும் கிழங்குகளும், மாண்புபெற்ற
சத்தங்களை இழிவான பாதங்களில் ஓட்டியவர்க
ளிற்கு மத்திய அரசுதான் பிரதேசம் ஓராமல்
கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் எனலாம்!

Advertisers... get the TRUTH about the media you use !

As an advertiser, it is vital for you to know exactly how many readers you get for each rupee spent on advertising.

More than 125 leading publications are now members of the Audit Bureau of Circulations — enough to conduct a full-scale, 12 language national advertising campaign in India, Pakistan and Ceylon. Their circulation figures are subject to re-check at any time by ABC appointed auditors, and are passed on as half-yearly confidential certificates to ABC members.

If you want to know the truth about your advertising media, write today for full details of ABC membership!

AUDIT BUREAU OF CIRCULATIONS LTD.

Mubarak Mansil, Apollo Street
Fort, Bombay

The following advertisers and advertising agencies are already members of the ABC:—

ADVERTISERS:

Allied photographs Ltd., E. M. Allcock & Mohatta Ltd., Aspro Ltd., Englund, Atlantis (East) Ltd., Balmer Lawrie & Co. Ltd., Bombay Mutual Life Assurance Society Ltd., Boots Pure Drug Co. (India) Ltd., Burmah-Shell Oil Storage & Distributing Company of India Ltd., Calter (India) Ltd., Central Tea Board, Corn Products Co. (India) Ltd., Dunlop Rubber Co. (India) Ltd., Glaxo Laboratories (India) Ltd., Godrej & Boyce Mfg. Co. Ltd., Imperial Chemical Industries (India) Ltd., Imperial Tobacco Co. of India Ltd., India Tyre & Rubber

Co. (India) Ltd., Lever Brothers (India) Ltd., Lipton Ltd., Muller & Phipps (India) Ltd., National Carbon Co. (India) Ltd., Parle Products Manufacturing Co. Ltd., Punjab Chander Halwai Karachiwala, Shalimar Paint, Colour & Varnish Co. Ltd., Tain Oil Mills Co. Ltd., Volkart Brothers.

ADVERTISING AGENCIES:

Advertising & Sales Promotion Co., Everest Advertising Ltd., Grant Advertising Inc., Greens' Advertising Service Agents, D. J. Keymer & Co., Ltd., Lintas Ltd., National Advertising Service Ltd., Press Syndicate Ltd., Shilpi Ltd., Sista's Ltd., F. D. Stewart Ltd., L. A. Stronach & Co. (India) Ltd., J. Walter Thompson Company (Eastern) Ltd.

Inserted by the "KALKI" Madras

THE TAMIL WEEKLY PUBLICATION WITH ABC CERTIFIED CIRCULATION

சின்ன வெள்ளம்

"வேய்ய, இங்கே வர்! இந்தப் பந்தம் காண்து தூக்கி எடு. எங்கும் தூக்க முடிய வில்லை" என்று அவன் மாமா.

உபசரம் செம்பது எங்கும் வேய்யுக்கு எப்போதமே சொம்பப் பிடிக்கும். இப்போ ழுது தானும் சந்திப்பல் கிடைத்திருக்கிறதே! விடுவானா! வேய்யு ஓடி வந்து, பந்தம் காண்ப் பிடித்து ஓடு மூச்சில் தூக்கி சீறுத்தினான். மாமா பந்தம் காண்கு எடுவியே சீர்ப்பாத அவர் கால்க்களில்லா. அங்காவதரம். பந்தம் காணேடு மாமாவும் மேயே போய், அந்தாத நிலை தங்கிழாகத் தொங்கினார்!

"அடே, போக்கெதில் படமே! எங்காவும் சேர்த்துத் தூக்கி விட்டாயே! என்ன செய் வேன்!" என்று கதறினார் மாமா.

"அப்போயே இருக்கன். மாமா! அவசரப் படாதீர்கள்! ஏன் சொங்கு வருகிறேன்!" என்று சொல்லிக் கொள்ளுபே பந்தம் காண விட்டு விட்டு வேய்யு உள்வா ஓடினான்.

அங்காவதரம். அடுத்த விசையு பந்தம் காண் மெட்டுசென்று பக்கத்தில் இருந்த பீப்பாய் மேல் சாப்பித்தது. பந்தம் காண் சாயம்போது மாமா மட்டும் மேயே எப்படி இருப்பார்! அப்போ மாமாவும் உடனே சாப்பித்த பக்கத்தில் இருந்த பீப்பாய் துலத்தில் தொப்பென்று விழுந்தார். பந்தம் காணும் அவர் மேயே விழுந்தது. பீப்பாய் கடைத்து துலம் வெவியே பிறிட்டுக் கொட்டியது.

வேய்யு ஏனையுடன் ஓடி வந்தான். அங்கே மாமாவையும் காணும், பந்தம் காணியும் காணும்! திருப்பிப் பார்த்தார், வேய்யு. மாமா கிடத்த அவர்களைக் காட்டி அவர் கண்ணில் பட்டது.

"ஏன், மாமா! காந்தரம் உட்கண் மேயேயே இருக்கக் சொன்னேனா! என் ஏன் சொங்கு வருவதற்குக் உங்களுக்கு என்ன அவசரம்!" என்றான் வேய்யு.

மாமா எழுந்தது. ஏனையுப் பிடுக்கி எறித்து, ஆத்திரத்துடன் அவரைத் தூத்தினார்.

"மாமா ஓடாதீர்கள்! உங்களை மூடியாக இருக்கன், அன் போல் துடச வண்டியை அழைத்துக் கொண்டு வருகிறேன்!" என்று சொல்லிவிட்டு துட்டமாய் ஓடிவிட்டான்.

புத்தம் மிழை

கே.தனக்கி கோவிந்தன்
என்று ஒருவர் இருந்தார்.

அவர் ஒரு சாடியை வளர்த்த வந்தான். அந்தச் சாடிக்குப் பல வித்தகளைப் பழக்கி விருந்தார். துணிகளுக்குச் சாடியை வித்தகளைக் காட்டிப் போழ்த்த வந்தான்.

ஒருவர் கோணங்கி கோவிந்தன், தன் சாடி செய்யும் வித்தகளைச் சாதுவர்களுக்குக் காட்டுவதுப் பரிசைப் பெறவேண்டும் என்று ஆகா சொண்டார். ஆகவே, இதற்கு மறு ஈரண சாடியை அழைத்துக் கொண்டு கோணங்கி கோவிந்தன் புறப்பட்டார்.

அவர் இருந்த ஊரிலிருந்து, சாது இருந்த திசையாகப் பெரு தூரத்திலிருந்தது. கோவிந்தன் புறப்பட்டு இருட்டுமறி மையத்தில் ஒரு காட்டுக்குள் நுழைந்தார். ஆம், அவன் போக வேண்டிய வழியெல்லாம் கடும் மேடும் கழனிப்பூமரத்தாள் இருந்தது. இரவு காட்டுக்குள் தங்கப் பலமாக இருந்தது. ஆகவே கென்றுதான் பார்த்தான்—எங்கேயாவதும் மனித ஸ்தலம் தென்படுமென்றான் என்று. ஒருவரும் காணவில்லை. ஆனால் கொஞ்ச தூரத்திலிருந்து சந்திரன் தென்றுகொண்டிருந்தான். கோண்டு மரம் வெட்டுச் சந்திரன் மீட்டும் வெட்டுக் கொண்டிருந்தது. 'பாரே இருந்த வேகத்தில் இப்போ மரம் வெட்டுகிறார்கள். மரம் வெட்டுவதை இருந்தால், அவன் வரவேண்டும். குடிதையும் பச்சைத்திவ்வான் இருக்க வேண்டும். ஆகவே அவனைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இத்தையப் பொழுதை அவன் குடிதையில் போக்கி விடலாம்' என்று தீர்மானித்துக் கொண்டான் கோவிந்தன்.

பிறகு மரம் வெட்டும் சந்திரன் வந்த திசை கோக்கி லட்சுதான். ஒரு மிழைவன் மாதிரி வெட்டிக் கொண்டிருந்தான். அவன் முகத்தைப் பார்த்தவுடனேயே கோவிந்தனுக்கு, இந்தக் மிழைவன் மிகுந்த அன்புள்ளவன்; கட்டாயம் தங்க வரவி பன்னித் தருவான் என்ற உணர்வை ஏற்பட்டது. அவனருகில்

கொண்ட தன் வரவாறு முழுதும் சொன்னான். பிறகு தன் விருப்பத்தையும் சொன்னான்.

"ஐயா, கோணங்கி கோவிந்தனே, உங்களை உங்கள் சாடியாறையும் என் குடிதைக்கு எல்லாவோர் உத்தேசித்ததுடன் விருந்தான்களாக அழைத்துக் கொண்டு போய்வை. ஆனால் அந்தக் காரியம் இன்று மட்டும் என்னுள் செய்ய முடியாதே!" என்றுக் கிழைவன்.

"முடியாதா? என் முடியாதா?" என்று கேட்டான் கோவிந்தன்.

"என் முடியாத என்னும், உங்கள் உயிருக்கு அபத்த வரும் எப்பதனால்தான். இன்று என் குடிதைக்கு வரவேண்டாம் என்று சொன்னேன்" என்றுக் கிழைவன்.

"பெரியவனே, இப்படி செய்வாய் முடியாததைப் போலும் எனக்கு ஒன்றும் விளங்காது. எல்லாம் விவரமாகச் சொல்லுங்கள்" என்றுக் கோவிந்தன்.

"வருஷத்தோறும் இந்த ஊர்க்கு என் குடிதைக்கு ஒரு புத்தம் வருகிறது. அதற்கு ஒரு பெரிய இலை மீதாய்ச் சந்திரன், பாயலம், பஞ்சாயம் எல்லாம் பரிமாறி வைத்து விட்டு விட்டிய் ஒரு தீவப்போலி யில்லாமல் போய் விடவேண்டும். சந்திரி எடுக்கியில் அந்தப் புத்தம் வந்து காப்பிட்டு விட்டுப் போகும். புத்தம் வரும் வேகம், தப்பித்தவறி ஏதாவதும் ஒரு உயிர் வந்தும் விட்டிருந்திருந்தால் என்னால் பட்டு விட்டாலோ, நீர்ந்தது அந்த உயிரின் உயிர்" என்றுக் கிழைவன்.

"அப்படியா? எங்களுக்கு எங்கள் உயிரின் மேல் அப்படியான ஆகாவிடும். நேதும் அந்தப் புத்தத்தான் என்ன செய்யேற என்ன பார்த்துவிடுவோமே!" என்றுக் கோவிந்தன்.

"உனக்கு அப்படியான தாரியமிருந்தால், உங்களை என் குடிதைக்கு அழைத்துப் போவதில் எனக்கு வாதோரு ஆட்சேபமுமில்லை" என்றுக் கிழைவன்.

பிறகு கோவிந்தன், சாடி, கிழைவன் மூவரும் மாகக் குடிதைக்குச் சொந்தனர். குடிதையில் கிழைவனின் மனைவி புத்தத்துக்காக வேண்டி

அவள் வகையான தின்பண்டங்கள் எல்லாம் செய்து வைத்திருந்தாள். இவர்கள் போனதும் பூதத்துக்குப் பெரிய இனிமையோடுப் பரிமாறி விட்டுச் சிறுவனும் சிறுவியும் வெளிப் பேரின்ை. காயையும், கோலிந்தையும் மட்டுத் தான் குடிசையில் இருந்தனர். அவர்களுக்கு இருந்த படுகில், இவ்வில் பரிமாறப்பட இருந்த படிசைக்களை பெய்வாய் கொஞ்சம் கொஞ்சம் குளிர் பார்த்தனர். பிறகு அவர்களுக்குத் தூக்கம் வந்தது. காய் ஒரு மூலையில் படுத்தக் கொண்டது. கோலிந்தன் பரங் பிறகு ஏதிர்ப் படுத்தும். கொண்டான், பூதம் வந்தால் பார்க்க வேண்டுமல்லவா?

அன்றிரவு பூதம் வெகு கோபாலையும் வரவில்லை. கோலிந்தன் படுங் எல்லாம் உட்குத்தனும் எத்பட்ட அதுப்பூத தாக்கமால் அபக்த தூங்கி விட்டான்.

விடியத் தாலும் மணி மூன்றிருக்கும். பூதம் வந்தது. இவ்வாய் பார்த்தது. எம்மாத் தின்பண்டங்களையும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் சிம்மப் பட்டிருக்கதைப் பார்த்தது. 'ஓ, வாரே இப்பே வந்திருக்கிறேன்' என்று கூறித்தது. பிறகு மூன்றை பார்த்தது. அதன் மூக்குக்கு நீலப் பிராணிகளின் வானை தட்டுப்பட்டது. கந்தை குடிசையில் வாரே இருக்கிறேன் என்று கூறித்தது. குடிசையில் வந்த மூத்தும் பார்த்தது. கருப்புக் கம்பளி மூட்டைபோலிருந்த காயைப் பவனிகளாய் அதன் மூக்கைத் தொட்டது. கல்ல தூக்கத்தி லிருந்த காய், பூதத்தின் கம்பலம் பட்ட மாரத்திரத்தில் திடுக்கிட்டு எழுந்திருந்தது. 'மனா!' என்று பூதத்தின் கணத்தில் அமைந்து விட்டது! பூதம் வந் தாங்க மட்டாமல் கைவத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு, 'ஓ' என்று அவதிக் கொண்டு ஓடியது.

பூதம், இத்தனை நாளும் 'என்மான் பவரானி, என்னை அடக்குவதற்கு ஆனே மைடபாது' என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது இத்தக் காய் அதை அடித்ததும், பார்த்துவிட்டது. பெற்றியே கண்டு வந்தவர்கள், ஒரு கோவ்விபுற்குப் பிறகு அவர்களை எழுவே றுடியாது எப்பார்கள். அது, இந்தப் பூதத்தின் விடியத்தில் கண்களையாற்றிற்று. 'என்னை அடக்கக் கூடிய பெரும் பூதம், வந்த விட்டது! இனி என் கோட்டத்தை அடக்கிக் கொணர வேண்டியது தான்' என்று நினைத்துக் கொண்டே காட்டுக்குள் ஓடி மறைந்தது.

கொழுது கங்குல் விடிந்தவிட்டது. சிறுவனும் சிறுவியும் கோலிந்தனுக்கும், அவன் பிடித்த வந்த காய்க்கும் என்ன ஆபத்தே நேரித்ததோ என்று பயந்து கொண்டே குடிசையை கோக்கி வந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குப் பெருந்த ஆச்சரியம்தான் ஏற்பட்டது. கோணங்கி கோலிந்தனும் காயும் பூதத்துக்காகப் படைக்கப்பட்டிருந்த தின்பண்டங்களை பெய்வாய் வரே கொணராமல் தின்று தினத்தில் கொண்டிருந்தனர்.

பிறகு கோணங்கி, மூதம் நாளிரவு வந்த வந்ததைப் பற்றி மிகவும் விசுவாச எடுத் துரைத்தான். அதைக் கேட்டுச் சிறுவியும் சிறுவனும் ஆச்சரியம் உடலில் மூழ்கினர்.

ஒரு வருஷம் கொந்தது. பூதத்துக்குக் கோது படைக்கும் வான் வந்தது. இவ்வகைக் கு என்ன செய்வது; பூதத்துக்கு எப்படிச் கோது படைப்பது என்று அவனுப் பட்டுக் கொண்டு உட்காந்திருந்தான் சிறுவன். அந்தச் சமயத்தில் உன்மன் என்ற சத்தம் கேட்டது. பிறகு அந்தச் சத்தம் அடங் கிற்று. அவன் எதிரிக் அந்தப் பிரம்மாண்ட மான பூதம் சிம்மது.

பூதம், சிறுவனுப் பார்த்தது. 'உன் விட்டில் ஒரு கோது வைத்திருந்தாயே கொந்த வருஷம், அது இன்றும் அங்கேதான் இருத் ததோ?' என்று கேட்டது.

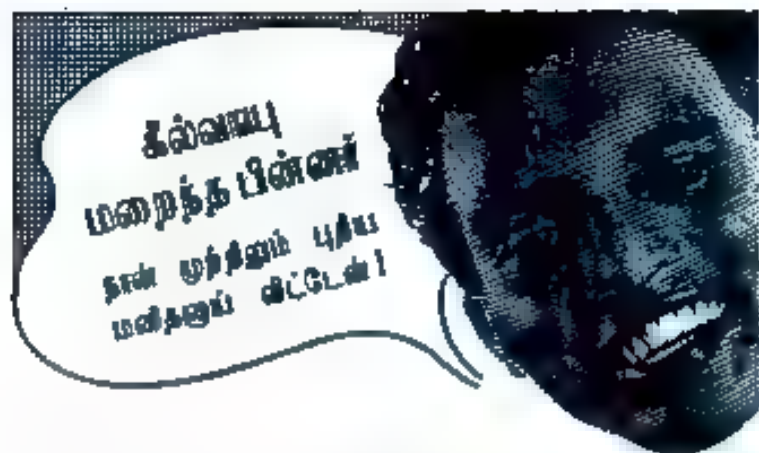
"ஐயவோ! அதையென்் கேட்டும்து? அந்தப் கோது என்னை விட்டுப் போனவே மார்ட்டென் என்றது. போதாச் குறைக்கு அதற்கு ஒத்து குட்டியப் கோணை வேறு பிறந்திருக்கின்றன! அவை படுத்தும் பாடு, சாம, சாா, கொல்கி றுடியாது!" என்று.

"ஐயோ, அப்படியா? இனி உன் விட்டுப் பக்கமே வருவதில்லை!" என்று கொல்கி விட்டு மறைந்தது!

இன்று மத்தியானம், கோணங்கி கோலிந்தன் ராஜாசனப்பிக்குத் தினைபய் பரிசைக் வாய்க்கிக் கொண்டு, பல விசை உடை அணிந்து, ஒரே குதாசைத்துடன் வந்தான் சிறுவன் விட்டுக்கு.

"என்மன் தந்தா, கொல்கியோ? உன் பூதம் கொல்கியோ?" என்று கேட்டான். உடனே சிறுவன் அன்று என்னை உட்கு வந்ததெல்லாம் விவரமாகக் கொல்குன்! இவ்வரும் விழுந்த விழுந்து சிரித்தான்.

"போல் கொண்குதும் போருந்தச் கொல்க வேண்டாமா, தாத்தா? என் காய் ஆன் காயாவித்தோ!" என்று கொல்கி மேலும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தான் கோணங்கி கோலிந்தன்!

கீல்வாயு
மறைந்த பின்னர்
நான் மூத்தனும் புதிய
மனிதனும் விட்டேன்!

"நான் கீல் வாயினால் மிகுந்த அவஸ்தைப் பட்டேன் — அதாவது, உடம்பு பூராவும் உள்வாயிலேயே சிறை சமையல்களில் வேலைக்கும் போக முடியாமலிருந்தது. நண்பன் ஒருவன் "க்ரூஷன்" உப்புக்களை உபயோகித்துப் பரீட்சிக்குமாறு போரிக் செந்தான். நான் அங்ஙனமே செய்ததில், உடம்பு வலிவன் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் மறைந்து வந்தது. வேலைக்கும் யாதொரு தடவளிலின்றிப் போய் வருகிறேன். நான் மூத்தனும் புதிய மனிதனும் விட்டதற்கு "க்ரூஷன்" துக்கு வந்தனம்." —க. R.

விஷத்தன்மைகொண்ட கழிவு பதார்த்தங்கள் சரிவர வெளித்தள்ளப் படாமையால் குடல் களில் தேங்கி, கீல் வாயுவை உண்டாக்குகின்றன. "க்ரூஷன்" விஷத்தன்மை ஆறுவித மூக்கிய உப்புக்கள் குடல்களையும் மூத்திரக் கால்களையும் சரிவர இயங்குமாறு தூண்டுவதால் இவ்விஷப் பொருள்களை சிகிச்சிப்பதற்கு உபயோகமாகவும் வெளியே தள்ளுகிறது. தினந்தோறும் ஒரு சிறு அளவு "க்ரூஷன்" மயிலோ, நன்னீருடனோ உட்கொள்ளுவது உங்களைக் கீல் வாயினின்றும் விடுவிக்கும்.

"க்ரூஷன்" உங்களை ஆரோக்கியத்துடனும் சந்தோசத்துடனும் இருக்க உதவுகிறது

கோதலர் உலகம்

நாசிலே தெரத்துக் கதை : ஜோதன் பர்க்கென் மொழிபெயர்ப்பு : வாஞ்சி

இந்தப் பொழுதானதால் உலகத்தைச் செல்வாகக் கவித்து கொண்டுள்ளது. மரங்களில் இலைகள் தாது சென்று ஜோதித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. புதித கொடியில் தங்கிற அலைகள் மொழிபெயர்ந்தன இருக்கின்றன.

கோதலர் கவிதை இருக்கும் அந்த வீட்டின் கட்டிடம் மாத்திரம் கிவப்பு சிறமாக இருக்கிறது. மற்றப் புறங்கள் எல்லாம் கரிசன் அழகிருக்கின்றன பழைய வெள்ளிலைப் போல் மங்கிய வெள்ளை சிறமாக இருக்கின்றன.

மேற்படி வீடு அங்கிதம் இருக்கும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஏனெனில், தன் பெற்றோருடன், தான் வளர்ந்த அந்த வீட்டின் சிறம் கிவப்பு எந்தே அவர் அவரிடம் பல நடவடிக்கைகள் கொள்வீடுகின்றனர்.

வீட்டைத் திறந்து கொண்டு உட்கொண்டு செல்லும் அவர் அவர் அழகுத்துக் கொண்டு வீட்டைத் திறந்திட்டு விட்டார்கள். கடைசியாக, "இந்த வீடு கிவப்பு சிறமாக இருக்கும் என்று என் முன்பே சொல்லவில்லையா?" என்று.

"ஆமாம், ஆமாம்! கிவப்பு சிறந்தான்! என் அந்த ஆட்சேபம் கிவப்பே!" என்று அவர்.

அவர் அந்த வீட்டைப் பார்த்த வண்ணமாக இருக்கிறான். அவருடைய தந்தை மறந்து அவரிடம் பார்த்த வண்ணமாக இருக்கிறான்.

அப்போது அவர் என்ன சொன்னாலும் அதை ஒத்துக் கொள்ள அவர் தயாராக

இருக்கிறார்! அவர் அப்போது என்ன சொல்லக் சொன்னாலும் அதை பார்த்து ஆட்சேபம் எதுமில்லை செல்வத்தையும் தயாராக இருக்கிறார்!

"உலகத்தைத் திறக்க வேண்டியது எப்போதும் ஆடவருடைய கடமை என்று என் எங்கேயோ கவிதையிருக்கிறேன். வீட்டின் கவிதை இருக்கிறது" என்று சொல்லி அவர் அவரிடம் ஒரு கவிதை கொடுத்தார் கொடுத்தார்.

"இவற்றில் இந்த வீட்டின் கவிதை?" என்று அவர் கேட்டார்.

"அந்த சிறந்தான் கவிதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்" என்று அவர்.

அந்த வீட்டின் கவிதை பெரியதாக இருக்கும் கட அவர் மேற்படி கோதலில் இருந்த கவிதை மிகக் கிறிபுரத எடுத்து அதைத் திறந்தான். அந்தக் கவிதையை அதைத் திறக்க முடியாத என்பது அவருக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் அப்போது வீட்டிற்குப் போட்டியாக அவர் ஏதாவது செல்வ சிறந்தான்!

ஆனால் என்ன ஆகவில்லை! கவிதை வீட்டிலே திறந்து கொண்டு விட்டது!

அவர் முகத்தில் புன்முறுவல் தவறினது. "முதல் பரிட்சையில் தங்கள் தேதி வீட்டின்" என்று அவர் குறுப்பாக.

அவர் அவர் மீது கொண்டு வந்த கிறிபுரத தந்து அது தான் முதல் பரிட்சையாக!

அவர் அவ்வாறு கிறிபுரத அனுத்துத் தான் இப்படி

அவருடைய உலகம் திறந்தது போட்டியின் முதல் பரிட்சை பெற்ற தானு உலகத்தைத் திறந்து இரண்டாவது உலகமாகும். இதை எழுதிய ஜோதன் பர்க்கென் நாசிலே தெரத்துத் தேர்த்தவர். பத்திரிகையாளர் இவர் பத்திரிகையாளர், துருவியாளர், திறந்தவர் எழுதிப் பிரத்யாகி பெற்றுள்ளார்.

உடலில் ஒரு படி இறக்கி விட்டது போல் நோக்கியது.

"என் என்னைக் கதவைத் திறக்கச் சொன்னா! உங்களுப் பாலா இரவு தர!" என்று சொட்டான் அவன்.

"செரு வாலாது மூடித் திட்டியும் ஒரு விட்டைத் திறப்பதற்கு வாலும் தான் பயன்படுவானே!" என்று வாலா தான் சொன்னான் அவன்.

"கதவைத் திறத்ததும் மூலையில் பெண்ணுக்கு உன்னை வழி விட வேண்டும்; அதுதான் ஒரு வாலாதுக்கு அழகு என்று உன் எக்ஸ்பெரீன்ஸ் சொல்கிறதே!" என்று அவன்.

"அந்த விதிகளுக்கு வாலாக்கிடக்கும் விடு விக்காலும், தேவியா!" என்று அவன்.

அவன் உன்னை சொன்னான், எங்கும் இருட்டா இரத்தது. துள்ளித் திறக்கும்படி அவன் சொன்னான்.

செரு வாலாது அதனிலே துள்ளித் துடிக்கிறதற்கு அதை வேறுவிதம் திறக்க முடிய வில்லை. வெளியே இருந்த துள்ளிப் பிடித்தத் தன்மையில் அவன் அவனிடம் உறையும். அவன் அகிலம் சொல்லும் துள்ளித் துடிக்கத் திறந்த சொன்னான். அதன் பாலாது உன்னை விட்டு வெளியேறும் என்றும் புதுவது எதிர்பார்க்கிறது.

இப்ப உணர்ச்சி வரப்பட்டதால் அவனும் உன்னை வந்தான்.

கூடவே அவன் விட்டுக்கு வெளியே இருந்த வெற்றிலைக்குத் தன்னைச் சொன்னவர்களைப் போது அந்த விட்டைப் பார்த்தான். ஒரு துள்ளி மாதிரியாகத் திறக்கப்பட்டிருந்தது.

"அதற்குத்தான் மத்தப்படி அந்த விட்டை வெளியே நோக்கிப் வாலும் குடியிராத பால் விடு வேண்டும் இருந்தது. வெளியே இருந்து பார்ப்பது வாலும் அந்த விட்டை அப்போது இரண்டு வாலாக இருக்கிறதே என்பதை அறிந்த சொன்ன முடியாது. இதை எண்ணியபோது அவனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது.

அவன் வெளியே அவர்களை துக்கிக்கொண்டிருந்தான். அவன் விதித்துச் சொன்னதற்குள் எப்பி போட்டுத் தவிரை அவை வெளியே என்று அவன் நினைத்தான். அவனிடம் எப்பி புதித போட்டு விட்டான்.

அவன் எப்பியை எடுத்துத் கொண்டு சென்ற போதுதான் அவன் விளங்கித்தான்.

அவன் அப்படித் கொடுத்த எப்பியை அவன் பருகியபோது, அவைத் தன்னை அவனுடைய உணர்ச்சியை வெளியே வெளியே

வெளியே இருந்த வெற்றிலைக்குத் தன்னைச் சொன்னவர்களைப் போது அந்த விட்டைப் பார்த்தான். ஒரு துள்ளி மாதிரியாகத் திறக்கப்பட்டிருந்தது.

"அதற்குத்தான் மத்தப்படி அந்த விட்டை வெளியே நோக்கிப் வாலும் குடியிராத பால் விடு வேண்டும் இருந்தது. வெளியே இருந்து பார்ப்பது வாலும் அந்த விட்டை அப்போது இரண்டு வாலாக இருக்கிறதே என்பதை அறிந்த சொன்ன முடியாது. இதை எண்ணியபோது அவனுக்குச்

அவன் தங்கியிருந்த. பிறகு அவனும் அவனிடம் போட்டிருந்த தன்னைக் குறித்தான்.

இருவரும் இந்த உணர்ச்சை மத்த செருவேயும் தன்னைக் கிண்பாடிச் சொன்னிருந்தார்கள்.

"இந்த எதிரிக் குழி கீழ்வது பிடியும் ஆகத்தான் இருக்கா!" என்று அவன் அவனிடம் பார்த்துக் கேட்டான்.

"இது எப்பியை; சொன்னவர்களைக் உன்னை இப்படி. அந்த அவரை குழி கீழ் விடுவா!" என்று அவன்.

அவன் பாலாக அமைத்தான்.

இந்த அவனை இரவு எப்பிட்ட பின் சித் திரவியை எடுத்துத் கொண்டு விட்டானான். அவன் அவர்களை துக்கிக் கொண்டிருந்தான். அவன் மெதுவாக எழுந்து வெளியே நோக்கிப்

அவன் தங்கியிருந்த. பிறகு அவனும் அவனிடம் போட்டிருந்த தன்னைக் குறித்தான். இருவரும் இந்த உணர்ச்சை மத்த செருவேயும் தன்னைக் கிண்பாடிச் சொன்னிருந்தார்கள்.

"இந்த எதிரிக் குழி கீழ்வது பிடியும் ஆகத்தான் இருக்கா!" என்று அவன் அவனிடம்

அதன் பூதமாக ஆயோ
திப்பதனால் அவன் அவ
னுடைய தோள்களில் து
ஆவரிதமாக எய்தினான்.

“நிக்குடைய விட்டுக்குச்
செல்லாமா!” என்று கேட்
ட்டான் அவன்.

தன் காதலி அவளுக்கு
வம்பு முடிபவர்க்கு.

இதற்கு முன் அவன் அந்த
விட்டுக்குச் செல்லாமா
என்று தான் அடிக்கடி
சொல்லிவந்தான். தன் தாய்
தரிசுதபுடன் காழ்ந்த அந்த
விட்டை நம் வீடு என்று
அவன் சொன்னது இதனால்
முதல் தடவை!

தன் எஜிசாவ விதிவீத
அவனுக்கு இருந்த சீதேயம்
பதரிதோடு விட்டது. அவன்
இனி அவனுக்குச் சொந்த
மாகி விட்டான். எந்தென்
றும் அவனுக்குச் சொந்த
மாகி விட்டான். இனி அவன்
அவனிடத்திலிருந்து வரும்
பிரிவு முடியாது.

“நாது விட்டான் சிறம்
எப்படி!” என்றான் அவன்.

“செய்யுதான். அதில்
என்ன சீதேயம்!”

அவன் சிரித்தான். ஏன்? அந்த விட்டின் பெரும்
பகுதி செம்பு சிறம் மறைத்து வெண்மையாக
இருக்கும்படி, அவன் மெதப்பு விடு செம்பு சிறம்
என்று சொன்னதற்காகத்தான்!

மேனையில் அந்த விடு செம்பாக இருக்கும் என்று
தான் அவன் ஏற்கெனவே அவனிடம் சொல்லி
விடுத்தான். அவன் வார்த்தையைப் பொய்யாகக்
அவன் விருப்பமிக்க! அவன் வார்த்தை போய்

வாடு விட்டக்கூடாது என்பதற்
காக அவன் ஒரு பொய்யைப்
சொன்னதே தவிர விட்டை!
எதில்தான் உன்னத்தைப்
புண்படுத்த எந்தக் காதல
னுக்குத்தான் மரம் வரும்?
ஆகவேதான் அவன் அந்தப்
பொய்யைத் தெரிக்கிறேன்,
மேண்டு மேண்டு சொன்
னான். அவன் பொய் சொன்
எதில் என்ன தவறு!

காதல் இருக்கும் காலத்தி
லுமையாக அந்த விட்டை
விட்டுப் புறப்பட வேண்டிய
சொய் இருக்கியது. ஏனெ
னில் இனி அவர்களுடைய
தும் மனைவியாகத் தானே
அங்கு வருவார்கள்!

உன்னே இருந்த சாமான்
களை எல்லாம் முன்போலவே
இருந்த இடத்தில் ஒழுங்காக
எடுத்து வைத்தான்.

அவன் ஸ்ரீகுமாரத்தில் எத்
தனைவரோ என்னவாகச் சான்ற
தது, அவனுடைய மனமாவதே
உடனில் இன்பஅகிலன்மோது
வது போல் தோன்றியது.

காதலனின் அவன் இவ்வா
ராகியும் இவ்வாறாகியும்
பற்றி வாழ்ந்திருக்கிறான். இப்
போது அந்த இவ்வாறாகிய
தான் ஒருத்தி என்றும்

அழிவ இவ்வாறாகிய அவன் ஒருவன் என்றும்
அவனுக்குத் தோன்றியது.

சோடி தவண்டு வருவது போல அவன் அவன்
அருகில் ஓடி வந்தான். மோட்டு மனங்கொடு போய்
அவனது குழந்தைப் பருவம், இனி என்றும்
நினைப்பி வராத குழந்தைப் பருவம் பொய்யைப்
பருவமாக மாற்றித்த.

காதல் இருக்கும் இன்பக் காலத்தில் முற்றிலும்!

★

சாஜான்ட் (புதிதாக நான்குமத்தித்
சேர்த்திருக்கும் சிப்பாய்களையப் பார்த்து):—உன்
துணைய அழகாகவேயைக் கதம்பு சென்
வதற்கு எடுத்துக் கொண்டால் நீ முதலில்
எதை அதில் ருக்கியவராகக் கணியாய்?

சுப்பாய்:—துப்பாக்கியைத் தவிர
தான் ருக்கியவராகக் கணியாய்.

சாஜான்ட் (ஆச்சரியத்துடன்):—அது
என்னத்துக்காக?

சுப்பாய்:—அது என்னதுணைய அழ
காகத் தான் என்னதை நினைப்பில் சென்று
கொண்டிருக்கிறதான்!

★

இந்தியாவின் தலைசிறந்த
சைக்கிள் டயர்

சூப்பர்

இந்தியா

செய்யு வளையதூதக கவனித்து வாங்கவும்

21. கல்யாணப் பரிக்

"பூங்குளம் ஐயத்தாரைக் கொன்றான் இவ்வாறு. சரி எழுதினோம். மூதறிவ ராஜாஜி மடத்திற்குச் சென்று அவரைக் கைது செய்ய வேண்டும். ஏன், மூதறிவ எதிர்ப்பு திரண்டு, அதுதான் முடிந்ததா...?" என்று எப் இன்ஸ்பெக்டர் போலீஸ் ஐயங்களைச் சொல்லும் இவர்களுக்குக் கூப்பிடலானார் ஐயாரை.

டாக்டர் அவதாரம் எவ்வாறுப்படுத்தி ஆசனத்தில் அமர்ச் செய்து, "அவர்போலீஸ்க்கு, இவ்வெழு முக்கியமான விஷயம் உங்களிடம் சொல்ல வேண்டும்" என்று.

"என்ன?" என்று சொல்லி எப் இன்ஸ்பெக்டர் குறிப்பாக டாக்டரிடம் முகத்தைப் பார்த்தார்.

"சென்று இரவு ராஜாஜி மடத்தில் ஒரு பெண் ஊக்கிடுக்கிறாள்" என்று டாக்டர்.

"சென்று இரவு ஒரு பெண் ஊக்கிடுக்கிறாள்! அந்த பெண்களையே வந்தவன் தான் அந்த வழி செல்கிறார்களா?" என்று டாக்டர் இவர்களைப் பார்த்து.

"இங்கு, அந்த வீட்டு எஜமானியே தன் கணவனைக் கத்திரை குத்திக் கொன்றிருக்கிறாள்" என்று டாக்டர்.

எப் இன்ஸ்பெக்டருக்கு இது பேரிக் போலிருந்தது. "என்ன! அந்த வீட்டு எஜமானியே தன் கணவனைக் கத்திரை குத்திக் கொன்றாள் வீட்டு டாக்டர் ஆசனமேயே இருக்கிறதே!"

"மூதறி! அவள் கிணத்தால் எவ்வளவு பரிசுடையாக இருக்கிறது. அவள் தந்தையும் மூதறி அல்லாத அபிப்பி பெண் ஒருநிலையால் மூதறிச் சொல்லுகின்ற தன் கணவனிடமிருந்து எப்போதிக் கொல்லப்பட்டாள் கொண்டுபோய் படி எதிர்ப்பு வீட்டாள்" என்று டாக்டர்.

"கொடுத்த கணவனையா! இதைத் தான் அப்பாவுடைய இருக்கிறதே! இது உங்களுக்கு எப்போது தெரியும்?" என்று இன்ஸ்பெக்டர்.

"சென்று இரவு அந்த மானத்தைக் கத்திரை குத்திய பிறகு என்னைக் கிணைச் செய்யத்தக்க கூப்பிட்டு அனுப்பினோம்" என்று டாக்டர்.

"அப்பா இருக்கிறதே, மூதறி கத்திரை குத்திவிட்டுப் பிறகு கிணைச் செய்ய டாக்டர் அனுப்பினோம்..."

"என்ன செய்தாள்? ஆகிராஜி செய்தாள் வீட்டாள். பிறகு பரிசுடையப்பட்டு ஒரு பெண் கிணைவானாள் பிறகுதான் பிறகுதான் என்னை என்னத்தோடு என்னைக் கூப்பிட்டாள் பிறகு. தவிர, அவள் என்னைக் கூப்பிட்டாள் பிறகு ஒரு பெண் மூக்கிடுக்கிறாள் என்னும் இருக்கிறது. அவளுடைய மாதவாசியை வந்த தந்தையிடம் தந்தையிடம் பெண்ணை என் காதலில் ஒப்படைத்து என் அந்தப் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டு வரப்பதே வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டாள்..."

"மேலும் அப்பா இருக்கிறதே, எதை! உங்க வீட்டில் அந்தப் பெண்ணை ஒப்படைத்து வீட்டுத் தான் தந்தையிடம் கொண்டு ஒரு விடையாக என்று தீர்மானித்தாள் போலிருக்கிறது. கிணை விடையாக எவ்வளவாக இருக்கிறதோ அதைச் சொல்லி விடுவோம்! இத்தனை பேரும் அவள் என்னுடைய வீட்டிலேயே! சரி, இவ்வளவு தாமதமாக வேண்டாம். இப்பொழுது புறப்பட வேண்டும். கிணை என்னோடு அவளையும் வரவேண்டும்" என்று சொல்லி ஆசனத்தை விட்டு எழுந்தார் எப் இன்ஸ்பெக்டர்.

டாக்டர் இவ் மேலும் அவதாரம் தடுத்து தடுத்து இவ்வளவுதான். அவரும் புறப்படுவதற்குத் தாராளமாக. மருதப்பனுக்கு எவ்வளவு விடப்பட்டிருந்தே விடப்பட்ட இருக்கிறது. ராஜாஜி மடத்தில் மூதறி ஒரு பெண் ஊக்கிடுக்கிறாள் அவள் கிணைவானாள் வீட்டில். அந்தப் பெண்ணை வீட்டிலிருந்து தன் எதிர்ப்பு போலீஸ் என்னை அப்பாவுடைய இவ்வளவு தப்பினாலே என் பதற்காக அவன் எவ்வளவு புரண்டான் மாத் தோடு தோக்கிதான் செய்து கொண்டுக்கொண்டார்.

எப் இன்ஸ்பெக்டர் இவ்வளவு மூன்று நாட்களில் பித்தோடா டாக்டரோடு கொடுத்த குத்தித்திருப்ப பிறவாணமேனா. வந்தோடுக் கொல்லுமாணம்

வாரணாசி! தப்பித்த ஒழுங்கென இந்த விட்டை
யும் கொளுத்திவிட்டு ஒழிபுரை விட்டாயிற்று.
என்னவது ஒரு காசு அங்கம் போகும் கையில்
கிசையுமிருக்க மாட்டாங்க" என்று.

டாக்டர் ஒன்றுமே படுக போய்விட்டது.

"ஓ! வாகுங்க. இனிமேல் என்னை செய்வது!
உங்களை வாக்குவந்தை கொடுங்கள். உங்களை
இருந்த மத்தியத்திலுடைய வாக்கு நுழையும் போ
ளும். எம்மையாவதையும் ஈதல் படுக செய்து வைத்
துக் கொண்டுதான்" என்று சொல்லி டாக்டரை
அழைத்துக் கொண்டு சென்றார்.

அன்று சாயந்திரம் சரிந்த போது ராஜாவி
மடத்திலிருந்து ரோதனைகள் போது ஒன்று
பிரேதங்கள் எழுப்பப்பட்டதால் ரோதனைகள் மட்டு
வாகுத்துக் பிரமாதமாகச் சென்றி அனுப்பி இரு
தார். உடனே அவ் இடங்களுக்கு நம் மிகாரை
கண்டல் ராஜாவி மடத்திலிருந்து சென்றார். அந்தப்
பிரேதங்கள் உரு விவரங்கள் இருந்ததும்
இருந்ததால் உரு அந்தத் தோன்றல் உருப
அடைவாங்கவும் இருந்தன. அந்தப் பிரேதங்கள்
அரங்கம் வைத்தியமாரிக்குப் பரிசோதனைக்கு
அனுப்பப்பட்டன. பரிசோதனைக்குப் பிறகு
விசாரணை செய்யப்பட்டதில் சென்றிவாரணாசி

கொண்டு சென்ற பிறகு மாதம். தானே அந்த
விட்டையும் கொளுத்தி இருக்கிறது என்று தீர்மானி
க்கப்பட்டது. செயல்பாதிடமிருந்து மருதப்
புன் கைப்பற்றிய கைகளுக்கு வேதவே உரிமை
யுள்ளவர்கள் என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டு அந்த
கைகளை அகலிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன.

ராஜாவி மடத்தின் அன்று இரவு என்ன நட
ந்ததோ உண்மையை அறிந்ததும் வேதா மன
கைகளும் வேதனையும் அடைந்தார்கள். ஆனால்
டாக்டரிடம் அங்குடைய மருது வேதனைப்பயிர்
வைத்ததையும் போகும் சரியான மருத்து இரு
ந்தது. மேலும் டாக்டரிடம் அவருக்குக் கைவாரணாவிட
டாக்டர் பரமாராமனின் அந்தரங்கமான உரையையும்
அங்குடைய மட அவருடைய மருது வேதனையை
கேட்டு இடம் அங்குக்கே உருப மருத்து வேதா எது?

டாக்டரும் வேதையும் கையாணம் செய்து
கொண்டால் போன்றியும் மருதப்பயிர் கைமா
விருக்காரா! அவர்களுக்கும் கையாணம் செய்து
கொண்டார்கள். போன்றியின் கையாணத்தின்
போது வேதையும் டாக்டரும், மருதப்பயிர் செய்
ல்பாதிடமிருந்து கைப்பற்றிய கையாணத்தின்
கைகளை ஒழுங்காகவும் அவர்களுக்குப் பரிசோ
கனித்தனர். (முற்றும்)

மறை வந்தது!

சித்திரை மாதத்துக்கு ஒன்று வேய்விட்டு.
கிரிவானின் கோர விருத்தியங்களைத்
தாங்க முடியாமல் சேடி கொடியையும்
தங்கக் கைமையை இழந்து அடி வரத்
திக் கிடந்தன.

அந்தப் போர் விட்டினால் மருத்து
முதியானி விவாதினின் வேடுமையோடு
கைவானின் கைமையைவும் தாங்க முடி
வாகு தனித்துக் கொண்டிருந்தார். அந்த
விட்டு அங்குள்ள அவி அருகில் விவாதி
விருத்தி தந்த தங்க அங்குக்கு விசிறிக்
கொண்டிருந்தான். அவரது கிட்டுவும்
அருகில் தின்று கொண்டிருந்தான்.

"பரித்தாயா? நாம் வேண்ட விடு
முறைக்கு உதவண்டளம் போகமா மேன்
திருத்தோம். எங்கு விவாதி வந்து
தங்கம் அங்கு போக முடியாமல் தடுத்து
விட்டது. என்னால் தங்கமும் இத்தக்
ஒன்று கொண்டுவரக் கஷ்டப்பட்டு அது
பயிக்கு வேண்ட விருக்கிறது" என்று
முதியானி வந்ததத்தோய்த்த குரலில்.

"அந்தகொண்ட செய்முறையும்? நமக்கு
இத்த வகுதும் உதவண்டளம் போகக்
கொடுத்துவைக்கவில்லை. சித்திரைமையே

தவறு போகடையின் உக்
கிரத்தைத் தனிக்கு உக்
கூடாது! ஒரு தங்க
மறை பெய்து விட்டால்
போதும். இக் கஷ்டம்
நாம் பட வேண்டாம்!"
என்றான் தம் நெற்றியிலி
விருத்து ஆதாய் பெரு
கும் விவாதிவைவைத்
துடைத்துக் கொண்டே.

இராமயத்தின் அரங்கில் 'கோ' வென்று
மறை வேட்டும் சதம் வேட்டது.
கிட்டு மிழங்குபோடல். "அம்மா! நீ
கொண்ட வாகுதும் பரித்து விட்டது. மறை
யும் வந்து விட்டது" என்று உருக்
கொண்ட வாகுதக்கு ஒதுதும். அந்த
விட்டு அங்குள்ள தம் ஆகா பரித்து விட்
டதைக் கண்டு ஆனந்த மடைத்தான்.
அங்குவிட்டும் முதியவரும். "பாதி! நீ
கொண்ட குகத்தின் மறைதும் வந்து
விட்டது!" என்று சந்தோஷம் பட்டார்.

இத்தருணத்தின் அங்குடைய எப்பயன்
கிட்டு தன் நெற்றிக் குக வந்து. "அம்மா!
அப்பா! என்னோரும் கெடுதல் வேண்டிய
ஒரு வாகுங்கன். பகிர்ந்து விட்டால் தீர்
பிடித்து தம் விட்டு மாயுவிதும் பற்றிக்
கொண்டிருக்கிறது!" என்று உரு அங்கு
விருவாரையும் ஈ ஈ வென்று கைமையி
பிடித்து வாகுதக்கு இருந்தும் சென்றான்.
குறையும் உருக்குதும் பவந்து விட்டை
கிட்டு வேண்டிய ஒதுதும்.

நெருக்கி திவனாகும் கொடியவா
கூடலின் இருந்து கொண்டிருந்த தன்னைக்க
குறாவ்களின் குறும் மிகுந்த வேகத்

துடன் பாய்ச்சித் திவன
அங்குடல் குறாவன்
கொண்டிருந்தனர். அக்
குறாவ்களிலிருந்து தன்
னைக் 'கோ' என்று
இதராததுடன் மறை
மையப் போக வேண்டாம்
அந்தக் கட்டிடத்தின்
மேல் விழுந்து கொண்ட
ருந்தது. —பி. என். பதி

தங்கள் உங்கள் பற்களை மிகளின்

ஆம்! தாமதம் அவை இருந்தால் மகன்
உன் பேர்தான். பற்களை உபயோ
கிடுகிறாய். அவை பற்கள் எவ்வளவு அழ
கவாகத்தான் பாகுமையுடன்.

செய்தீர்களா?

மகன் பேர்தான். பற்களை உபயோ
கிடுகிறாய். பற்களை உபயோகிடுகிறாய்.
பற்களை உபயோகிடுகிறாய். பற்களை
உபயோகிடுகிறாய். பற்களை உபயோ
கிடுகிறாய். பற்களை உபயோகிடுகிறாய்.
பற்களை உபயோகிடுகிறாய். பற்களை
உபயோகிடுகிறாய். பற்களை உபயோ
கிடுகிறாய். பற்களை உபயோகிடுகிறாய்.

பற்களை உபயோகிடுகிறாய். பற்களை
உபயோகிடுகிறாய். பற்களை உபயோ
கிடுகிறாய். பற்களை உபயோகிடுகிறாய்.

"உங்கள் பற்களை
மிகளின் உபயோ
கிடுகிறாய். பற்களை
உபயோகிடுகிறாய்.
பற்களை உபயோ
கிடுகிறாய். பற்களை
உபயோகிடுகிறாய்."

மிகளின் உபயோகிடுகிறாய்.

MTV.3 TAP.

மிகளின் உபயோகிடுகிறாய். பற்களை உபயோகிடுகிறாய். பற்களை உபயோகிடுகிறாய். பற்களை உபயோகிடுகிறாய்.

உழைப்பும் உயர்வும்

தோமழ் சுவாமிநாதன்

ஜூன் 2-ந்தேயிக்குத் தந்த ரஸ்தாவின் ஓரத்தில் புத்தப் புதிதான ஒரு 'இயூக்' கார் சீண்டு கொண்டிருந்தது. பின் சட்டியல் உரு வத்திலும் செல்வத்திலும் பெரியவரான ஒரு டயர் ஓய்வரமாக ஒரு ஓரத்தில் காண்பது உட்காந்தவாறு போகலையில் ஆழ்ந்திருந் தார். யுகாவர் ஆரணம் காலியாக இருந்ததி லிருந்து அவர் எங்கேயோ இறங்கிப் போயிருக்கிறதென்றது ஊக்கிக் வேண்டி யிருந்தது.

அந்த நிலமேலுள்ள 'பியூக்'இன் சொந்தக் கார் ஊரிலேயே பிரபல சந்தாமனி இறங்கி மதி கமிகுள் விவாசாயிவா நிலமேகம் எடுத்து எல்லோருக்கும் தெரியும். சற்று அருகில் போய்ப் பார்த்தால் காணாத நிலமேகமே உட்காந்திருப்பதைக் காண வாம்! ஆழ்ந்திரையிலிருந்து புறப்பட்டு யிருக்கும் 'எஸ். எஸ். அராத் தகடா' கில் வந்து செண்டிருக்கும் சந்தாமனிப் பற்றியோ, அடுத்த மாத்தலில் அமெரிக்கா போகும் வழியில் லண்டனில் இறங்குவோமா வேண்டாமா என்பது பற்றியோ தான் அவர் அவ்வளவு தீவிரமாக யோசித்தல் கொண்டிருக்க வேண்டும்! அதற்குக் கீழ்ப் பட்ட விஷயங்களுக்கு அவர் அறிமுகம் செய்து சந்தியை விவாதிப்படுத்துவதில்லை.

நிமேசென்று அவருக்கு வந்த கைப்பறமாக இருந்த சந்தா பிராட்டியாத்தில் ஓர் சந்தியு ள்ளையிவது. பத்தென்று சந்தா திருப்பந் திலிருந்து கைர் காப்பது ஊப்பது போி கொண்ட உட்டம் ஒன்று பிரதம ரஸ்தாவில் அவர் காணக் கட்டித் தொந்தது. "கய்வா ட்டிய அவத்த உதைக்கலாம்!" "திருட்டு ராண்டெக்கு என்ன துணிச்சல்!" என்ற கூட் டுரங்கள் அந்த ஊத்திரையிலிருந்து எழுந்து கொண்டிருந்தன. நிலமேகம் அகிள் சீராய் படுத்தித் கொள்ளாமல் எழுந்ததை மாத்திரம் சந்தித் திருப்பி, அந்தச் சந்தியுணக் கவனித் தார். அவருக்கு விஷயம் ஒன்றும் புரிய வில்லை. 'தேய்யுத் திருடன் போயிருக்கிறது' என்று சிந்தித்தார்.

அதே விஷயமில் எந்திர்தாப் போயிருந்த கடைக்குச் சாமான்சன் வாக்கி வரத் தொன்றிருந்த யுகாவர் மாணிக்கம் திரும்பி வந்து முன்புத்தெதுக் கதவையத்திறந்து கடை யிலிருந்து சாமான்சனை கவந்ததான். பிறகு தய் ஆரணத்தில் உட்காருவதற்காக வந்து காணிக் காரிதான் எடுத்த அவத்ததான்.

"மாணிக்கம்! என்ன கவாப்பா! கட்ட யாகப் போகுதே!" என்ற கஜுமாவரின்

கேள்வி அவனைத் திடுக்கிடத் தொந்தது. அப் படியே சீண்டு விட்டான். நிலமேகம் இப் படிப்பட்ட கேள்விகள் கேட்டு வெகு நாட்க காலிவா. விவாபா உவந்திலிருந்து எந்த விஷயம்தான் அவர் திரை தப்பி வெளியு ளில் காணடி எடுத்த அவத்ததேயிவ்வீ.

"யாரோ ஒரு சின்னப் கப்பல் பாத்த பவன் தோட்டலிலே வயிறு புடைக்கத் தின்று விட் டுச் சிவ்வதை கொடுக்காமல் தடி விட்டாலும், தோட்டல் ஆட்கள் அவனைத் தூத்திப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். அந் தப் பயனுக்கு ஈயவ அடி...."

மாணிக்கத்தை முடிக்க விடவில்லை நில மேகம். "மாணிக்கம்! பாவம், அந்தப் கப்பல் கொடுக்க வேண்டிய துட்டைக் கொடுத்து விட்டு, அவனை இத்தப் பக்கமாக அதைத்துக் கொண்டு வா! இத்தா, ஒரு ரூபாய்!" என்று கூறிப் பரிசிலிருந்து ஒரு ரூபாய் கொட்டி எடுத்துக் கொடுத்தார்.

மாணிக்கத்திற்கு ஏற்பட்ட அதிர்ச்சி சிலக் வெகு நேரம் பிடித்தது. எஜமானர் தானா அப்படிப் பேசுகிறார்? அவனுல் எப்ப முடி யு வில்லை. நிமேசென்று யாரோ முன் பின் தெரியாத சிறுவனிடம் அவருக்கு ஏற் பட்டிருக்கும் பரிவும் அவனுக்கு விளக்க வில்லை. போகலையாற்றுவாரே அவர் 'பாத்த பவன்' கொக்கி கட்டதான்.

முதலானி முன்னால் முத்தத்தை தொல்லைப் போட்டவாறு சித்தும் சிறுவனைப் பார்த்த தும் மாணிக்கத்திற்கே தங்கிவ பதிலாமல் ஓர் வித பச்சாத்தாயம் பிறத்தது. பத்தனா விற்றுச் காப்பிட்டு விட்டுப் பதக்கி தடி விட்ட குத்தத்திற்காக அவன் முதலில் ஏற்கெனவே தூத்தற்கு மேற்பட்ட அடியும் குத்துக்கலும் விழாத்திருந்தபோதிலும் பாரத் பவன் முத லானியின் பரந்த உண்மை அவனை மன்கித் தத் தயாராயிவ்வீ. அவனை மேலும் எப்ப டிச் சித்திரவதை தொல்வாம் என்ற யோசனை யிவ்வான் அவர் உண்மை ஆழ்ந்திருந்தது.

அந்தச் சிறுவனைப் பார்த்தால் யாரும் போக்கிரி, திருடன் என்று கொல்வாதுட் டார்கள். எவ்வளவு சொருக்கிய முகம்: ஆறும் தொட்கித் பிடிக்கியால் வாகுப்போயிருத் தது. அழுது அழுது கீக்கிப் போயிருந்த அவன் கைகள் இப்போது வந்து தொயிருத் தன. தம்மயாக்கன் என்று பெயரெடுத்த சத்தனியோ கபர்கள் தங்கள் தங்கள் யி ள்ளெக்குப் பணத்ததைத் தொத்திலிட்டுப் போய்க் கொண்டிருந்தார்களே தவிர, ஒரு கபராவது, அந்தச் சிறுவனை ஏதிட்டுக் கட்ட

பார்க்கவில்லை. கடைசியில் ஏதோ ஒரு முடிவிற்கு வந்தவர் போய் நோட்டஸ் முதலாளி அந்தப் கப்பலினைப் பார்த்து "பேய்! பத்தனுவை எடுத்துவை. இவ்வாறிட்டாய் இரண்டு ஈன் இங்கே வேலை பார்த்துணும். வேறு சம்பளம் கொடுக்க மாட்டேன். இடையே தப்பி ஓட முயற்சித்தாயோ, முதலெழுப்பு போய்விடும். என்ன செய்வது கிருப்பி?" என்றார். இந்த மாதிரி இவ்வச வேலைகள் வாய்வுவதன் மூலமாகவே அவர் இருபதிரூபாய் ரூபாய்க்குக் கார் வாங்கியவர். இரண்டு ஈன் சம்பளமான மூன்று ரூபாயில் பத்தனு போனும் இரண்டு ரூபாய் ஆறனு பிச்செந்தாயோ? இந்த மாதிரி சாப்பிட்டு விட்டு ஒடுபவர்களின் மூலம் அவர் சம்பள பம்பதாய் அடைந்த வந்தார். இருந்தாலும் கோபப் படுபவர் போய் பாவனை செய்தார்.

அவ் வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கொண்டே வந்த மாணிக்கத்திற்குக் கோபத்தினால் சத்தம் கொடுத்தது. விடுவிடென்று முதலாளியின் மோதலுக்குள் போனார். "இதோ, அவன் கொடுக்க வேண்டிய பத்தனா! அவன் எங்கள் விட்டு கப்பல்கள் ஏதோ பசிக் கொண்டு விட்டன அந்தமாதிரிச் செய்துகிட்டாய், உங்கள் காச வெறிதானாயும், திரிதானாயும் அவனிடம் காண்பிப்பதற்காக உங்கள் தங்கமோ? வாடா, தம்பி!" என்று ஆத்திரத்தடன் சத்தித் கொண்டே, பாக்கி ஆறனுவைக் கூட எடுத்துக் கொண்டாயும் அந்தச் சிறுவன் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு வேலுத்துக்கொண்டு வெளியே வந்தார். பிரசிப்பினும் சிலை போய் விட்ட அந்தப் கப்பலர், ஆட்டுக் குட்டி போய் மாணிக்கத்தைப் பிச்சு நோட்டிந்தார்.

நோட்டஸ் முதலாளி திகைத்தே போனார். இப் மாதிரி சத்தமாயோ செங்களை அவர்

பார்த்திருக்கிறார். ஆனால் ஒன்றியாவது இப்படித் திடீரென்று அநாதைகள் ஒருவர் முகத்திலிடுங்கி, மீதி ஆறனுவைகளும் நோட்டஸ் பெய்ச்சி ஒருவனிடம் கொடுத்து மாணிக்கத்தின் பிள்ளை ஓடச் செய்தார்.

"பத்தனு கொடுக்கணும் எப்பதற்காகப் பிராச போய் அடிச்சிட்டாங்க?" என்று சொல்லியவரே அந்தச் சிறுவனை சீவமெடுத்திருந்த அறிமுகப்படுத்தினார் மாணிக்கம். சீவமெனம் வேறு திசையைப் பார்த்தவரே, "கப்பலா! உனக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியுமா? ஏதாவது வேலை பார்த்தச் சம்பளமா?" என்று கேட்டார் வேறு இதமாக.

கப்பலர் மூத்தரில் ஆளத்ததில் ரோகம் படர்ந்தது. "ஈன் முதல் பாரம் வரத்திருக்கிறேன், ஈன்! என்ன வேலை வேண்டுமென்றுப் பார்த்திருேன். பரி போதுக்க முடியாமல்தான் நோட்டஸிடையே இந்தத் தவறு பண்ணி விட்டேன்!" என்றார். உணர்ச்சி வேகம் அவனை மெய்யே போச விடாமல் தடுத்தது.

"முதல் பாரம் பான் பண்ணி விடுக்கிறாயா?" என்று சீவமெனம் அப்போது அவர் கைகளை அவன் மீது பறிச்சுக்கொண்ட, அந்தக் கெண்டியில் ஓர் வித அழுத்தமும் ஒலித்தது. "மாணிக்கம்! அந்தப் கப்பலையும் காசியே ஏதர் சொல்லு. உனக்கு உதவிக்கு ஒரு ஆன் வேணும் என்றுமே! இந்தப் கப்பலின் கைத்துக் கொள்!" என்று சொல்லி விட்டு விட்டாய் சாப்பிட்டு கொண்டார். அவர் அப்படிச் சாப்பிட்டு கொண்டால் கார் புதல் பட்டான் என்று அந்தம்.

கார் மூன்றே போய்க் கொண்டிருந்ததே தவிர சீவமெனத்தின் சிந்தனை அந்த விடப் பன்மயங்கு வேகமாகப் பிச்சு கொக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது. மூன்று வினாடிகளில் அவர் மூப்பது வருஷங்களுக்குப்பின்னும் சென்றார்.

"நான் இது கையாடில் கிழை விழுத்திடு இங்கிலா! தேக்குக் காய் எழுக்கி விழுத்து விட்டுக் கொள்!"
"அடப் பாவமே! தெரியாமலா பிரிவதாய்க் காண்க்கும் அடி எழுக்கும் என்று சொல்லிவிடுக்காங்க!"

சீவமெனத்திற்கு சிலையு தெரிந்த போது, தான் தாய் தந்தையற்ற அநாதை என்று உணர்ந்த கொண்டார். தன் தாயர் வழியில் தாத்தா உதவிதர் ஒருவர் விட்டாய் அடிமை போய் உதவித்தக் கொண்டும் ஒழிந்த சொத்தில் பண்ணிக்கடம் போய்க் கொண்டும் வாழ்க்கையை ஒட்டி வந்தார். சதாசெயல் என்ற அந்த உதவிதரும் அவருடைய மகிழ்ச்சியை பார்வையிலும் சீவமெனத்தினிடம் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அநிச வேலை வாய்க்க முடியுமோ, அவ்வளவுக் கெவ்வளவு அநிச வேலை வாய்க்கிக் கொண்டு உடியவகை சாப்பாட்டைக் குறைத்துப் போட்டு அவனைப் போலித்த வந்தார்தான். அநாதைப் கப்பலுக்கு அநாதை வயிற்றிற்காவது போடு திருவிட என்று அந்த அம்மான் அபரிமித மாகப் பெருமைய அடித்துக் கொண்டார்.

சிறுவன் சீவமெனம் கண்ணாட்டித்தவன், சதாசெயத்தினிடமும் பார்வையிடமும் என்வனவோ மகிழ்ச்சி கைத்திருந்தான்.

கொஞ்சம் கூட மூசும் கோணுமல் அவர்கள் இட்ட வேலைவைச் செய்து வைத்தான். இதனி லையேளப்படியோ படித்து அந்த ஊரிலுள்ள பள்ளிக் கூடத்தின் கடைசி வகுப்பான மூதல் பரத்தையையும் பாஸ் செய்திருந்தான்.

பள்ளிக்கூட விடுமுறை. அவனுக்கு எப்படியோ மேற் கொண்டு படித்து எங்காவது சர்க்கார் குமாஸ்தா உத்தியோகம் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆசை. ஐந்து மைல் தூரக் கப்பா லுள்ள

பெரிய பள்ளிக்கூடத்திற்குத் தினசரி கடந்து போவாவது இரண்டாம் பரத்தில் சென்று படிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தைச் சதா சிவத்தினிடம் சொன்னான். சதாசிவம் உற்சாகமாகப் பதில் சொல்லவில்லை. பார்வதி குறுக்கிட்டு, "ஈ படித்துக் கிழித்தது போதும்!" என்று சொல்லியே, நிலமேகத்தின் ஆசை சிரசைவாயிற்று.

அன்று வெள்ளிக் குறையாம். சதாசிவம் அவசர வேலையாக அலுவலர் போயிருந்தார். பார்வதி ஊரிலேயே தனக்கு மாத்திரம் ஏதோ ஆகாரம் செய்து எப்பிட்டுவிட்டு, நிலமேகத்திடம் ஒரு அண்டா சிறைய நீர் சீர்ப்பும் படி சொல்லிவிட்டுப் பக்கத்து வீட்டிற்குப் போய் போய்விட்டான்.

அண்டாயோ பெரிய அண்டா. படுபொசு அடி வறித்ததைக் கிள்ளியது. நிலமேகத்தினால் இரண்டு வானி ஐலத்திற்கு மேல் இறைக்க மூடியவில்லை. கால் கைகளைக் காலம் சொல்கது வந்தன, அப்படியே விளாநிலையில் படுத்துத் தூங்கிவிட்டான்.

கண்களை மிழித்துப் பார்க்கையில் மணி மூன்றுக்கு மேலாகிவிட்டிருந்தது. அவசரம் அவசரமாகக் கொல்லியிருந்த வானை மாத்றி விருந்த ஒரு இலையை கறுக்கிக் கொண்டு உள்ளே ஓடினான். "மணி! சொம்பப் பசுக்குது! எப்பிட்டுவிட்டுத் தண்ணீர் சிரப்புகிறேனே!" என்றான் உட்கார்த்து கொண்டு.

நிர்புரத்தை எரித்த சிவன்போல் மிழித்தான் அந்தப் பரதேவதை. "சொம்பேறிக் கழுதைக்குச் சொறு ஒன்றுதான் குறை! சாதுர மாதிரி தூங்கினால் எழுப்பி உபசாரம் பண்ணுவார்களே? இனிமேல் எப்போது சாத்திரி தான், அதுவும் அண்டா சிறையைத் தண்ணீர் சிரப்பினால் தான்" என்று கிர்த்தாட்சிவம்

மாகச் சொல்லிவிட்டு மறுபடியும் 'வம்பு' பேசப் போய்விட்டான்.

நிலமேகத்திற்குத் தலைவாய் உறிவது. சகையலுதையே பூட்டப்பட்டிருந்தது. என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் சில நிமிஷங்கள் மிழித்தான். கடைசியில் தன் ஓரே சட்டையை மாட்டிக் கொண்டு, ஐந்து மைலுக்கு அப்பாவிக்குத் தகரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டான். இனிமேல் இந்த வீட்டில் அடி எடுத்து வைப்பதில்லை என்ற தீர்மானம் அவன் உள்ளத்திலே நிலித்து கின்றது.

தகரத்தை படைத்த போது மணி ஐந்து. காக்கன் கெஞ்சின. வழியில் தென்பட்ட சிலரிடம் தன் கிணங்கையைச் சொல்லிக் கில்லறை கேட்டான். ஆனால் அவர்களின் உள்ளத்தில் கருணையின் நிலைகூட இல்லை. "அங்கே போ! இங்கே போ" என்று கையைக் காட்டிவிட்டுப் போனார்கள். கண்

“நெடுதூதிக் கவுலாய் பன்னிக் கொண்டு வெளியிலே வந்து பார்த்தான் என் கவாக்கிளாக் காணும். இரோடு இது இரண்டாம் நடவடிக்கை. இந்தக்கு என்ன செய்வது.....?”

“என்ன செய்யவேண்டும்! கவுலாய் பன்னிக் கொள்வதை உடனே திறத்தி விடுங்கள். என் காதிரி தாடி வளர்த்து விடுங்கள்.”

மன விடுவதாகத் தோன்றிய சில விடுகளில் போய் மனமுருக ஏதாவது ஆசாரம் தரும்படி வேண்டினான். “சிறுக்கு போகிறார்களா? போடா! ஏதாவது வேலை செய்தாயிற்று!” என்றார் அந்த விட்டுக்காரர்கள். பரிபேர வண்டினை மறைத்தது.

கடைத்தெரு வழியாக வந்த கொண்டிருந்தபோது ஒரு பிழம்புமாதமான சிறுநாடிக் காணிக் அவன் கண்ணைக் கவர்த்தது. தட்டுத் தட்டாகக் கண்ணாடி பீரோவில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த படிவங்கள் அவன் பரிசுஷ அதிகப்படுத்தின. சாரி சாரி என ஐக்கக் உடனே போய் வரிற சிவதயர் சாப்பிட்டு விட்டு வருவதைப் பார்த்துக் கொண்டே சில சிமிஷங்கள் கிங்கும்.

“எல்லோரிடம் சிங்கவதை கேட்டோம். ஒரு வருக்கும் கொடுக்க மாண் வரவில்லை. இந்த நோட்டீஸையே வேலை போட்டுக் கொடுத்தோம். விட்டு அந்த முதலாளியிடம் சொன்னால் கேட்டுக் கொள்வார் என்று சொன்னது அவனுக்கு. விடுவிடென்று உடனே அழைத்து ஓரமாக இருந்த ஒரு மேதையின் உட்காக்க்தான். இடமே, தோகை என்று கொண்டு வரச் சொல்லி வரிற சிவதயர் சாப்பிட்டான். ஆனால் வரிற சிவதயர் சிவதயர் அவன் மனநிலைப் பாய் வரை ஆரம் பித்தது. “காண்குறவனுக்கிற் சாப்பிட்டு விட்டோமே!” என்று ஒலிக்கினான். கடைசியில் ஒருவரும் பார்த்தாமலிருக்கும் போதே

வெளியில் கழுவி விட வேண்டியது தானென்றும் நிர்வகித்தான். ஆனால் அதிர்த்துப் அவன் பக்கம் இல்லை.

செய்யுடையோ உட்கட்டித் தாக்கப்படுவதைத் தாண்டி வெளியே இறங்கி விட்டான். “இனிமேல் கவாக்கிளாக். இரவு எவ்வளவு திண்டாடும் போய்ப் படுத்துத் தூக்கிவிட்டு காலை போகிறதுக் கொள்ளலாம்” என்று இரண்டடி கடுத்த கைத்தான். இரும்புக் காய் மூன்று அவன் தோல்பட்டையை அழுத்திவது. அதே கிராமியில் அவன் முதலில் உண்கை போன்ற ஒரு கை படாசென்று அறைந்தது. ஒலிக்குமித் திருப்பிப் பார்த்தான் சில மெகம். எம் கிங்குக் போய் அந்த நோட்டீஸ் வேலைபாள் கின்று கொண்டிருந்தான். “திருட்டு சாங்கல்! சாப்பிட்டு விட்டுத் தட்டுக் கொடுக்காமலா ஒடுகிறாய்? கா!” என்று காரை வென்று இழுத்துக் கொண்டு போய் வந்தகாலியில் அமர்ந்திருக்கும் முதலாளியின் மூல் சிறுத்தினான். சிறுத்திப் பிசாசு போய் சிவமேகத்தின் கணத்தின் இன்னும் ஒரு அறை ஒலித் கைத்தான். சிவமேகம் அப்படியே கருண்டு போய் முதலாளியின் கைகளில் விழுந்தான்.

ஆதர்பேய விளாஸ் சொந்தக்காரரான பங்கை தாய், பங்கைக்குக் கடின சித்த மூல்கவாக்கல் எண்பட்டாடும் இனிய மனதுக்கவர். “டேய் பிசாசு! அவன் கிங்கும் கடினமாடா!” என்று தம்பிப்பித்தைக் கடித்த கொண்டு, சிவ மேகத்தைத் தாமே தாக்கி சிறுத்தினான். “தம்பி! என் விடம் ஒரு வார்த்தை சொன்னாயானால் கவாக்கிளாக் ஒரு பார்த்துப் போட்டால் உட்கக் கட்டிக் கொடுத்திருப்பேனா! சிவதயர், தம்பி! கேட்கப்பல்க்கை மாநிலத் தெரிவதிலேயே!” என்று அன்பு ததும்பக் கேட்டான்.

சிவமேகத்தின் கைகைக் கேட்டதும் அவருக்குக் கண்ணில் ஐயம் வந்துவிட்டது. தன் நோட்டீஸையே வேலை போட்டுக் கொடுத்தான். விட்டு வருவதையும் ஆதர்பேய விளாஸின், சாங்குக்கல் அறை மோர் பங்கைபரானது இருந்தான். விவகாரம், விவகார நுதல்க் கண்ணெய்க்கல் அவனிடம் அத்துபடியானே.

இருபது வயது சிவதயர் சிவமேகம்வாட்ட சாட்டமான ஆனாணம். பங்கை தாய் அவனிடம் அபார கம்பித்தை வைத்திருந்தான். ஆனால் கவாக்கிளாக் தோஷத்தினாலோ என் காலோ, அவன் மனம் கவாக்கிளாக் மனத்தது. “இந்த பங்கைதாய் மாத்திரம் பெரிசும் முதலாளி என்று சொல் கைத்துக் கொண்டு பணம் காலம் புரளுவானோ? என் மாதிரி மாதர் கம்பகத்தில் பெரிசும் பெரிய கையையும் பணியையும் போட்டுக்கொண்டு இருப்பானோ?” என்ற எண்ணம் அவன் மனத்தில் தோன்ற ஆரம்பித்தது. கடைசியில் அவனும், அந்த நோட்டீஸில் வருகாவகை வேலை பார்த்துயந்த ஸ்திரீதன் கம்பகமாயும், ஒரு திட்டம் போட்டார்கள். அடுத்த காரம் பங்கை தாய், அபாதுப் போயிருக்கும்போது

இரும்புப் பெட்டியை உடைத்தது. பணத்தை எடுத்துப் பங்கு பிரித்ததோன்ற, சிலம்பு குக்கு ஓடிவிடுவது என்று நினைத்தார்கள்.

அன்று பங்கா தாய் வெளியுக்குப் போவதா விருந்தா? சேமமெத்தக்கு சிலை கொள்ளியிங்க. தன் எண்ணம் செயலாகச் சந்திரமே பரிணமிக்கப் போகிறது என்பதை எண்ணி என்னை மனதில் குன்றாவே மெய்துக் கொண்டிருந்தான்.

பகல் முழுவதும் எங்கெங்காவோ எந்தி விட்டு வந்த பங்கா தாய், வந்ததும் வராததுமாக, "சேமமெம்!" என்று அழைத்தாள். சேமமெம் பங்காவோ அவரேதிரே வந்து சேர்ந்து. "இதோ, இரும்புப் பெட்டிச் சாவி! ஐக்கிரகை! பெட்டியில் முப்பதாயிரத்து ரொண்டம் இருக்கிறது. என் கூப்போய்த் திரும்பும் வரை உன் பொறுப்புத் தான்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே சாவிச் சொந்தை எடுத்து அவனிடம் நீட்டித்துப் பங்கா தாய்.

சேமமெத்தக்கு உச்சந்தலையி் விருத்த கட்டை விரல்வரை அடுக்கிற்று. "அப்ப! நம்பிது இத்தகைய உயிர்க்கை வைத்திருக்கும் மகாதுபாவனாய் திரோடும் பங்கா சினைத் தோம்!.....மெத்தரை சாயம்! இதரை அவரிடமே சொல்லி மணிய்புக் கேட்டவர்த் போனாய், என் மனதனியிங்க" என்று சினைத்த அப்பாயே அவர் சாவிச் சாய் போய் விழுத்து விட்டான். "எனாமா! என் மகாபாவி! தங்கன் அப்பிற்று அருமைத வற்றவன்" என்று சொல்லி அழுதே விட்டான். அப்பறம் திரைபவாரே தன் திரோத் நீட்டத்தைப் பற்றியும் சொன்னான்.

"அட அட! இது மனிட் உபாயந்தான். ஏனா கூசிக்கிட்டு திரும்பியதும் உனக்குப் பதினாயிரம் ரூபாய் ஈதல் கொடுத்த ஒரு பண சாக்குக் கடை வைக்கச் சொல்லலா மேய் திருக்கேன். உனக்கு அந்தத் தகையிச் சாமத்தியம் அதிசம் என்று என்னக்குத் தெரியும். இப்பொழுது பதினாயிராயிரமாக ஈதல் போடப் போகிறோம்! சரிதானா? இத்தோ, சாவி! முதலில் அந்த ஸ்திரீதாளுக்கு ஒரு வருஷச் சம்பந்தத்தைக் கொடுத்து விட்டிருப்போம்! சொல்! இனிமேல் சிறைக் ஆட்சியோல விவான் போக்கிவதா?" என்று பங்கா தாய், சேமமெம் வெள்ளை மாதன்னவன் என்று தெரிந்து கொள்ள அவருக்கு அதிக ரோம்பியுக்கையிங்க.

ஆத வருஷங்கள் ஓடின. அதற்கும் சாரமே, பதினாயிராயிர ரூபாய் முதலியும், பதினாயிராயிர வரப்பதையும் அப்பாயே பங்கா தாய் கையில் கொடுத்தான் சேமமெம். அந்த முப்பதினாயிராயிர ரூபாய் கையில் இருப்பதிராயிரம் ரூபாய் இருந்தது. அத்தடல் வங்கி கடைகளும் இருந்தது. தொட்டதெல்லாம் போனதுதும் சாயம் வசூல்கள்கிடம் அவனுடைய விவாயும் பெருகியது. அவன் குடும்பமும் பெருகியது. வெறும் சேமமெம், பிரபல விவாயா சேமமெம்

யானார். ஆனால், ஓங்கொரு வேளையும் அவர் சாப்பிட உட்கார்ந்தவுடன், இடுப்பிலிருக்கும் மணிபந்தை எடுத்துப் பிரித்துப் பார்த்துவிட்டுத் தான் சாப்பிடுவார். பணத்தை எண்ணிப் பார்ப்பதற்காக அவன்! அதனால் பத்திரமாய் வைக்கப்பட்டிருந்த பங்கா தாயின் புகைப் படத்தைப் பார்க்கத்தான்! தாம், இவ்வளவு கொள்வனா மனிதனுடைய வயவ பங்கா தாய் தான் காணாம் என்று அவருக்கு ஈந்து கத் தெரியும். அகாலதயாசில் தம்பிது அவர் காட்டிய அபாந் நம்பிக்கைதான், தம் உன் கத்தைப் புனிதப்படுத்தியது என்றும் அவருக்குத் தெரியும். எத்தனையோ குழப்பங் களிலும் விவாயா கொடுக்கவுகளிலும், வேறு தெரவில்களிலும் பங்கா தாயின் பட்டம் அவருக்குத் தெளிவு உண்டாகி விருக்கிறது.

சூரி பங்கா தாய் அடைத்தது. மானிக்கம் ஈதலில் இறங்கித் தன் எஜமானருக்காகக் கைவைத் தித்தான். "மானிக்கம்! அந்தப் தயவன் இப்போயே சாப்பிட்டுக்கொண்டு, உனக்கு உதவிவாடி இருப்பான். முதல் இருபது ரூபாய் சம்பளம்" என்று சொல்லி விட்டு உனபோ போனார். மானிக்கம் ஓன்றும் புரிவாமல் சிக்குக். சாரிச் வந்து கொன் டிருத்தபோது தன் எஜமானர் முப்பது வருஷத்தக்கு முக்கியக் கற்பனாவிச் சூராகித்தம் கொண்டிருக்கதை அவன் கண்டானார்.

சில சந்தை
தற்பண! 5 வருஷ
உத்தரவாசனின்
கொள்கை.
அவரே உட்கார்
(இக்கடி) ர. 11-
ரெண்டு பக்க
எல் (5) ர. 10-
10-

15 ரூ. ரெ. ரெ. ர. 12. உலி ரெ ர. 45.

கலிட ர. 15. ரெண்டு ரெண்டு ர. 20.
15 ரூ. ரெ. ரெ. ரெ. ரெ. ரெ. ர. 22.

15 ரூ. ரெ. ரெ. ர. 22. உலி ரெ ர. 25.
15 ரூ. ரெ. ரெ. ர. 45. உலி ரெ ர. 45.

PIONEER WATCH CO.,
Post Box No. 11438, CALCUTTA

குழந்தையும் நானும் சுத்புதுத்திக் கேட்பது

காக்கே பெரி பெளட்

காக்கே பெரி பெளட் உபயோகித்த பிறகு நிங்களும் இதையே உதவிக்க. இப்பேளட் சர்க் மிகவும் தேர்தலான டாங்க், போரிக் ஆனிட் அடங்கியிருக்கின்றன. குழந்தைகளின் மென்மையான எலும்புத்திக்கு உதவாததையும், உட்கதையும் கொடுத்து எரிச்சலையும், வெக்களுகையும் வரவேட்டாமல் தடுக்கிறது.

ஓர் காக்கேட் உயிர்த்த சர்க் சர்க்கு!

பெரிய கைகளில் காக்கேட் பண்புதான் கொடுத்துள்ளது!

ஆரவகரமான இன்புளுயன்ஸைவையும் மார் கலீனாவையும் வெளியேற்றும்புகள்

டாக்டர்கள் இந்த அற்புதமான பெய்கை சார்வ கேயிருக்க

PEPS

இதும், நுகரோகும், குளிர், நொண்டியும். இன்புளுயன்ஸை, சர்க் ஸ்டார், சர்க் கலீனா சோய்க் குழந்தைகளுக்கு உதவது. இன்புளுயன்ஸை சர்க்கை ஒரு வாதலிட அகிக் ஆபத்தான குழவக்கடியை நோய், நாமதம் சேம்பாநீகை, உடனே பெய்க் மாத்திரையின் உட்டுவக் குழக்கம், சர்க்கை குளிர் கிடுப்போது பெய்க் மருத்துவ சர்க்கை உகவது சோய்க் குழாய்க்க வழிவகை வகா நோத்திற்றுச் சென்ற ஆபத்தை அகிக்கும் கெயிலினை சோய்க் செய்து கிடும். பெய்க் சர்க்கையின் புண்டையும் குணப்படுத்துகிறது. குளிர் கிடுவதை கலீதாக்குகிறது, சவாராவகத்தை குணப்படுத்தி பெய்க் வகை வதுப்படுத்துகிறது. பெய்க் அற்புதமான மருத்து.

பெய்க் நொண்டியும் புண்ட், யர்க்கலீ நோய் நிவாரண மாத்திரையக

எஜுண்டுக்: ஹாஸ்க், நார & கே., டி. ஏ., மதாசு 777 3

“அகாதி விட்டே விட்டதுமே இந்த, நேரம்
முதலியவைகளைச் செய்து விட்டு விட்டேன். இது
வைத்திருக்கிறேன் போலிருந்தால்தான் பத்திர
யை கொட்டி நேரம் என்னை வரவில்லை என்று
என் அத்தை நேரம் இந்த விட்டதாயி
தான் அப்பா செய்து பார்த்தால் இதைப்பற்றி
மூலம் விவரமாகச் செய்து கொடுத்ததாயி
தான் அப்பாவுக்கு வந்திருக்கிறதே செய்து பார்த்தேன்.

[illegible]

“பத்தாறு வகைகள் அந்தக் படித்தவர்கள்
வழங்கிக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவை
வாங்கிப் கொடுக்க அரசாங்கத்தால்.”

“அந்த மகன் பிடிவாரா? பார்ப்பேன், என் சிங்கப்பிடி போட்டுவன்! என்ருடன் சிங்கப்பிடித்த சோவாடு அப்பாவையும் மாமாவையும் வண்டு பிடித்த அழகுத்தந்தைவாடு வகுவிடுவன். அப்பாவைதான் வண்டாவாடி” என்று.

¹² ஸாந்திரா இது விவரத்தை குரலால் அளித்தாள். அதன் மூலம் ஸாந்திரா ஸாந்திரா இவ்வாறு.

19. "சென்னை நகரம், தலைநகரம்! சென்னை நகரம்
நினைப்பதற்கு. சென்னை நகரம் என் அறிவதற்கு
சென்னை நகரம் என் அறிவதற்கு."

"கதிரியாலைக்கு டாக்டர் மாதா மாதம் சிறப்பு வரை அனுப்புகிறார். ஆதி மாதத்தில் செந்திரியாலைக்கு அனுப்புகிறார்" என்று சொன்னார்.

[illegible][illegible]

"மருத்துவ சேவையளிக்கும் நோயாளி" என்று
கூறும் பி.கே.எம். பி.கே.எம். "என்று நம்
நாட்டில் சேவையளிக்கும் நோயாளி, சேவையளிக்கும்

[illegible]

மகிழ்வு:—ஆகவே! நீங்கள் போக வேண்டுமது, சேரோட்டி வீதியிலுள்ள இரண்டாம் பத்தி வேங்களம் சேர்ந்தேன்! நீங்களிடம் உங்கள் கண்ணோட்ட பழக்கங்களையும் பத்தி குறி வடிவங்கள் சேர்ந்தேன் வேண்டாம் என்று பத்திரங்கள்!

.....

"அப்பா! அம்மமா நேசி! விட்டோ
முடி பிச்சினோ சிலையா? காத்து அப்பா
யுள்ள வரது தீக்கிரி! கன்ன இறந்த
இறுதிக்கு ஒரு அழகான முன் அலங்கார
வின் அதனை தருவேனாம்!" என்று செல்
வன் நினைவிற் சொல்லத்தான்.

"നല്ലതാ! എൻ ശിഷ്യൻമാർ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ
എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം
പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ എന്തു ചെയ്യേണ്ടതാ?'

¹⁰ "ജനങ്ങൾ, പ്രവാചകൻ" എന്റെ മിത്രം.

"Ich mag Gerdin Guts sehr" war
Gerdin der Gutsche die Gutsche.

"Amstardam GerdGerd, egele Gerd
Gerd" eingelegt.

3. துறைகள் மிக விரைவில் முடிவடைந்தன.

“என் பால்குடி ஒரு பெருமூலம் ஒரு புகை
என் இரத்தம். அப்போது என் கிணைமலை
தன் இரத்தம். என் அந்த பருவத்து
செயல் ஏதாவது கிணைமலைப் போல்
பாடல் எழுதினதன் என் ஒரு வன்
அந்தன் புகை புகை அந்த ஒரு
பாடல், என் அப்போது அந்த ஒரு
மேதல் போல் போல் புகை போல்”

“அதற்குரிய குடிநீர் வசதிகளையும் போட்டு
பாட்டு வசதிகளையும் கட்டுவதும் போட்டு
வெள்ளை நிறத்தில் போட்டு விட்டால், நேரு
வாசல் வசதி வசதிகள், பாதுகாப்பு, குடிநீர்
வசதிகள், பிழைக்கக்கூடியது. புது நகரம்
வாசல் இருந்த அந்தப் புதுநகரம் போட்டு
விட்டு குடிநீர் வசதி போட்டு குடிநீர்
போட்டு, என் அப்போது போட்டுவதில்
வசதிகள் போட்டுவதில் நேருவின் போட்டு
பாட்டு நகரம் போட்டுவதில் குடிநீர் போட்டு
வசதிகள் போட்டுவதில், புது நகரம்
வசதிகள் போட்டுவதில் குடிநீர் போட்டு
போட்டு வசதிகள் போட்டுவதில், பாதுகாப்பு

திருமையாண வேலிக்கு
மிகச் சிறந்தது

OX 190

**டனலப் வேலெக்ஸிலுள் தீப்ப்புகத்தப்
பட்ட காங்கிரைக் கொணத் தயாரிக்கப்பட்ட
பிரக் & பஸ் டயர்கள்.**

பருக்களும் விகாரணை சருமமும் 24 மணி நேரத்தில் குணமடைகிறது

தடுமோடெட்ஸ் என்று அழைக்கப்படும் இவ் விரும்பு எவ்வளவு விரைவில் குணமாகும் என்பதைப் பற்றி கேள்வி எழுப்புவது பொருத்தம். தடுமோடெட்ஸ் எவ்வளவு விரைவில் குணமாகும் என்பதைப் பற்றி கேள்வி எழுப்புவது பொருத்தம். தடுமோடெட்ஸ் எவ்வளவு விரைவில் குணமாகும் என்பதைப் பற்றி கேள்வி எழுப்புவது பொருத்தம்.

ஒரு புதிய சாதனை

தடுமோடெட்ஸ் ஒரு புதிய சாதனை. ஆனால் தீயம் என்று உபயோகித்த இவ் விரும்பு எவ்வளவு விரைவில் குணமாகும் என்பதைப் பற்றி கேள்வி எழுப்புவது பொருத்தம். தடுமோடெட்ஸ் எவ்வளவு விரைவில் குணமாகும் என்பதைப் பற்றி கேள்வி எழுப்புவது பொருத்தம். தடுமோடெட்ஸ் எவ்வளவு விரைவில் குணமாகும் என்பதைப் பற்றி கேள்வி எழுப்புவது பொருத்தம்.

இவ்விரும்பு பருமனில்லை

ஒரு நேரத்தில் தீயத்தில் இருந்து விரைவில் குணமாகும் என்பதைப் பற்றி கேள்வி எழுப்புவது பொருத்தம். தடுமோடெட்ஸ் எவ்வளவு விரைவில் குணமாகும் என்பதைப் பற்றி கேள்வி எழுப்புவது பொருத்தம். தடுமோடெட்ஸ் எவ்வளவு விரைவில் குணமாகும் என்பதைப் பற்றி கேள்வி எழுப்புவது பொருத்தம்.

BEFORE

AFTER

எவ்வளவு விரைவில் குணமாகும் என்பதைப் பற்றி கேள்வி எழுப்புவது பொருத்தம். தடுமோடெட்ஸ் எவ்வளவு விரைவில் குணமாகும் என்பதைப் பற்றி கேள்வி எழுப்புவது பொருத்தம். தடுமோடெட்ஸ் எவ்வளவு விரைவில் குணமாகும் என்பதைப் பற்றி கேள்வி எழுப்புவது பொருத்தம்.

தடுமோடெட்ஸ் சாதனை

ஒரு நேரத்தில் தீயத்தில் இருந்து விரைவில் குணமாகும் என்பதைப் பற்றி கேள்வி எழுப்புவது பொருத்தம். தடுமோடெட்ஸ் எவ்வளவு விரைவில் குணமாகும் என்பதைப் பற்றி கேள்வி எழுப்புவது பொருத்தம். தடுமோடெட்ஸ் எவ்வளவு விரைவில் குணமாகும் என்பதைப் பற்றி கேள்வி எழுப்புவது பொருத்தம்.

வுடனும் தன்னைத் தேடி வருவார்களென்று உதவி செய்தான். ராஜத்தின் தாயாருக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்த வந்தான். காமாட்சியின் குடும்பம் செத்துப் போகாமல் தன் தாக்கீ சிந்த அரசனால் கிருஷ்ணனின் அன்பும் ஆதரவுத்தான். காமாட்சியின் ஸ்தனம் தெனிய அடிக்கடி உதவி செய்ய சினைப்பான். ஆனால் மானந்தனான காலு வின் புருஷன் பாது அங்குதலியை எடுத்துக் கொள்ள மறுத்து விடுவான்.

ராஜம் இதற்கு கேர்மாருவான். தன் கண வன் எதற்காக பிறரைக் கவனித்துக்கொண்டு இருக்க வேண்டும். அவர்கள் வாழ்ந்தா லென்ன? தாழ்ந்தான் என்ன? மற்றவரைப் பற்றி இவருக்கென் கவலை என்று சினைப்பான்.

டாக்டர் ராகவன் காலுணைப் பார்த்த பார்வையிலே உதட்டைப் பிதுக்கி விட்டார். போதும் போது பயங்கரமான அந்தச் சேதி கையையும் ராஜத்திடம் சொல்லிச் சென்றார்.

“உங்கள் தங்கையைப் பிடித்திருக்கும் விபாதி எதாரணமானதல்ல. ‘காகம்’ என்று சொல்லப்படும் பவங்கர விபாதி. இது எப் படியோ பிடித்த விட்டது. அது அவனோடு சிந்தட்டும். இங்கிருந்து கொண்டு எங்கோ ழுக்கும் பரவவிடக் கூடாது” —என்றெல்லாம் டாக்டர் சொன்னது அம்மா உலக்குத்

தெரிந்த காலியோடு மேலே காள் சொல்ல வேண்டியதில்லை” என்று தாயாட்டம் கூறிவிட்டான் ராஜம்.

இதைக் கேட்ட பெற்ற தாயின் மனம் துடிதலுடன் துடித்தது. காலு வுக்குக் காசமா? அவனால் கம்பியே ழுடியவில்லை. அவன் தடுக்கற்றிப்பது.

ராஜம் கூறிவிட்டான். ழுடியவாகக் கூறிவிட்டான். அதன் அந்தமென்ன? காலுவுக்கு இனி இந்த விட்டில் இட மில்லை. விபாதிமயக் குணப்படுத்திக் கொண்டு போகலாமென்பதில் பேரிடி விழுந்த விட்டது. இனிமேல் நடக்க வேண்டியதென்ன?

போகத்தான்: போகித்த போகித் துப் பார்த்தான். காலு எப்படியும் இவ்விடத்தை விட்டுப் போக வேண் டியவன். அதுவும் அநி சேகிரமாய்ப் போக வேண்டும்.

காலு இதைக் கேள்விப் பட்டால் அவன் மனம் என்ன பாடு படும். தக்கைத் தீராத விபாதி பிடித்துப் பிதர் வேறுக்கும் சினைக்கு மாற்றி விட்டது என்பது அநிந்தால் எப்படித் தடி துடித்துப் போவான். சினைத்துப் பார்த்தலே அநிபிபது பெற்ற மானம்.

சொல்லாமலும் ழுடியவது. காலு சிந்த இடத்தில் சிந்தலே அருவருப் படைபெறும் ராஜம். அவன் தொட்ட கைதையும் பிதர் தொடக்கூட தென் பது டாக்டர் உத்தரவு. ஆனால் காலு

விடம் தெரிவிக்க, தேருக்கு கேர் சொல்ல மட்டும் மனம் துணிவாமல் சற்றுத் தயக்கி ழுன். தனி இடத்தில் துக்கி கைத்து அவன் மனகர கோகர் செய்கதை விட கண் காலு மல் அவன் கணரப் பார்த்த அனுப்பி விடலாம். பிறகு அவன் பாடு அவன் கணவன் பாடுஎன்றித தீர்மானத்தோடுதான் அம்மாவிடம் மட்டும் சொல்லியிருந்தான்.

ஆனால் அம்மாவோ அதற்கான ஏற்பாடு ழுன்றமே செய்யாமல் ழாட்களை ழுடவிட்டுக் கொண்டிருந்தான். இது பொறுக்கவியில்லை. அம்மாவின் மனசில் அநியோதும் போராட் டத்தை ராஜம் எங்கே கண்டான்?

“அம்மா இத்திரவு காரணங் கலிலேற்றி அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யட்டுமா?” என்று ராஜம்கேட்டபோது திடுக்கிட்டான் தாயார்.

காலு போக வேண்டுமா? ஆனால் போகத் தான் வேண்டும். ஆனால் எங்கே போவான்? எங்கே போய் என்ன செய்வான்? சேன கழிக்கப் பணமும் பாடுபட மனிதர்களும் பாரி இருக்கிறார்களா? அப்படியானால் காலும் அவனோடு போக வேண்டியதுதான்.

இதை எதிர்பார்க்கவில்லை ராஜம். அம்மா யின் பேச்சினால் அத்திரிப்பப்பட்டான்.

“என்ன கீழும் போக வேண்டுமா?”

“என் காலும் தான் போக வேண்டும்” என்று புறப்படத் தயாராய் சிந்த தன் தாயகமாகக் கண்டு தேற்றம் கொண்டான்.

"அப்படியானால் என் சிலை என்ன வேல் படை சிலைத்துப் பார்த்தால், அப்பா!"

"உனக்குள்ளே உன் உடம்பு லுமிசைக் காட்டிலும் தெளிவிட்டது. மேலும் உன் கண்கள் உன்னைக் கவனிட்டு மாட்டா. காலைக்கு நடுத்த எதிர்ப்பு சென்ற உன்னைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர வேல் பட்டை வரவழைத்த விடுவாள். ஆனால் எழுந்த சிலை அப்படியல்லவே!" என்றார்.

"அம்மா உன்னுடைய சமாதானம் என்னைத் தெனையிலும். சி போகக் கூடாது. சி இருந்ததான் ஆக வேண்டும்."

இந்த சம்பவங்களைப் கேட்டுக் கொண்டு வந்த கால தன் சிலையைப் புகித் கொண்டான். ராஜத்தின் மனம் அவளுக்குத் தெரிந்த விட்டது. இனிமேல் உட்க வேண்டியதென்ன என்பதையும் ஒரு கணத்தில் நினைவிடத் தென்கண்டான்.

"இந்திரவு வெளிவருவது போக எதிர்ப்பு சென்ற விடு. அக்கா! என் என் இருக்கிற போக வேண்டும்" என்று உதய அழைக்க விழைவின் சி தென்கிசந்தது.

காலையின் உட்கே பிடியாததால் தாய் குழப்பப்பட்டதைக் கண்ட போத என்னை விவரம் செய்த லுமிசைக்கு ராஜத்தின் கெஞ்சத்திலே. "உன் குந்த மனம் இதை விட்டான் என்று சிலைத் தவிர வேலி விடு" என்று உதய விழைவின் குழப்பத்தால். அதில் இனி பணத்திற்கு என் துறிய என் உதயிவ எதிர்பார்க்காதே என் பதில் அந்தம் தொனியுதாத் காலையே அவன் தாயரோ அறிவாமல் இல்லை.

தன் பொருட்டுத் தாயைப் படுக்க விடுவதற்கு அறிவாமல் இல்லை. அக்காள் ராஜத்தின் சொல்லுக் கேட்டிருந்தால் அம்மா எதிர்ப்பு போக வேண்டியிருந்தால் இருக்கலாம். அதை விட்டுப் பெற்றபாசத்திற்கு அன்பு நினைவாக எத்தகிலிக்கும் தன் தாயரை சிலைத் துறியம் கவந்த போவான்.

இதற்காக வெல்லாம் மனத்தை வகுத்திருக்கின்றன வழுக்கல் தாய் குக்குக் கொட்டாது. அவன் எதற்கும் தனித்த உட்க. தன் மனதில் சிலை எதுவென்று படுகிறதோ அதைத் தான் சொல்லிக் காட்டுவான். அந்தக் குறியை மட்டும் இல்லையானால் ராஜத்தை எதிர்த்து வந்திருக்க முடியுமா? ஆனால் அப்படி வந்தது தவறு என்பதைப் பணம் இல்லை என்பதைக் காணப் பாதி கவனிப்பதில் டாக்டர் விட்டுக்குப் போகக் கொன்றபோது தன் சிலைக்கத் தோன்றிவது.

ராஜத்தையும் பணத்திற்குக் கொண்டு விட்டோமே, இனி பணத்திற்கு என்ன செய்வது என்று தனித்த சிலைவீர்தான் காலையின் உதய சி என்னோ போனார். அப்படியே பணத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்.

இதெல்லாம் பழைய கதை. மார்க் சென்ற லுமிசைத்திரையோ கால தெருத்த மனிதர்களைச் சென்ற விட்டான். லுமிசைவையே விழிக்க மாட்டான் என்று வர்மம் உதய ராஜம் தக்கவைப்பார் உத்திரத்தோடு அவன் சிலைவாகக் கண்ணி வந்ததும் அவருக்கு மனம் மாறியிருந்தது. இம் மனமாற்றத்திற்குக் காரணம் அவன் கண்கள் இருக்காததான் என்பது அப்பாவி காலையுக்கு எப்படித் தெரிந்திருக்க முடியும்?

இந்திரவையும் தக்கவைப்பும் விழைவின் விட்டு வந்திருந்ததோடு கதைகள் புகுக்கின்றன சந்திக்கின்றன படுத்தவந்தான் ராஜம். அழுத்திய கண்ணி வடிவமிட்டுக்கொண்டு துக்கிப் போய்விட்டான். பெரு ராஜத்திற்கு அப்பால் கண்கள் வந்த தட்டிலே கதை நித்தான். அழுது லுமிசை விழிப்போலிருந்த ராஜத்தின் லுமிசைப் பார்த்துத் திடுக்கிட்டு விட்டான் கிருஷ்ணன்.

"என் ராஜம் லுமிசைவான் விழிப்போல் இருக்கிறதே, உட்க கவனிக்கலா என்ன?" என்று பதறிப்போய்க் கொண்டான். குருவாயாக வெல்லின் சிலைத் தவிர வேலி சென்றதால் உட்க தொன்றும் அவனுக்குத் தெரியாது. பழையபடி விவாதிதான் வந்தவிட்டதோ வென்ற பந்தத்தோடு கொட்டத்திடுப் பதில் ஒன்றும் கொன்றாமல் ராஜம் விக்கி விக்கி அழுது போது கவனி விட்டான் கிருஷ்ணன். "என் என்ன உத்திர? அம்மா கால வேல் வான் எங்கே?" என்று சென்ற வேலியே

மேன்மையாகப் போட்டோ ஒரு வகையாகத் தங்கித் தேற்றிக் கொண்டு வந்ததைக் கூறி முடிந்தான் ராஜன்.

"அவ்வப்போது நவது, தாய்க்கு இரண்டு பெண்ணும் வந்தார்கள். உன் தாயர் நீர்போலித்ததால் இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. அதை வயாலயே பெரிதாக்கி எழுதி வியாபகதாச் சித்திரங்காய் படமெடுத்து வந்த கொண்டிருக்கிறது. எழுதித் தியாதி எத்தகைய கொடுமையானது என்பதை அணர்த்த வந்ததில் தக்கது. வைத்தியம் இன்னாய் வியல் ஒன்றோடு சிவியலும் அவை மிகாரில் எய்விடம் அழகுத்துச் செல்லும் என்பது தியாதிதான் கொடுமையானது என்பதைச் சொன்ன உரை முடிவு. உன் போன்ற மனவாசனம் அந்த உரை தியாதி மிக்க. உன் பண்புதான் உனக்கு வேராகத் தங்கிய வகையாகும். உன்னை வைத்திக் உன் பணம் உதவித்தது. உன் பணத்தாக் கொண்டு அவன் தியாதிதான் நீத்ததுமீடாததோடு உதவித்துச் செல்லும் உன் தயாராகவும் உன் பண பணத்தின் தடுத்த திறத்திதானே இது தியாதிதான் என்று செய்து போடு உதி முடிந்தான் இருந்தான்.

அவ்வகை உதிப் ஒன்றோடு வந்ததையும் கூறிய அப்போதும் பாய்த்து சென்றேனே. அவன் தியாதிதான் சென்றேனே தங்கைக்கு வந்திருக்கிற தியாதி எத்தகைய கொடுமையானது என்பதை உரை முடிந்தது. அதைவிட கொடுமையானது உன் கொண்டு அவன் சென்ற அவை வந்தது வந்ததது.

தியாதிபோடு வந்த தங்கைக்குக் கொடுமை செய்த விட்டோம். தியாதிதான் துந்திப் போய் இருந்த தங்கை எழுந்தவ போதும் புண்டப் போகிவிட்டோமே என்று என்னும் அவன் சென்றவ வந்ததில்து. இந்த என்னும் பண்டியில்தான் புகுந்த தந்தையே பண்டியைப் இருந்த அவனைப் படுத்தவின் தன்வி விட்டது. உடனே எழுந்தவப் பாய்த்த துடித்தான். ஆனால் அவன் உடல் சிறி அத்தது இடம் கொடுக்கவில்லை. அவ்வகைப்

போல் சென்றான். வப்பெனிலிக் வேலை அநியாதிக்குத்தான் அவனும் போல முடிய வில்லை. பணத்தாக் மட்டும் அனுப்பத் தியாதித்தான். எந்தக் கொண்டாரோ மட்டாரோ எந்த தியாதித்தான் எழுதித் வைத்தான் அவன் சித்திரங்காய் கொடுத்தது.

பண வந்த இன்னாய் அநியாதிதான் வைத்திய வந்தியோடு மிகாரியை அழகுத்த வந்ததுமீடாதது அவன் உதிக் கொட்டியோது துடித்துப்போனான் ராஜன். ஒன்றுக்குப் பந்தாய் பணத்தாக் கொடுத்த அனுப்பி அத்தக் தியாதி தோடந்த வைத்தியம் செல்லக் கொடுத்த தங்கையின் வைத்திய வந்தது அனுப்பி வைத்தான். பணம் தான் கொடுத்ததான் எழுதித்துத் தெரிய வேண்டி மென்றும் கொடுக்கவனுப்பி விடுத்தான்.

நீர் இது இருந்த தியாதித்தான் எழுதித் உன்னும்போதாடி கொண்டிருந்தது.

தியாதிதான் தங்கையாக் ராஜன் எத்தகை தாய் மனமுடியும் தயாராகத் தன்னுடம் அழகுத்த வந்ததுமீடான் எழு. ஆனால் அருக்கு வந்த சிறி வந்தகொண்டான் என்ன தான் பணமிருந்ததும் உதவித்து ஆனில்காய் அக்காய் பப்படி சென்றாய் திட்டாரோன். குழந்தை துடிக்கிக் கொண்டிலைக் வைத்திக் ஆன் இன்னாய் எத்தகை வந்தப் படுத்தியோ என்று சித்திரங்காய் கொண்டு வான். ஏதோடு வையத் தயாராகத் தன்னுடம் அழகுத்த வந்ததே நவது எந்த வந்ததுப்போனான். வையம் என்னாய் அழகுத்த வந்ததுமீட தங்கை அக்காய் மன் விட்டாரோ என்று என்னும் அவன் இப்பதிலும் வேருத்திப் போகிருந்தது. அந்த ராஜத்தாக் என்னாய் எதையும் போல முடியாய் தியாதிதான் எழு. அக்காயும் தங்கையையும் ஒருவரோடு ஒருவர் போல முடியாய் தியாதித்த வையம் வேனியே போகிருந்த எழுதித் வைக்க வந்த சென்றதான்.

"அக்கை வந்திருக்கிறது. வைக்காய் அம்மையாக் அழகுத்த வந்ததாக் உடல் போகுட் படுத்தாய் வந்தி மன்னித்த விட்டான்" என்று பெருமித்ததோடு கூறிக் கொண்டான் வைக்காய்.

"மன்னித்த மட்டும்? உனக்கு உதி கொடுத்ததே அநியாதிதான் பணத்தானே" என்று வைக்காய் உதிவந்தக் கொட்டியோது ராஜத்தாக் தெய்வாய் வந்ததுமீடான் எழு.

தியாதிபோடு போதாடி சித்த தங்கையிடம் வையத்தின் என்னாய் கொடுமையாய் கொண்டு விட்டோமே என்று உருக்கிக் கொண்டிருந்த ராஜத்தாக்கு, தன் பணம் என்னதில் உதவிக் எழுதித் உதிவந்தக் கொடுத்த விட்டது என்பதைக் கொடுத்திருப்பிலாக் இருந்தது. தன் நவதுக்குப் தோய் சித்தம் மிகுத்த விட்டது என்று என்னும் அவன் உன்னதில் இப்பத்தையும் அநியாதிதையும் கொடுத்தது.

"என்ன ஸார், நீங்கள் இந்த கொட்டாய் உதி செல்லுமாய் போய் வரவிக் இருக்கிறீர்களே!"

"வந்ததான் போகக் கொடுத்தது வைக்காய்க்கு மென்றதும் உதி வேறாவது போனோமே என்று தான் வந்தோம்!"

இது உண்மையா?
ஆம், முற்றிலும் உண்மையே!

உங்கள் ஓய்வு கோத்தில் நினைவு
முயற்சியிலும் ஒரு 15 ஜூன், 17 ஜூன்
அடிக்காக்கை நீங்கள் முற்றிலும் இர
மாக அடையலாம். இது முழுதும் உண்மை
இப்படி இல்லாமலாக அடையும் சிபந்தி
கள் அடங்கிய காட்சிக்கு எழுதுங்கள்.

000

EAST INDIA WATCH CO
P. 20, RADHA BAZAR ST., CALCUTTA-1

விவரம் டாக்டர் காந்தி மகாத்மாவின்
பெருமையையும் அவர் நினைவுக்கு
ஆற்றி விடுகும் அருள்நெருங்கடும்

மகாத்மா காந்தி

என்ற தலை அழகாக சிவக்கிரங்கி
விடும் அனா எட்டு
(தபால் செலவு தனி)

சசிதேவி எழுதிய

விஜயா

முதலிய கதைகள்
விடும் ரூ. 2-8-0
(தபால் செலவு தனி)

கிடைக்குமிடம்

கல்கி காரியாலயம்
கீழ்ப்பாக்கம் : சென்னை

*For
Healthy
Skin*

insist on

**MARGO
SOAP**

THE GENUINE NEEM OIL SOAP
A Calchemico

மதராஸ் ஆபீஸ்:

5/149, மிரட்டுவ
ஜி. எ., மதராஸ்

“மைலோ” கலந்து சாப்பிடுங்கள்

அருத்துவதற்கு உண்மையானது ஒர் நெத்த பானம்

இருமல், உபாதையளிக்கும் ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி இவை மூன்றே தீயிஷங்களில் அகற்றப் படுகின்றன.

ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி தாக்குதலால் மூச்சு நின்று தூக்கமில்லி அவதியுற்றிருக்கா! அகலமாக இருமல்தான் பிராணவலையாக இருக்கிறது! பாலின் உணர்ச்சியினால் வேலை செய்க அசைந்தாலும், குணமயமான உயிர்க்கலையும் சித்தி உண்டாகலையும் உடனென்க முடியவில்லை!

எவ்வளவு நாட்களாக உயர்த்தியுள்ள ஏத உயிர்ப்பித்திருப்பினும் சரி, மெண்டாகோ ஒர் புதிய உயிர்க்கலையை அளிக்கும். மயக்க மருத்து, புதை பிடித்தல் இருந்தலும், ஆட்டிபாசுமனம் இவை நெருங்குகின்ற. செயல் முன்னோடியென்பதும் குறிப்பற்ற இரண்டு பித்தல்களை சாப்பிட்டவுடனே உடனென்க வேண்டியதே. உயிர்ப்பித்தல்கள் மயமமாக அகன்றனும். மூன்றே பித்தல்களில் மெண்டாகோ இரத்தத்துடன் கலந்து வேலை செய்பதே நோய்க்கி உயர்த்தல் கலந்து நிரமம் இவற்றில் உயர்த்துதல் அபிவிருத்தி செய்ந முறையில் இவற்றில் உயர்த்துதல் கலந்து நிரமம் இவற்றில் உயர்த்துதல் அபிவிருத்தி செய்ந முறையில் இவற்றில் உயர்த்துதல் கலந்து நிரமம்

மயக்க மருத்து, புதை பிடித்தல் இருந்தலும், ஆட்டிபாசுமனம் இவை நெருங்குகின்ற. செயல் முன்னோடியென்பதும் குறிப்பற்ற இரண்டு பித்தல்களை சாப்பிட்டவுடனே உடனென்க வேண்டியதே. உயிர்ப்பித்தல்கள் மயமமாக அகன்றனும். மூன்றே பித்தல்களில் மெண்டாகோ இரத்தத்துடன் கலந்து வேலை செய்பதே நோய்க்கி உயர்த்தல் கலந்து நிரமம் இவற்றில் உயர்த்துதல் அபிவிருத்தி செய்ந முறையில் இவற்றில் உயர்த்துதல் கலந்து நிரமம்

புதை பெய் உத்தரவாதம்

மெண்டாகோ மூதல் வேலை சாப்பிட்டதும் நோய்க்கி இரத்தத்துடன் கலந்து ஆஸ்துமாவை ஒழிக்கிறது. மெண்டாகோ அநிலையில் உயிர்க்கலையும் மெண்டாகோ உணர்ச்சி, பாலம் இவற்றை அளித்தது. உயர்தல் உத்தரவாதத்தில் மே மெண்டாகோ உயிர்ப்பித்தல் பார்த்து நிர்வகிக்கும். மெண்டாகோ சாப்பிட்ட பின் பூணுணம் பெற்ற, திருத்தி உயிர்க்கலையும் கலிப் பெட்டியை அனுப்பினால் மூதல் நோய்க்கி உயர்த்தல் கலந்து நிரமம் இவற்றில் உயர்த்துதல் அபிவிருத்தி செய்ந முறையில் இவற்றில் உயர்த்துதல் கலந்து நிரமம்

2 ஆண்டுமேல் ஆஸ்துமா இக்கி

மெண்டாகோ அகலமாக உயிர்ப்பித்தல் குணமளித்தல் உயர்த்தல் இவற்றைக் கலந்து மட்டுமின்றி எதிர் உயர்த்தல் கலந்து நிரமம் இவற்றில் உயர்த்துதல் அபிவிருத்தி செய்ந முறையில் இவற்றில் உயர்த்துதல் கலந்து நிரமம்

Mendaco

மெண்டாகோ உயிர்ப்பித்தல் கலந்து நிரமம் இவற்றில் உயர்த்துதல் அபிவிருத்தி செய்ந முறையில் இவற்றில் உயர்த்துதல் கலந்து நிரமம்

★ ஆஸ்துமா ★ மார்ச்சனி நோய் ★ மே மூலம் இவற்றை அநில அகற்றுகின்றது

ஆரோக்கிய ரகசியம்

கி. ஏம். குமாரசாமி

14. கண் பரீட்சை

சிரோசனத்தை கங்குல் செய்வ வந்த பிந்தால், கண் பரீட்சை செய்வ வேண்டும். ஆரம்பத்திலேயே செய்வ ஆரம்பிக்கப்படாது. குறைந்தது மூன்று அங்குது ஐந்து சிறிய மாவது ஒரே தடவையில் சிரோசனத்தில் சித்த வரவேண்டும். அப்பொழுது செய்தால் தான் கண் பரீட்சை செய்வ வேண்டும். சிம்மியாகவும் செய்வ முடியும். அதற்கும் குறைந்த வேரம் அதாவது ஒரு சிறியும் செய்வவர்கள் மூன்று அங்குது ஐந்து சிறிய வேரம் வரை சிரோசனத்தைச் செய்வப் பழமைய பின்பு ஆரம்பிக்கலாம். தவிர ஆரம்ப சாதகர்கள் சிரோசனத்தில் சரியால் சித்த வரட்டார்கள். விழுந்த விடுவோமோ என்ற பயம் வேறு மனதில் இருக்கும். அப்பாதி பதட்டமெல்லாம் இல்லாமல் சகஜமாய் சிரோசனத்தில் சித்த வந்தபின் கண் பரீட்சை ஆரம்பிப்பது உத்தமம். கவரின் உதவியோடு சிரோசனம் செய்வவர்களும் கண் பரீட்சை செய்வவரும். குறிக்காகக் கட்டும் வேராக கவரில் பட வைத்துக் கொண்டு கண் பரீட்சையைச் செய்வ வேண்டும்.

1. கண்ணை நோடியாகப் பக்கத்தில் வலது முகிக்கும். இடது முகிக்கும்படி பின் பக்கத்திலிருக்கும் படத்தில் முதல் கம் பரீட்சை இருப்பதுபோலக் கொண்டு செய்வது.

2. கண்ணை மேலுக்கும் கீழுக்குமாக இரண்டாவது படத்தில் இருப்பதைப் போல் முடிந்தவரை இப்பாதி விழுகிறக் கொண்டு போய்ப் பார்க்க வேண்டும்.

3. இடது குறுக்காக மூக்குவது படத் தைப்போல் கண்ணைக் கொண்டு செய்வது. அதாவது இடது பக்கம் மேல் முகிதவக் கண்ணால் பார்க்கிறது. மறுபடியும் அங் கிருந்து வலது பக்கத்துக் கீழ் முகிக்குத் திருத்தியதைச் செய்வது.

4. வலது குறுக்காக வலவது படத்தில் இருப்பதுபோல் இம் மாதிரி கண்ணைக் கொண்டு செய்வது. அதாவது வலது பக்க மேல் முகிதவக் கண்ணால் பார்க்கிறது. பிறகு இடது பக்கக் கீழ் முகிக்குக் கண்ணின் வர்தவையைக் கொண்டு செய்வது.

5. பிறைச் சந்திரனைப்போல அரை வட்ட மாய் ஐந்தாவது படத்தைப்போல் கண்ணைக் கொண்டு செய்வது. அதாவது இடது முகிதவக்கு ஆரம்பித்து கண்ணைக் கீழ் நோக்கிக் கொண்டு வந்த பிறகு மேலே திருப்பி வலது முகிதவக் முடிப்பது. மறுபடி வலது முகிதவக்கு கண்ணைக் கீழ்நோக் கிக் கொண்டு வந்து இடது பக்க முகிதவக் முடிப்பது. இதை சீரானமாகச் செய்வது.

6. பிறைச் சந்திரன் தனிமே இருப்பதைப் போல அருவது படத்தில் இருக்கும் மாதிரி கண்ணைக் கொண்டு செய்வ வேண்டும். அதாவது இடது முகிதவக்கு கண்ணை மேல் நோக்கிக் கொண்டு வந்து வலது முகி தவக் முடிப்பது. மறுபடியும் வலது முகிதவ குக்கு கண்ணை மேல் நோக்கிக் கொண்டு வந்து இடது முகிதவக் முடிப்பது.

7. கண்ணை இடமாக வலவது சந்திரத் தில் உள்ளதைப் போல் சுழற்றவும். வலது முகிதவக்கு மேல் நோக்கிக் கண்ணைச் சுழற்றிக் கொண்டு வந்து ஆரம்பித்த இடத்தி லேயே முடிக்க வேண்டும்.

8. கண்ணை வலமாக சந்திரன் எட்டில் உள்ளது போல் சுழற்ற வேண்டும். இடது முகிதவக் ஆரம்பித்துக் கீழ் நோக்கிக் கண் களைச் சுழற்றிக் கொண்டு வந்து ஆரம்பித்த இடத்திலேயே முடிக்க வேண்டும்.

மேற்சொன்ன ஒவ்வொரு முறைவையும் ஆரம்பத்தில் மூன்றுமுறை முதலாகச் செய்வ வாம். பின் வர்த்துக்கு ஒரு தடவை அதிக மாகிக் கொண்டு வந்து ஒன்பது தடவை வரைக்கும் செய்வாம். இப் பரீட்சை செய்புப் போது கண்ணைக் கடுமையவரை ஒரு முகித் தும் மறு முகிக்கும் கங்குய்க் கடைசி வரை கொண்டு செய்வ வேண்டும். அப்படி விழி களைத் திரும்ப மூன்றி் செய்புப் போது கிருக்குக் கழத்தம் தவியும் திரும்பும். அவர்கள் அப்படித் திரும்பாமல் கவனம் வைத்துப் பழக வேண்டும். ஆரம்பத்தில் கண் விழிகள் மெது இஷ்டப்படி சரியாவத் திரும்ப வராது. மனதைக் கண் விழிகளைத் திரும்பு வதில் சேலுத்தில் சித்தவையுடன் பழகி வந் தால் கெ காட்களில் கங்குய்த் திரும்ப வரும்.

இந்தக் கண் பரீட்சையைச் சிரோசனத்தில் செய்தால் மிகவும் கந்தமயுண்டு. தவிர சிரோசனம் செய்வவர்களுள் இந்தக் கண் பரீட்சையைச் செய்வவெண்டு மென்பதில்லை. சிரோசனத்தைச் செய்வ முடியாதவர்கள், கயதின் காரணமாகவோ, சிற வளர்ச்சியின் காரணமாகவோ, விவாதியின் கார ணமாகவோ எத்தனையோ பேர் இருப்பார்கள். அவர்களுக்காரும் கெதுமனே சாதாரண மாய் சிமிர்ந்து உட்கார்ந்து இந்தப் பரீட்சை களைச் செய்வாம்; பதனானத்தில் உட் கார்ந்து செய்வாம். எந்தவித சோபாவில் உட்கார்ந்துகூடச் செய்வாம். படுக்கையில் கிடக்கும் போவானிகளும் படுத்தவாரே செய் வாம். இதை குரீயன் மூன் செய்வது இன்றும் கொஞ்சம் அதிக பணம் தரும்.

சாதாரணமாய் சிரோசனம் செய்தாலே முயிலின் ஆர்வண சந்தியிலும் சிரெலுள்ள அவயவங்களுக் கெல்லாம் சத்த போஷினை

விவரம் கிடைக்கும். கண் களுக்கு அங்குமிதே. ஆனால் இதைக் கண் பதிரிவைப்பும் எப்பொழுதும் செய்தால் கரம்புகள் தகைகள் என்று இழுக்கப் பட்டு இன்னமும் கண்ணாடியைத் துடைத்துவிட்டால் போலக் கண்களுக்குத் தெளிவு ஏற்படும்.

வெள்ளைழுத்து எங்கு எப்படி உண்டாகிறது?

கண் திரைகளுக்கும் கண்ணாடிக்கும் அணுக்களுக்கும் ரத்த போஷனை கரம்புகள் அளிக் காவிட்டாலோ அல்லது ரத்தத்தில் போதிய சத்துக் கள் இல்லா விட்டாலோ வெள்ளைழுத்து உண்டாகும். உருவம் தெரியாது. எல்லாம் சுத்தப் பிரம்மமாய் வெள்ளை வெளேரென்றிருக்கும். இவை களுக்கெல்லாம் சேரடியாகச் சிவிரகை ஒன்றும் டாக்டர்கள் கொடுப்பது இல்லை. ரத்த போஷனை உண்டாக்க கால் ஸ்பிரம், விடமின் பி. போன்ற ஊடுகளை ஏற்றுமார்கள். இத லுல் ஒருக்கால் ரத்த போஷ னைக் குறைவினால் ஏற்பட்ட வெள்ளைழுத்து மறைவலாம். வர்ணத்தைப் பிரித்துள்ளும் அணுக்களுக்கும் வெளிச்சம் ஊடுருவிச் செல்லும் கண்ணா டிக்கும், கண் திரைகளுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட ரத்த லாளக் கள் கும்பி இருப்பதை எந்த மருந்தினாலும் ஊடுவினாலும் ஒன்றும் செய்துவிடமுடியாது. ஆனால் சிரசானத்தினாலும், மேற் சொன்ன கண் பதிரி வினாலும், சூரியனை உற்றுப் பார்க்க்பதிலாலும் பார்வையை அடைய முடியும். இந்த வெண் ணைழுத்து சாதாரணமாய் வயதானவர் களுக்குத்தான் வருகிறதென்பதில்லை; எல்லா வயதிலுக்கும் உண்டாகிறது. ஆனால் அப்படி ஏற்பட்டவர் களைப் பார்த்தால் அம்மாதிரி இருப்பதாகத் தென்படாது. பார்ப்பதற்குச் சாதாரணமாய் நம்மைப் போயத்தான் இருப் பார்கள். கண்களும் பார்க்க நன்று இருக்கும். ஆனால் அவர்களுக்குக் கண்களால் பார்க்க முடியாது; படிக்க முடியாது; எழுத முடியாது. ஒரு வாலிபன் இருபது வய திருக்கும். பி. ஏ. வகுப்பில்

படித்துக் கொண்டிருந்தான். இருந்தாற் போலிருந்து கண் பார்வை தெரியாமல் போய் விட்டது. இதர் உதவி யில்லாமல் எங்கும் போவதற்கும் படிப்பதற்கும் முடியவில்லை. தான் படித்து முன்னுக்கு வந்து சம்பாதித்தால்தான் தன் எதிர்காலத்து வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். இந்நிலைமையில் தீவிரமாய்ப் பல வைத்தியங்கள் செய்யப் பட்டன. கைவல்கள், ஸ்ராவல்கள், உள் ருக்கு மருந்துகள், ஊடுகள், எக்ஸ்போ சிசிசைகள் பல நடந்தன. எதற்கும் இந்தக் கண் பார்வை கிடைக்கவில்லை. அழகான வாலிபன். பார்க்கக் கண்களும் மிக அழகாகத்தான் இருந்தன. ஆனால்.....

எப்படியோ ஆரன் மனோம கையக் கேள்விப் பட்டு என்னிடம் அழைத்து வந்தார்கள். விவரங்கள் அதிர்ந்தேன். இது எனக்குப் புதிய கேஸ். புதித அனுபவம். ஆனால் யோசனைதிரத்தில் இம்மாதிரியான கண்களுக்குச் சிரசானத்தில் பார்வை கிடைக்கு மென்று இருப்பதைவைத்துக்கொண்டு முதலில் சிவிரகை ஆரம்பித்தேன். புதுநவாசனம், பல்லி மோத்தாணனம், சர்வாங்காசனம், மதல்யாசனம் முதலியவை முதல் இரண்டு வராக் களுக்குச் செயலித்துப் பிறகு சிரசானம் செய்து வரும்படி சொன்னேன். இதை வாரத் துக்கு ஒரு சிமிஷமாக அதிகமாகி வந்து அதை மணி ரேரம் செய்யச் சொன்னேன். கண் பதிரியும் சொல்லித் தந்தேன். கால மாகி சூரியன் மூன்றாம் கண்பதிரி செய் யச் சொன்னேன். தினம் சூரியனை இரண்டு சிமிஷம் அதிகமாகி வில் உற்றுப் பார்க்கச் செய் தேன். அப்படிச் செய்வதாக சொல்லிப் போனான். இது நடந்தது சுமார் பத்து வருடங் களுக்கு முன்பு இருக்கும்.

சென்ற வருடம் அவ்வாறே ப் என்னைப் பார்க்க வந்தார். அவருடைய கண்கள் குண மாகிச் சௌகரியமாக இருந்தார். இரண்டு வருஷங்களி லேயே கண் பார்வை நன்றாக தெரிந்ததாகக் கூறி எனக்கு வந்தி தெரிவித்தார். (ஜூன் 1961)

எப்பொழுதும், எங்கும்

ஸ்தலத்தில் அங்கீகரிக்கும் கிருமிகள் பற்றிக்கொள்ளலாம்

அனைத்து உங்கள் இடத்திலும் பரவச்செய்யலாம்

இந்த ஆபத்தான நகரீகம்—

ஸ்தலத்திலும் உடலிலும் நவருயல்

**லைப்பாய்
சோப்பிஞ்சல்**

கழுவுங்கள்.

அது அழகினைக்கும் கிருமிகளிலிருந்து
உங்களை காப்பாற்றுகிறது.

வெப்பத்தினால்...

அங்கு குளிர்ச்சியால்...

**நீங்கள் எங்கிருந்தாலும்...
ஹிமாலயா புகுக்கெ
ஸ்தோ
உபயோகியுங்கள்.**

ஏனென்றும் இது மிகத்தயோகமாக இத்தியாவின்

சோஷலிசத்திற்குப் தயாரிக்கப்பட்டது

சோஷலிச நிலை எப்படி இருந்தாலும்—இத்தியாவின் தங்கள்
எங்கிருந்தாலும். ஹிமாலயா புகுக்கெ மிகவும் சருமத்தை
அதிக மிகுதவர்களும், அழகர்களும் பயன்படுத்தவேண்டியது.
இதன் தயாரிப்பைத் தங்கள் மிகவும் விரும்புகிறார்கள்.

இன்னும்மேலும் சோஷலிச இராஸ்கிக் தயாரிப்பு